

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Liber Tertivs. De Græciâ Antiquâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

LIBER TERTIVS.

De Græcia Antiqua.

R

EGIONEM describemus hoc libro *viribus, & dignitate orbis terrarum principem*, inquit ex Trogo Iustinus lib. 8. quæ hoc versu reddit Manilius,

*Maxima terra viris, & fecundissima doctis
Vrbibus.* —

Ex quâ, ait Plinius, omnis litterarum claritas effulsi: ideoque non leuiter videtur attingenda.

Porro totum hunc ingentem tractum vno Græciæ nomine appellauimus: quoniam Aristoteles i. Meteoron Macedoniam, Epirum, Achaiam, & Peloponnesum Græciam ἀρχαίαν vocat, quibus & in Politicis adiungit Cretam. Posterioribus autem temporibus in Thraciâ Constantinopolis condita, Thraciam quoque adiunxit Græciæ. Nos autem methodi gratiâ hanc Regionem in duas partes distribuemus, Macedonicum Regnum, & Græciam Veram, quæ huic libro materiam sufficient; & Græciam recentiore, quæ libro sequenti.

GRÆ- CIA	MACEDO- NICVM REGNUM	{	MACEDONIA. <i>Pella.</i>
			THESSALIA. <i>Larissa.</i>
			EPIRVS. <i>Ambracia.</i>
AN- TI- QVA	GRÆCIA VERA	{	THRACIA. <i>Byzantium.</i>
			ACHAIA. <i>Athens.</i>
			PELOPONNESVS. <i>Corinthus.</i>
	IN- SV- LÆ	{	MARIS
			ÆGÆI
			MARIS
		{	<i>Creta.</i>
			<i>Eubœa.</i>
			<i>Cyclades, &c.</i>
		{	<i>Corcyra.</i>
			<i>Cephalenia.</i>
			<i>Zacynthos, &c.</i>

CAP.

**GRÆCIÆ
DELINEATIO**

*IOANNES
WARRB.*

4-
us

on
p-
bi-
i-
o-
d-
in
m
r-

CAPVT PRIMVM.

Regni Macedonici Historica.

MACEDONIÆ regnum ante Philippum Alexandri patrem angustum fuit, & vix vltra Macedoniam extensum, ac sæpe Barbarorum excursionibus patuit. Philippus hoc amplificare cœpit, eique primùm adiunxit Thessaliam, cuius vsus equitatu, partem Epiri occupauit, sicut & Thraciæ. Verùm totius Thraciæ subactæ gloria, eius filio Alexandro referuabatur, cuius virtute non modò Græcia, sed & tota Asia, & pars Africæ Macedonibus succubuit.

§. I. *Macedonia.*NVMERVS I. *Nomen.*

LIVIVS lib. 40. ait primò PŒONIAM vocatam esse, *videlicet à Pœonibus populis, qui ad Rhodopen accolunt.* Deinde ÆMONIAM; ac denique MACEDONIAM. Quod extremum nomen à Macedone quodam profectum volunt, de cuius origine varij varia tradunt. Ex Berofo, & Iustino priùs est dicta ÆMATHIA, quàm Macedonia, ab Æmathione rege. Colligitur etiam ex Plinio dictam esse PIERIAM: ac postremò MACETIAM, vt vult Eustathius à Macetiâ, eius portione.

Obseruabis hîc diligenter, aliquando Macedoniam cum Thessaliâ confundi: quare mirum non esse si eadem Thessalia, aliquando Æmathia, & Æmonia nuncupetur.

NVM. 2. *Quantitas.*

Latitudo eius desumitur à montis Orbeli iugo, ad montem Pin-dum: estque iuxta positiones Ptolemæi 2000. stadiorum.

Longitudo à Dyrrhachio ad montem Atho 2500. stadiorum.

NVM 3. *Qualitas.*

HÆC regio nobilissimos equos aluit. Quare Rex ad urbem Pel-lam triginta equarum millia, & trecentos emissarios equos habuit.

Feris quoque refertissima fuit, ideoque Macedones venationi deditissimi fuère.

Fodinas quoque auri nobiles habuit; ex quibus ut ex Thracicis, Diodoro teste, Philippus quotannis mille talenta sibi confecit, quibus diuitiis vicinos subegit.

N V M. 4. *Mores.*

DEDITISSIMI erant venationi Macedones. Quare testatur Hegesander neminem apud eos inter conuiuas discubuisse, nisi extra retia Aprum confecisset. Vnde Cassander anno ætatis 35. vescebatur priuatim apud patrem, quoniam hoc certamen nondum absoluere potuisset. Si quis Regi tetendisset insidias, ipse cum omnibus propinquis necabatur. Reges tamen suos non adorabant, sed ei tantum submittebant sese, ut ex Curtij lib. VI. discimus. Matrimonia sic contrahebant: panem gladio diuidebant sponsum, eumque sponsum & sponsa attingebant. In bello utebantur armis exquisitis, ac ferè deauratis, ut ait Plutarchus in Æmilio. Nihilominus in castris seuerissimè vivebant: *fatigatis humus cubile, cibus quem occupant satiat, tempora somni arctiora, quam noctis*, inquit Curtius lib. 3. Eorum Phalanx terribilis erat, in quâ *heret pede pes, densusque viro vir*. Constabat ex 8. millibus peditum rigens hastis vndequaque, & in Rhombum disposita. De euolutione Macedonicâ, legantur rei militaris scriptores. In castris si quis furatus esset ab obuio quolibet occidi poterat, item & qui ordinem deseruisset *Arrianus* lib. 4. Militiæ tam periti milites quàm duces. Fuit quondam lex apud illos, ut qui hostem in bello non occidisset capistro ligaretur, ex *Aristotele*. Conuiuia magna celebrabant, ut ex *Athenæo* liquet lib. 4. de nuptiis Carani. Sub initium conuiuij sæpe se inebriabant, & hinc ferè matrimonia sua contrahebant, *Curtius* lib. 8. Inter Deos summo cultu venerabantur Dianam, item & Herculem ex quo suos Reges oriundos putabant, vtrumque habes ex *Plutarchi* Æmilio.

N V M. 5. *Politia.*

MONARCHICVS status in Macedoniâ fuit: Rex primus si velimus omittere fabulas Caranus, qui Argis profectus occupauit Regnum. Ab eo oriundus decimus sextus Philippus, secundus nomine, cui celebritatem suam hoc regnum debet, quam postea filius eius Alexander huius nominis tertius per orbem vniuersum sparsit. Post Alexandri interitum varias expertum vices in Perseo superato atque triumphato redactum est à Romanis in formam

prouinciæ, & in quatuor partes distributum, cum totidem legionibus in eius custodiam relictis. Quomodo autem sub Imperatoribus posterioribus sit administrata Macedonia, diximus ex Notitiâ Imperij libro superiore.

§. 2. *Theſſalia.*

N V M. 1. *Nomen.*

DICTA est THESSALIA à Theſſalo quodam, de quo non conueniunt ſcriptores; Strabo enim filium Æmonis hunc facit: alij patrem eiusdem Æmonis, cuius filium Phthium fuiſſe volunt, unde regio Phthiotis, quam tamen Stephanus à Phthiâ muliere, alij à Phthio Neptuni, & Lariffæ filio appellatam malunt. Velleius Paterculustamen lib. 1. à Theſſalo Theſprotio Theſſaliam nuncupatam ait, qui Achæorum pulſorum ex Peloponneſo Dux, auctor eis fuit occupandæ telluris Pelasgorum. Dicta ergo fuit etiam

PELASGIA à Pelasgis populis barbaris, vagis, & immanibus, qui agrum à Peneo Fl. ad Thermopylas incoluerunt, & *Pelaſgicum Argos*, appellauerunt, dicti aliter Myrmidones, Hellenes, & Achæi. Item etiam olim dicebatur

PYRRHOEA à Pyrrha Deucalionis vxore, vt vult interpres Apollonij. Addit Strabo lib. 9. olim in duas diſtributam eſſe partes tempore Deucalionis, eique meridionalem partem obtigiffe, quam de matris nomine *Pandoram* appellauit, alteram *Ænonie* nomen habuiſſe.

N V M. 2. *Populi.*

PRÆCIPVI, & celebratiſſimi apud ſcriptores ſunt Pelasgi, Myrmidones, Magnetes, Lapithæ, Centauri, Minyæ: item etiam Dolopes, qui commodiùs in Epirum reiiciuntur.

PELASGI à Pelasgo Argiuo nomine acceperere, ait Staphylus, qui cum in Theſſaliâ conſediſſet eam de ſuo nomine dixit. Euthathius eum Æmonis & Lariffæ filium facit, & ei fratres tribuit Phthium, & Achæum. Fortè idem eſt cum eo, cuius meminit Pausanias, qui primus tuguria & ciborum meliora genera dicitur inueniſſe, ſed de iis accuratiùs Num. 5.

MYRMIDONES primùm in Æginâ Inſulâ nati ex formicis vt

docent fabulæ; vt historia, in antris delitescentes. Ab iis omnes Thessalos appellatos Myrmidonas asserit Philostratus, olim magni nominis, quoniam Achillis comites extitere. Dicebantur aliter *Γεγυροι*, vt dicemus parte secundâ huius libri.

MAGNETES incolæ Magnesiæ à Magnete filio Æoli sic appellati. Horum regio apud Flaccum *Magnes campus* nominatur, *Æmonta* apud Ouidium, vt credit Ortelius; apud Ptolemæum *Pteriam* & *Pelasgiam* comprehendit.

LAPITHÆ Pindum & Othryn montes olim incoluerunt, & Pyriouthou Principem agnouerunt. Tribuitur iis primus vsus fræni apud Virg. 3. Georg. *Frena Pelethronij Lapithæ*, &c. An sic dicti à Lapithea Periphantis filia, an à Lapithâ filio Apollinis & Stilbes, dubium est.

CENTAVRI montem Pelion accolebant, & castrum Nephelen, vnde fabulæ locus. Primi equos domuisse dicuntur, vnde quoque fabula. Dicti à Græco *κενταύροι*, quòd stimulo boues impellerent.

MINYÆ quoque Thessalis adnumerantur: Argonautarum filij à Strabone dicuntur *Μινυοί*: & verò à Poëtis Argonautæ ipsi Minyæ nominantur. Ita nuncupantur à Minyeo Thessaliæ fluuio qui postea dictus est Orchomenus. Alij malunt à Minyeo vrbe *Bæotia*, quæ item Orchomenus postmodum appellata est.

N V M. 3. *Quantitas.*

Latitudo ab ostio Ludia fluuij ad montem Oetam 775. stadiorum.

Longitudo à Breteccio monte ad Sepiam extreimam 1800. stadiorum.

N V M. 4. *Qualitas.*

HERODOTVS in Polyhymniâ, seu lib. 7. tradit, credi vulgò totam olim Thessaliâ stagnum fuisse, & quamquam per eam flumina decurrerēt, nulla tamen habuisse nomina. Neptunum autem fecisse conuallem, per quam Peneus Fl. in mare deflueret; vnde fabulæ locum datum esse, Neptunum hîc terras quaterere: neque opus fuisse terræ motu, vt ostia Penei diducerentur. Plato autem, Seneca, & Athenæus asserunt Ossam, & Olympum montes terræ motu à se inuicem recessisse, & huic flumini ad mare viam aperuisse. Cæterùm quàm amœna deinceps fuerit Thessalia, & quàm ferax colliges ex loco quem vocant *Thessala Tempe* inter

prædictos montes quos Peneus interluit, quorum descriptionem habes apud *Ælian* 3. Vari. cap. 1. Item multa ex diuersis auctori- bus collecta apud *Ortelium* ad calcem *Parergi*. Exinde factum ut loca peramœna omnia dicerentur *Tempe*.

Abundabat *equis* hæc regio, vnde & *Theffali* optimi equites habebantur: ideóque summopere affectata à *Philippo Macedo- ne* *Theffalia*, ut ope equitum *Theffalorum* maiora moliretur.

Habuit etiam & *Auraria Metalla*, ut loquitur *Iustinus* lib. 8. quæ *Philippus* occupauit, iisque vsus est ut conflaret *Philippeos*, qui- bus *Græcos* labefactauit.

N V M. 5. *Origo.*

PELAGI origine *Arcades* nomen habent, vel à *Pelafgo* Rege, vel ita dicti sunt quasi *Pelargi*, hoc est *Ciconis*, quia turmatim per vrbes *Græcas*, atque *Barbaricas* quondam errauere. Et primum quidem habitauere *Achaicum* *Argos* propemodum sex ætates: deinde in *Æmoniam* *Ducibus* *Phthio* atque *Pelafgo* transierunt. Hic cum vixissent 6. quoque ætates, eiekti sunt à *Curetibus*, & *Lelegibus*, qui *Ætoli*, & *Locri* dicti sunt, pulsique secesserunt partim in *Insulam* *Cretam*, *Cycladas*, *Lemnum*, *Imbrum*, *Hestioti- dem*, *Bœotiam*, *Phocidem*, *Eubæam*, *Hellepontum*, *Asiam*, vbi incoluere *Mœoniam*, partim ad *Dodonæos* consanguineos suos: quibus cum se graues viderent in *Italiã* transmisere, vbi & se *Aborigi- nibus* coniunxere. *Achæi* demum *Theffalo* *Theffalio* du- ce in *Pelafgorum* regionem commigrarunt, eamque cum de *Du- cis* nomine dixissent perpetuam elegere sedem.

N V M. 6. *Mores.*

QVAM fuerint *Theffali* splendidi, atque diuites, inde potissi- mum intelliges, quod eorum deliciis maximè euocatos *Perfas* tradat *Athenæus*.

Primi omnium mortalium signasse monetam auream, & argen- team perhibentur. *Plinius*.

Magia quanto hic in vsu fuerit leges apud *Plinium*, lib. 3. cap. 1. vnde artes *Theffalæ*, & *Theffalicae artes* pro *Magiã*, & *Magis* vfur- patæ sunt. Harum *Magarum* hoc erat proprium, ut suis incanta- tionibus de cælo *Lunam* detraherent.

Vfos fuisse *Theffalos* longiori stola, quæ postmodum à *Tragæ-*

discretenta est, vt tradit *Strabo lib. 9.*

Non licebat hîc Ciconias interimere, quoniam regionem à serpentibus purgant, inquit *Stephani Epitomistes.*

Thessalis πολυφαγία veteres omnes exprobrarunt, & turpissimam ingluuiem. Quare abiere in Prouerbum *καπανιγέ*, hoc est *plaustralia frustra*, & Thessalia dicta est *ἐνθεσις*, hoc est *grande frustum*, ob carnes, quas in magna frustra & tricubitalia diuidebant. Vino deditissimos fuisse, innuunt Lapithæ, quorum conuiuia tumultus & rixarum plena, dederunt Parœmiæ locum. Quàm luxuriosi fuerint docet Laïs Meretrix, cuius vestibulum vino conspergere soliti erant, idcôque à Matronis Thessalicis interempta est.

Fraudulenti, & dolosi apud vicinos audiebant. Homerum popularem suum fuisse contendebant.

Præcipuos inter nobiles *Alcæades* appellabant. Equestrem militiam magni faciebant: Aciem in Rhombum efformabant, qui inde Thessalicus dictus est. Inuenisse equo fræna perhibentur Lapithæ. Centauri verò tam aptè equis insisterunt, vt eques cum equo vnum corpus constare videretur, vnde fabulæ de semiferis locus.

Pueri nobiles hîc deuouebant crines suos fluminibus, vt Achilles Sperchio.

Mancipia sua *Penestæ* appellabant: sed hi Penestæ plerumque dominis suis fuere ditiores, de quibus lege Aristot. 2. Polit. cap. 7.

NUM. 7. Politia.

NON est facile expedire antiquum Thessaliæ statum politicum, vt potè fabulis implicatissimum, de quo pugnantia leguntur multa. Quis enim hîc quidquam certi statuatur de Admeti regno cuius greges paut extorris Apollo? quis de Iasone, Pelia, Achille, vt prætermittam Phlegiam, Ixionem, Salmonem.

Thucydides lib. 4. ait Thessalos ex patrio instituto *δυναστία* potiùs, quàm *ισονομία* vsos esse. Et lib. 1. meminit Orestis filij Echecratidæ Thessalorum regis. Postea tamen instar Græcorum videntur in varias distracti Resp. vt colligitur ex 6. Hellenicæ Xenoph. Quando qui præerat urbibus *Τάγος* dicebatur, & ille *πρωτεύου* regere *Reipublicam*. Demùm Iason Tyrannidem occupauit, & exinde mutauere Tyrannos sæpe, non extinxere Tyrannidem Thessali; donec *Alcæades* Philippum Alexandri patrem

euocarunt, à quo primùm libertate donati, eâdem postmodum exuti sunt. Restitere tamen donec Alexander Magnus Thessaliæ Princeps electus regionem hanc sceptro Macedonico adiunxit. Deuictò autem Persco Rege in prouinciæ formam cum Macedoniâ transit.

§. 3. *Epirus.*

N V M. 1. *Nomen.*

Ἐπειρος, vt vulgò scribitur, aut *ἠπειρος*, vt vult Stephanus, *continens*, quasi *ἀπειρος interminata*, propriè sumitur apud Homerum, vt ait Eustath. in 2. Iliad. pro eâ regione quæ est ultra Ithacam, & Cephalleniam. Olim quoque dicta est *ORICIA*, vt tradit Dionysius Afer ab Orico vrbe, & portu. Item & *DODONA* à Thrasylulo Historico asserit Homeri Scholiastes, à Dodone Iouis filiâ, nomine mutuato.

N V M. 2. *Populi.*

MOLOSSI primi populi huius tractus, à quibus & dicti canes ferocissimi, quorum veteres meminere.

CHAONES gens Thracia, & Barbara, vt ait *vetus interpret Aristophanis*: vel vt ait *Aristoteles* in Politicis ab Oenotriis populis originem traxere. Ab *hiando* sortiti sunt nomen, vt *interpret Aristophanis* asserit.

THESPROTII ita dicti à Thesproto Laocoontis filio. A Lycophrone, Alexander M. Thesprotius appellatur, ab Olympiade matre Epiroticâ.

AMPHILOCHI nomen accepere ab Amphilocho filio Alcmaonis. Apud eos defluebat fluuius Inachus in Ambracium sinum cadens, aut vt volunt fabulæ in Argiam arcanis cuniculis subiens in Inachum Argium.

ACARNANES olim in Pleurone vrbe Ætolix habitauerunt Homero teste, atque ita dicti quòd crinibus intonsi essent. Quia Curetes ex Eubœâ crines anteriores deponerent, ne caperentur ab hostibus: & cum hi Curetes in Ætoliam transmigrassent, vicinos sibi populos Acarnanes nuncuparunt. *Pausanias* tamen ab Acarnano Heroë dictos contendit: Stephanus autem & Plinius Acarnaniam prius dictam esse *Curetim*. Euocati sunt Acarnanes ab Amphio-

philochis, & ab iis linguam Græcam didicerunt; ita *Thucydides*.

ATHAMANES: de his plura dicemus in Moribus, & Politia.

DOLOPES à quibus Climene ciuitas, Dolopis appellata est, & Regio. Hæc autem concessa est à Peleo Phœnici, cui & filium Achillem nutriendum commisit. Legatur *Homerus* 9. Iliados. Dolopiam urbem fuisse Scyronem tradit *Didymus* ad xi. Iliad. Dolopes autem fuere peritissimi fundibularij, vt tradit *vetus interpres Pindari*.

NVM. 3. *Quantitas.*

LONGITVDO Epiri à iugis *Acrocerauniis*, ad *Acheloi* fluuij ostia est 1700. stadiorum.

LATITVDO à Leucade extremâ ad Pindum montem 625. stadiorum.

NVM. 4. *Qualitas.*

ABVNDABAT olim Epirus bobus, ideóque *εὐβοτος* *pascuis* abundans nominata est, vt ait ex *Arriano* *Eustathius*. Qui etiam credit Geryonis boues non ex Iberiâ, sed Epiro abductos esse. Certè interpretes *Aristophanis* atque *Theocriti*, Epiroticos boues putant Geryonis *στρυγίς*. Hi porro boues erant admodum proceri, latis & amplis naribus, vnde notat *μεγαλοείης* dictos, & *λαείης*, à particulâ Græcâ *λα* intendente, vel à Larino bubulco. Iis autem nutriendis sufficiebant herbas montes interiecti inter Macedoniam, & Thessaliam, in quorum iugis campi patentes, & aquæ perennes. Eos *Pindari* interpres *επιρώνας* vocat à Dodone ad Ionium mare extensos.

Laudantur & canes ex Chaoniâ regione apud Athenæum Mollossi dicti, prognati ex Vulcani cane animato, quem *ἀφουκτον* Poëtæ finxerunt.

Quàm fuerit Epirus populosa, & diues intelliges ex facto *Pauli Æmilij* apud *Liuium*, qui in eâ vno die 70. vrbes cepit quæ ad *Perseum* defecerant, ac mœnibus spoliauit; abducit 150. millia capitum cum tantâ prædâ, vt in singulos equites 400. denarij, in pedites 200. distribuerentur.

NVM. 5. *Mores.*

EPIROTÆ olim falsis carnibus non utebantur, vt tradit *Pausanias*.

Parall. Geogr. Tom. II.

XX

Omnes erant bellicosissimi; eorumque fortitudinem Romani probauere, atque demirati sunt.

Apud *Athamanes* vxores colebant agros, dum viri oues & boves pascere; *Heraclides*.

Acarnanes nutriebant comam & fundâ peritissimè utebantur. Item optimi erant Pancratiastæ, & eorum primus imagine donatus est Polycles, operâ Lisippi, vt scribit *Pausanias*.

N V M. 6. *Politia*.

REGES Epiri ab Æaco, Rege Insulæ Æginæ, se prognatos gloriantur. Eorum primus memoratur Pyrrhus Achillis filius, cum regnum patrum perdidisset, dum distinctur Troiano bello. Aliquam tamen eius partem concessit Heleno filio Priami vnâ cum Andromache Hectoris vxore, videlicet Chaoniam prouinciam. Heleno successit filius Molossus in parte regni, quæ ab eo Molossis, aut Molossia nuncupata est. Eo sine liberis mortuo regnum occupauit Piales, vnde Reges Epiri propagati sunt. Famosi sunt Arymbas qui Athenis nutritus est, & eius filius Neoptolemus pater Olympiadis, & Alexandri primogeniti, qui in Italiâ cecidit: at eius secundogenitus Æacides Pyrrhi pater fuit, cuius operâ Epirotarum gloria viguit. Tandem Macedonia regno Regnum Epiri vnitum est, quo deleto Romanis cecidit. Nihilominus exinde memoratur Rex in Athamaniâ, qui à præfectis Philippi eiectus fuit. Quomodo autem Romanis ceciderit, & eorum auaritiæ patuerit, diximus in *qualitate* Epiri, vbi de eius diuitiis egimus.

§. 4. *Thracia*.

N V M E R V S I. *Nomen*.

DICTA est Thracia teste *Stephano* à Nymphâ Titanis filiâ, ex quâ Saturnus Dolongum filium suscepit. Hanc incantatricem fuisse ex *Arriano* docet *Eustathius*.

Antea vocabatur PERCA & ARIA, vt vult idem *Stephanus*; vt *Suidas* ODRYSE. CRESTONA apud *Lycophronem* vt censet *Tzetzes*; SCYTHON vt *Erithræus*, vnde *Scythonis vnda* pro mari Thracio apud *Quidum* legitur. De variis incolarum nominibus

lege Ortelium in Thesauro ad vocem *Thracia*, vt Thyni, Strymonij, Bardi, Dolongi, quorum veteres meminere. Neque putabis in scriptores mediæ ætatis irrepsisse mendum dum *Trachiam* pro *Thraciâ* leges.

N V M. 2. *Populi.*

COMMEMORABO præcipuos duntaxat, & quorum in scriptoribus crebrior mentio.

BESSI, gens latrociniis dedita vulgò *λῆσται* cognominati; ab Herodoto, & Solino Nesso flumini affiguntur; à Strabone, & Liuiio ad Æmum montem; inter vtrumque spatium eos collocat Eutropius, qui eorum urbem vocat Vscudamam, quæ postea Hadrianopolis: *πτερχοίται*, & *πτεράκωμοι*, apud Stephanum dicuntur. De eorum Principe Rabocento vide Tul. in Pison. n 84.

DENSELETHÆ Thracum generosissimi, & Romanis addictissimi, quorum operâ C. Sentius prætor reliquorum Thracum vires, & arma elusit: sed laceffiti à Pisone Macedoniam Theffalonicam vsque depopulati sunt; vide Tullium loco suprâ laudato. Eorum regio postea Danthelctica nuncupata est.

MÆDI, apud Liuium, & Strabonem *Medi*, quorum vrbs *Tamphorina*; vicini erant Macedonibus, & ad hos transgressi, vt ait *Stephanus*, *μαῖδοὶ Ἰθυνοί* nuncupati sunt.

ODRYSÆ populi Thraciæ celeberrimi, à quibus Thracia dicta est Odryfia. Quid potuerint illi populi, & de eorum regibus apud Thucyd. lib. 2. discas. Circa Hebrum collocat eos Solinus: apud scriptores mediæ ætatis Hadrianopolis in Odryfis collocatur, sic locutus est *Metaphrastes*. Non possunt eorum assignari limites, quia olim latissimè regnarunt: ineptè recentior quidam eos ad Multuos ablegat.

N V M. 3. *Quantitas.*

AMPLISSIMI fuerunt olim Thraciæ limites, si quidem gens Thracum maxima post Indos dicitur apud *Herodotum*. *Plinius* eos ad Istrum vsque porrgit, *Appianus* necit Illyriis, *Ammianus Marcellinus* in Thraciâ Scordiscos locat. Versus Meridiem, alij ad Atho montem, alij ad fines Peninsulæ Pallenes promouent. Quidam ad Olympum montem quem Thraciæ, & Macedoniae limitem assignauit *Eratosthenes*: immo & ad Achaiam vsque atque Bæ-

tiam, vt ex *Thucydide* liquet. Hæc è obseruauit ne mireris si pleraque loca Thessaliæ, & Macedoniæ locari audias ab antiquis in Thraciâ, vt montem Othrym. Denique vltra Hellespontum Thraciæ nomen peruasit, siquidem pars Bithyniæ Thracia Asiatica apud aliquos legitur. Taceo hîc Cariam Thracicam, cuius *Pausanias*, & Thracas Sarapetas supra Armeniam quorum *Strabo*, meminere.

Hîc autem pressius Thracia & magis propriè sumitur, quatenus Strymone Fluuio à Macedoniâ, Æmo monte à Mæsia dispefcitur, quæ communior est veterum sententia. Rarior enim illa, quæ apud *Strabonis Epitomissem* legitur, os Fl. Nessi limitem esse Thraciæ.

LONGITVDO Thraciæ à connexionem Hæmi, & Orbeli Montium ad Byzantium 2500. stadiorum.

LATITVDO ab extremâ Chersoneso Thraciâ Anchialum vsque 2000. stadiorum: vtrumque ex *Ptolemaeo* colligitur.

NVM. 4. *Qualitas.*

A *Pomponio Melâ* describitur paulò incultior, & cælo, & solo, ideóque infœcunda, & frigida, nisi quâ mari propior est: item & eorum quæ feruntur malignè admodum patiens: pomiferas arbores hîc raras esse asserit: vitem frequentius tolerare, tamen fructus eius non nisi cultorum industriâ, & obtectu frondium maturare, atque mitigari.

POPVLOSAM describunt Thraciam veteres omnes. *Mela* feracem hominum maximè vocat; *Pausanias* ei primas post Galliam concedit in hominum frequentiam: Sic fortè intelligendus *Herodotus*, cum maximam hanc gentem post Indos docet.

VINI feracem arguit Lycurgi Regis factum: & quia canit *Homerus* vinum ex Thraciâ ad naues Achiuorum delatum esse. Et verò apud *Plinium* fit mentio cum laude vini Maronei; & vitiferam fuisse Thraciam circa Bibliam; hoc est Oesymnam, tradit *Athenæus*.

SALE carebant Thraces, & mancipia pro sale distrahebant; vnde sale empti nullius precij serui nominati sunt.

AVRI FODINÆ erant in monte Pangæo, quarum meminit *Xenophon*; & circa Philippos, quarum mentio apud *Strabonem*. Fo-

dinas quoque Argenti hîc laudat *Instinus* à Philippo Macedone affectatas, ex quibus multum sibi pecuniæ confecit.

N V M. 5. Mores.

THRACES *asser* fuerunt, & *feroces*, ut omnes antiqui prodiderunt. *Florus* docet primùm captos catenas suas moribus tentasse.

Lugebantur apud eos puerperia, & primùm nati deslebantur. Putabant quidam eorum, animas immortales esse, alij mortales, & hoc satius esse iudicabant. Liberos suos ab infantiâ indurabant ad labores: quare colore fulvi, & cærulei à *Glem. Alexandrino* describuntur. *Homerus* comatos, *Pollux* in vertice crinitos, dixerunt: punctos habere vultus apud eos gloriosum iudicabatur.

Licet illorum aliquos caruisse vxoribus cecinerit *Homerus*, arguitur tamen à *Strabone*: & *Heraclides* in *Politiis* tradit quoslibet sibi tres, aut quatuor iungere, nonnullos etiam 30. sed iis tanquam famulis uti. Item mercede datâ quasi à parentibus locari, si non placeant mercede redditâ recipi à parentibus, easque cum reliquis liberis hereditatem adire.

Bellicosi erant Thraces omnes, ideóque eorum regio Marti sacra. Vtebantur in bello longioribus Romphæis, ut testatur *Liuius*; Cassides ex vulpinâ pelle conficiebant. Ex prædâ viuere gloriosum ducebant, item & otiosum esse, Agricola ab iis contemnebantur. Ibicumque non timent sanguinarios esse Thraces ait *Thucydides*. Ebrietati deditos asserunt omnes antiqui, & aut vino se inebriasse, aut Brito, quod potionis est illis genus apud *Athenæum* ex hordeo frugibusque confectum, aut certè seminibus in ignem iactis, quorum nidor hilaritatem parit, ebrietati similem; sic *Herodotus*, & *Mela*. Mel vino miscuisse docet *Plinius*: *Suidas* vini reliquum quod hauriri non posset in computationibus effudisse. Usque ad eò stupidos hîc fuisse populos memorant, ut ultra quatuor numerare, & numerata retinere non possent.

Deos colebant Martem, Liberum, Dianam, Mercurium & indigenam Deum *Plistorium*, sic *Herodotus*: addit *Amm. Marcell.* Bellonam; quibus ait *Eusebius*, homines immolasse antequam susciperent bellicam expeditionem. Cùm tonabat, aut fulgurabat, in cælum sagittas torquebant, Deo minantes, quia nullum esse præter suum credebant. Reliqua de moribus Thracum ex *Herodoto*, *Mela*, *Athenæo*, *Solino*, & aliis colliges.

NUM. 6. *Politia.*

MAGNA pars Thracum *αὐτόνομος* est, *suis legibus vivit*, inquit lib. 2. *Thucydides*: quidam tamen regibus parere, quorum nomina leguntur in fabulis. Illiusmodi fuere Lycurgus, Diomedes, The-reus, Rhesus, Polymnestor. Meminit iam laudatus *Thucydides*, Teræ qui pater fuit Sitalcis Atheniensibus amicissimi, qui primus Odrysarum amplificavit Imperium, & supra reliquos Thraciæ Reges, & Dynastas elatus est. Perit is in bello contra Triballos, ait *Diodorus Sic.* lib. 12. & conscripsit cccx. peditum millia, equitum millia quinquaginta. Postmodum, inquit *Iustinus*, Philippus Alexandri M. pater, electus à duobus Regulis arbiter, magnam Thraciæ partem occupavit: totam obtinuit eius filius Alexander. Perseuerarunt tamen aliqui Reguli vt ex Lysimachi rebus gestis liquet. Immo perdurarunt vsque ad Augusti tempora; qui ex occasione dissidij inter duos fratres in Thraciam irrupit. Sub Tiberio domiti, & triumphati Thraces per Popæum Sabinum: sub Claudio in prouinciæ formam Thracia redacta est. Antea tamen sic Thraces agnoscebant Reges suos, vt iis ex libidine tantum parerent, inquit *Tacitus* 4. *Annal.* Belligerabant duntaxat contra accolas, non contra exteros. Quantum autem copiarum educerent vidimus in Sitalce, cuius potentiam intelliges ex eo quod tradit *Diodorus Siculus*: videlicet eum quotannis vectigalium nomine supra mille Talenta collegisse.

CAPVT II.

Macedonia Geographica descriptio.

LIIVS libro 45. ait à Paulo Æmilio deuictam Macedoniam in quatuor partes diuisam esse, quas eò loci accuratè describit: & primæ quidem fuisse caput *Amphipolim*; secundæ *Thessalonicam*; tertix *Pellam*; quartæ *Pelagoniam*. Hanc diuisionem tibi proponimus, & in singulis populos, quorum in antiquis scriptoribus mentio.

lib.
le-
he-
des,
pri-
ra-
al-
lia,
hi-
na-
le-
ous
qui
Sub
m:
ta-
n-
xat
um
eo
am

to-
atè
da
io-
uis

§. I. *Prima pars Macedonia, cuius caput Amphipolis.*

EDONIS & HEDONIS

cuius incolæ, Hedones, & Hedoni Stephano ^{ἠδῶρες} aliis ^{ἠδῶρες} Tzetzes, tamē Hedones distinguit ab Hedonis, & hos in Mediterraneis, illos ad mare collocat. Videtur & continuiffe sequentem prouinciam, si quidem à multis in Hedonis collocatur Amphipolis.

PHILIPPI vrbs Thraciæ vulgò contributa, in prærupto tumulo sita, quam accuratè describit Appianus: à Septentrione saltu, à meridie palude coercita. Dicebatur olim *Datum*, & *Crenides*. Ad eam PHILIPPICI CAMPI, vbi Brutus & Cassius deuicti. Postea in gratiam Cæsarum dicta Colonia Iulia Philippi: *hodie intercidit*.

Strymon à quibusdam confunditur cum Amphipoli; distinguitur, & ad ripam fluij cognominis affigitur, Stephano Strymonium est, aliter & Mieza; Mieza autem Plinius meminit.

Nessus Fl. Plinio Nestus, Arriano I. exp. Alex. Neus. Bellonius tradit hunc hodie dici à Græcis *Mestro*, à Turcis *Charason*; Sophiano *Nesto* nominatur.

ODOMANTICE

incolæ Odomanti, quorum meminere Stephanus, & Thucydides lib. 2.

AMPHIPOLIS antea variis appellata nominibus, quorum celeberrimum *Neum-via* cuius meminit Thucydides, vbi malè interpres *decem Vias* vocat, ab Agnone reparata est, & sic dicta à situ. Hodie *Christopoli*, vel *Chrysofoli*.

Strymon Fl. grata statio Gruibus, Satroma Dioscoridis, hodie *Stromona* Sophiano est, *Marmara* Bellonio, *Ischar* Lazio, *Radiui* Nardo.

BISALTIA, Populi Bisaltæ fortissimi Liuius, sed eos trans Nessum habitare tradit circa Strymonem, lib. 45. quæ quomodo intelligenda sint, opus est Apolline. Olim latiùs paruisse ex Athenæo discis, qui hîc Amphipolim locat.

EVFORIA hîc à Ptolemæo collocatur, à Stephano in Macedonia, qui addit Alexandrum omnia superantem eam occupasse, & ita vocasse *Ἐὐφορία* *τὸ εὐπορον* propter facilem transitum.

Bisaltes Fl. hîc quoque statuitur, sed quis ille sit ignoratur.

SIN-

SINTICA
aliter Sintia,
cuius memi-
nit Orpheus,
incolæ Sintij
de quibus
Thucydides.

HERACLEA SINTICA, vel Sentica, quæ & nudè à quibusdam Sintica dicitur, hodie *Chefeia*, ut vult Castaldus.

Tristolus, de quâ nihil occurrit.

MONS ORBELVS Mæsiam à Macedonia dirimit, & cum Hæmo connectitur in limite Thracio: Lazius eum hodie vocari ait ab indigenis *Karopntze*.

§. 2. *Secunda pars Macedonia, cuius caput Theſſalonice.*

MYGDO-

ANTIGONIA Mygdoniæ, quæ hodie vocatur *Cois-gna*, ut Pinetus putat.

NIA, &

Afforus à Siculâ distinguenda, cuius meminit Tullius.

MYGDO-

Eordæa vnde regiunculæ nomen in Mygdoniâ Stephano, quæ nequaquam est cum Thracicâ confundenda: Plinius Pæoniæ hanc videtur assignare.

NIS

Apollonia Mygdoniæ, in qua studebat Octavius dum auunculum Iulium ad bellum Parthicum opperiebatur; hodie *Ceres Nigro*.

cuius memi-
nere præter
Geogra-
phos Hero-
dorus, at-
que Thucy-
dides.

Axius Fl. ex Scardo monte ortus prope Pellam, paludem implet, & Erigono mixtus in sinum Thermaicum cadit tum latissimus, quare ab Homero dictus est *εὐρυπέων*. Postea ut ait Zonaras vocatus est Bardarius, vnde hodie *Vardari*, seu *Vardare*, ut testantur Tzetzes, & Sophianus.

Chidorus Herodoto, Ptolemæo Echedorus, cuius aquæ Xerxis militi non suffecere: Sophiano *Calico*, *Granea Nigro*, *Veratafer* Castaldo.

PELAGONIA
distinguenda ab ea
quæ in 4. Regione,
diciturque Tripoli-
tis. Epitomistes
Strabonis ait Pæo-
nes in Macedoniâ

STOBI, & Stobium cuius meminere Liuius, & Plinius: apud Liuium in Pæoniâ collocatur (perperam legitur Beonia) & eius primaria nuncupatur: Nardus in suo Liuius, ait hodie vocari *Starachino*.

Perseis, vrbs noua Liuii lib. 39. non procul à Stobio; à Perseo Rege videtur condita.

Parall. Geogr. Tom. II.

Y y

Pelagones appella-
ri.

Andaristus, cuius incolæ Andaristenfes
apud Plinium: hodie si qua Theueto fi-
des dicitur *Vofance*.

PÆONIA ex parte, incolæ PÆONES, qui vul-
gò malè cum Pannoniis confunduntur, nos
cum Dione suprà distinximus. Latissimè hanc
paruisse Regionem arguunt vrbes, quæ ex vi-
cinis regionibus Pæonibus attribuuntur. Egre-
giam hi operam nauauerè Philippo, & Ale-
xandro. Dardani in eos sibi aliquid arrogabant:
quare deuictò Perseo petière hanc regionem à
Paulo Æmilio, sed repulsam passi sunt, & Sa-
lis tantùm commercio donati.

Alorus vrbs pri-
maria Pæoniæ
Stephano, cu-
ius incolas A-
loritas Plinius
nominat. *Vbi
fuerit ignoratur.*

IORI } Iorum: de quibus nihil inuenio præter nomina.

ORBELIS, & ORBELIA } GARISCVS Ptolemæo, cuius in-
ab Orbelo monte ὄρβηλος } colæ Plinio Garesci.

ALMOPIA incolæ Ἀλμωπιες, quorum me-
minit Lycophron: ita dicti teste Stephano ab
Almope Gigante filio Neptuni, & Helles A-
thamantis. Almopios Plinius vocat; Ptole-
mæus Latinus Albotos, & Albotas corruptè.

Europus εὐρω-
πος, alia ab vrbe
Æmathiæ ad
Axium cogno-
minata.

AM- } THESSALONICA, seu Thessalonice, olim dicta Ha-
PHA- } lia, vt vult Stephanus, item & Therme, vt quibus-
XITIS } dam placet: Plinius tamen duas vrbes distinguit.
aliter } Condita est, vt vult Stephanus, à Cassandro: postea
cùm Philippus ad eam Thessalos deuicisset Thessa-
lonicam dixit: vel vt addit ex Lucillo Tarræo, à filiâ
Philippi, quam suscepit ex Nicasipoli virgine, nepte
Iasonis. Cætera vide apud Nicol. Gerbelium in suâ
Græciâ pag. 21.

AM- } Apollonia ad montem Atho, cuius meminit Plinius, &
PH A- } eius incolas Macrobios vocat. Hodie *Eriffos* dicitur
XI S. } Lydo-Ioanni.

PH A- } Stagira, Ptolemæo Stantira circa montem Atho, patria
Aristotelis, quam euertit Philippus, Alexander in gra-
tiam sui Præceptoris reparauit. Inde quoque oriun-
dus Hipparchus Philosophus. De hac vrbe, & eius
legibus vide Ælium lib. 12. Variarum.

OLYNTIVS à Calcidentibus Euboicis condita, à Philippo per prodicionem capta est, vt tam sæpe queritur Demosthenes. A quibusdam in Thraciâ collocatur, & in Sithonia Σιθωνία ab Herodoto. Olynthiaci fluij hanc urbem alluentis meminit Athenæus. Eius Nauale

- P A- Mecyberna dicitur 20. stadiis ab vrbe distans.
 R A- Torone, quam Suidas, & Stephanus Thraciæ contribuunt, Sinui dedit nomen, de quo postea: hodie Sophiano *Longo* dicitur, melius *Castel Rampo*, aut *Rampa*.
 X I S Ampelus promontorium huius Regionis Herodoto, & Ptolemæo: hodie *Cabo Canistro*.
 E T }
 P A- Pallene vrbs & mons in Insulâ cognomine, sic dicta à Pallena Sithonis filiâ vxore Clithi. Ptolemæi Patalene est: à Stephano, & Eustathio in Thraciâ collocatur. Hæc Peninsula dicitur ab eodem Eustathio Peninsula *Cassandriæ*: hodie *Canistro*.
 R A-
 X I A Potidæa, postea *Cassandria* dicta, vt aiunt Plinius, Pausanias, Stephanus. Vtrum autem dicta fuerit Pydna, ab eruditis negatur, licet id asseruerit Epitomistes Strabonis, cui subscripsit Calcondylus. Sophianus nomen retinere putat *Cassandriæ*, Bellonio est *Schiato*.

CALCIDI- A CANTHVS cuius meminere Diodorus Sic. atque
 D I C A, Thucydides, sed ab hoc in Thraciâ ponitur, minus
 à Calcidē- celebris quàm Ægyptiaca: hodie dicitur *Erisso*.
 sibus Eu- Singus ad montem Atho statuitur à Stephano, vnde
 boicis, sic & sinui nomen, de quo postea.
 dicta, qui Athos mons ab Atho Gigante nomen habet, vt vult
 Coloniam Stephanus. Hic mons ei aculatur umbram suam
 Olynthum vespertinam ad 300. stadia in forum vrbis Myr-
 deduxerūt, rhinæ in Insulâ Lemno. Ortelius malè credit apud
 sed cum Liuium lib. 45. vocari *Aneas*, cum hic mentio sit
 Paraxiam de portu. Iungitur Isthmo 12. stadiorum qui à
 contine- Xerse factus, vt cani posset *Velificatus Athos*.
 bat. Hodie vocatur ab incolis *Monte Sancto άγιον όρος*.

§. 3. Tertia pars Macedonia, cuius caput Pella.

- ÆDESSA caput Æmathiæ Iustino lib. 7. quam Caranus occupavit, secutus Capras imbrem fugientes: quare ob memoriam facti urbem vocavit Ægas, & ciues Ægeadas. In hac urbe sepeliebantur Reges Macedoniae, sic enim præceperat Perdiccas Carani successor, pollicitus Regnum in familiâ suâ perseueraturum quamdiu hîc Reges conderentur. Ideoque ferunt in Alexandro defecisse stirpem, quia in hac urbe sepultus non fuit. Hodie dicitur *Vodena* Sophiano.
- ÆMATHIA
seu
PRORIPRIA
MA-
CE-
DONIA.
- Ægea à Ptolemæo distinguitur ab Ædessa, confunditur à Iustino; & adhuc sub iudice lis est.
- Heraclea cuius meminit Liuius lib. 44. hodie *Xenoxua*. Coronæ Æmathiæ cognominata, vt ab aliis distinguitur.
- Elymæa Æmathiæ, vt differat ab Elymioticâ.
- Scydra cuius meminere Plinius, & Stephanus.
- Erigon Fl. qui multis auctus fluuiolis in Axium cadit, Erigonus Liuij & Ptolemæi est, apud Epitomistam Strabonis Riginia dicitur, apud Liuium collocatur in Thracia: hodie *Vistriza* Sophiano.
- Cambuuij montes Liuij, quos ait ab incolis Volustana nominari, Conaluuij Ptolemæo, Candauia Plinio, & Straboni, vnde Candauia saltus Lucano, & regio Candauia Cæsari: hodie *Voluzza*.
- PELLA Regia Macedonum, & Gazæ sedes, antè Bunomos Stephano, describitur accuratè à Liuij lib. 45. vbi dicitur munita paludibus suis. Hæc olim oppidulum, postea creuit, quoniam in ea natus Alexander. Visebatur in ea tumulus Euripidis. Tempore Luciani iam deficiebat: & in eâ alebantur serpentes cicures, qui fortè locum dedere fabulæ de Alexandro nato ex serpente. Hodie *teniza* Sophiano, *Zuchria* Nigro.
- Alorus Botizæ ad discrimen alterius cognominis in Pæonia.

Æ. Ludias Fl. seu Lydius, apud Herodotum lib. 7. cum Haliacmone confluit, Lædium eum quoque vocat Æschines, & agrum Æmathium, & Botizum determinat. Epitomistes Strabonis ait oriri ex palude ad Pellam, Sophianus ex Cithario monte, paulò supra hunc montem Ptolemæus eius originem locat.

P I E-
R I A,
PYDNA cuius meminit Diodorus lib. XI. ad eam victus est à Paulo Æmilio Perseus. Antea nominabatur Citron, ut vult Epitomistes Strabonis, à qua voce non abludit vox recentior *Chitro* Sophiani. Nardus tamen contendit hodie dici *Platon*. Malè confusam esse cum Cassandria præmonuimus in Potidæâ.

Dium cuius incolæ Dieneses Plinio, *in gremio terrarum* vrbs sita, quibus verbis Plinius significat, teste Ortelio, *oram flexuosam*. Epitomistes Strabonis eam 7. stadiis à mari, & Olympi montis radicibus separat. Quàm munita fuerit aliquando, ex Liuij lib. 44. intelliges.

Pimpleas vicus prope urbem Dium, item & fons, ut ait Apollonij Scholiastes, ex quo Musas dictas esse Pimpleiadas asserit. Epicharmus tamen quidam Mythologus asserit Pierum ex Pimpleiade nymphâ 7. filias generasse, quæ à patre Pierides, à matre Pimpleiades nominatæ sunt. Hunc vicum, urbem vocat Isaacius Tzetzes, & ei montem cognominem cum fonte adiicit. Ad hunc vicum versatus est Orpheus, & à Bacchâtibus discerptus est, ut vult Pausanias in Bæoticis. Additque inter Dium & Pierium montem videri columnam cum hydriâ in quâ ossa Orphei recondita sunt, translata ex Libetris.

P I E R I U S mons, Plinio Pierus, in quo versatus Orpheus, & ad eum discerptus, quæ causa fuit cur nonnulli Pierium dictum velint Pangæum, maximè cum in Thraciâ à plerisque reponatur. Sed non agnouerunt, Thracas, vsque in Achaiam rerum potitos, hunc loquendi modum inuexisse.

Phylace vrbs Pieriæ, & Thessaliæ, & Macedoniæ: Strabo, & Eustathius hanc perperam Thebis Phthioticis

Hodie
Lazio
Lacof-
chia,
Nigro
Veria.

admouent. Ab Homero *ἀνθεμωσὶς florida* cognominatur. Nomen habuit à Philace Deionis filio, vt Stephanus ait; vel ab vno Æolidarum, vt Eustathius. Interpres Theocriti ait non procul diffidere à monte Othri, & in eâ regnasse Iphicium.

Haliacmon Fl. seu Aliacmon ex Cambuuiis montibus præcipitat. Hodie *Pelacas* Sophiano, *Platamona* Mercatori est.

Pharybus Fl. seu Baphyrus ex Bermio monte, vt vult Ptolemæus existit, & Diu urbem alluit. Prius quidem Helicon dicitur quàm cuniculo hauriatur postea emergens Pharybus & Baphyrus, sic Pausanias.

LYNCESTIS cuius incolæ Lyncistæ, *in gremio terrarum positi* Plinio. } Heraclea Lyncestidis cognominata. Lyncestis Fl. aut fons in Erigonem cadit, de quo in Mirabilibus.

PÆONIÆ } DEBORVS, cuius incolæ Doberienfes Plinio: hodie *Dibrij* Sophiano.

ASTRÆI } Astræum; de quibus nihil occurrit.

§. 4. *Quarta pars Macedonia, cuius caput Pelasgonia.*

TAV- } DYRRHACHIVM, aliis Macedonia, aliis Dalmatiæ, &
LAN- } Illyrici vrbs, olim Epidamnus, postea Dyrrhachium
TII } propter inauspicatum nomen. Subdubitat Dio lib.
apud } 44. vtrum sint duæ vrbes, quod omnino asserit Appi-
veteres } nus 2. Ciuilium, traditque disertè Dyrrhachium
plerof- } ad mare situm esse, Epidamnus paulò à mari remo-
que in } tum. Discrepat item in eo à cæteris Appianus, quòd
Illyrico: } nomen Dyrrhachij dicat fuisse ominosum, quod Li-
qui hâc } uuius, Strabo, Plinius, Mela, tribuunt Epidamno, &
partem } hâc mutationem concedat Coreyrensis, quam alij
Mace- } Romanis adscribunt. Itaque Dyrrhachium erit *Cabo*
doniæ, } *Durazzo*, Epidamnus *Durazzo* nobis *Duras*, Turcis
ad mō- } *Drazzi*.
Mathis Dyrrhachij fluuius, cuius meminit Vibius Se-
quester; Castaldo *Matin*.
Apollonia Taulantiorum dicta, Corinthiorum Colo-

tes A-
croce-
ra-
nios,
Mace-
doniæ
detra-
xerunt.
Hæc
quoq;
gens
Barba-
ra vul-
gò ab
iisdem
nomi-
natur.

nia, non improbabiler Stephani Γύλαξ & Γυλαξία,
vt doctè probat Ortelius: hodie *Piergo* Nigro, So-
phianus antiquum nomen retinere putat, Pineto *Sif-
spoli* est.

Aulon Plinio, Ptolemæo Aulon nauale: hodie omnium
iudicio *la Valone*, portus capacissimus.

Genusius Fl. seu Genasus Liuius, Ptolemæo Panyasus:
Theucto *Spirnasse*, sed hoc nomen tribuit & sequen-
ti; meliùs *Arzenza*.

Apsus, aliter & Thapsus Fl. *Vreo* Nigro est, meliùs *Spir-
naza*.

Lous Fl. Ptolemæo, Straboni Aous, Plinio, & Melæ
Æas, Sequestro *Aras*, Dioni *Auas*, Plutarcho *Anius*,
Appiano *Alorus* decurrens inter duos montes *Af-
naum*, & *Æropum*, itérque exiguum in ripâ relin-
quens, Philippi Regis clade inclutus, & Romano-
rum de eo victoria: hodie *Polina*.

ALBANI } Albanopolis: plerique hodie putant esse *Croiam*, aut
certè hanc ex illius ruinis excitatam.

EORDÆI, } SCAMPIS, sita in viâ Egnatianâ, cuius meminit
sive EOR- } Strabo, & apud veteres celeberrima.
DEATÆ } Lycus vrbs Eordæorum, immo & fluuius Plutar-
cho in Flaminio, iuxta *Dessaretios* populos, qui
non procul absunt.

DAS- } LYCHNIDVS, vrbs Illyrici Liuius, Macedoniæ Ptolemæo;
SA- } sita est ad lacum cognominem, quem Polybius Lych-
RE- } nidiam vocat, Vibius Sequester *Dignistum*, Nicepho-
TII, } rus *Callixtus* *Lychnedum*, & *Dassaritem*, vnde ait
Drillum fluuium euolui: hodie *Sophiano Lago dell'O-
crida*. Varia huius vrbs nomina, vide apud Ortelium
in voce *Taufesium*: hodie dicitur *Ocrida*, aut *Alchria*.

sive Horrea *Dassaritarum*, de quâ nihil occurrit.

DAS- } Pellium cuius meminit *Liuius* lib. 31. ad *Erigonem* flu-
SA- } uium hanc vrbs locat *Arrianus* in *Alex. Exped.*
RE- } *Antipatris*, clade sua celebris, quoniam suis mœnibus
TÆ. } freta, & natura loci Romanis obstitit, à quibus expu-
gnata, & incensa est.

DEV- { STYMBARA Straboni, Liuiio Stubara, quam belli se-
 RIO- { dem Perseus elegerat contra Illyrios, & Gentium Re-
 PES. { gem, vnde ei omnia ad bellum suppetebant, sed &
 { prædarum receptaculum erat.
 { Europus in Matiâ Regione, fortè eâdem quæ Macetia,
 { cuius meminit Eustathius. Plinius hanc urbem fluuiio
 { Ludix affigit.

PARTHIÆI, à quibus Parthi Asiani dicti { Eribæa vrbs de quâ
 sunt etiam à veteribus Parthiæi fortè ex { tacent veteres.
 ambitione Macedonum, inquit Eustathius: { Bercecius mons
 apud Stephanum hi populi numerantur in- { Ptolemæo, Ber-
 ter Scythicas gentes quæ in Europam irru- { tiscus Epitomistæ
 perunt. { Strabonis.

PELAGONIA cognominata { Dolicha præcipua vrbs huius
 Tripolitis à tribus urbibus ex { tractus, hodie *Techala*, vel Al-
 Pelasgiotide Thessalicâ de- { chria.
 cerpta est. A Liuiio pro vrbe su- { Pitheum, vel Pithium, cum
 mitur, & ponitur caput huiusce { duabus aliis, in orbem dispo-
 partis: tres vrbes hæ nominan- { fitis.
 tur. { Azorus Straboni, seu Azorium
 { Ptolemæo, ad radices montis
 { Bercecius.

STYM- { GYRTONA, Gyrtou Plinio, & Stephano, sed ab hoc
 PHA- { Thessaliæ ciuitas dicitur. Huius vrbs incolæ vo-
 LIA. { catos esse Phlegyas tradit Strabo, urbem autem vt
 { & Regionem Andrein. Nardus hodie dici putat *Ta-*
 { *chi-volicati*.

ORESTÆ, seu { AMANTIA, duæ vrbes eiusdem nominis,
 ORESTIS, { vna ad mare, altera in Mediterraneis, qua-
 nomen accepit ab { rum incolæ Plinius Amantinos vocat, for-
 Oreste, qui hic re- { tè Amantes in Etymologico.
 rum poritus est dū { Orestia Stephano, forte eadem quæ Argos
 profugus matre { Oresticum, sed eius ignoratur situs.
 cæsâ erraret, & di- { ATIN- { Græciæ populi quos Thucydides
 citur cōdidisse Ar- { TANES, { Molossis annumerat; Liuius
 gos Oresticum cu- { seu { & Polybius eos Macedoniæ
 ius ignoratur situs. { contribuunt: Plinius ab iis
 con-

Gens hæc Moloffica fuit, & primùm Regio Epiri, mox Macedonia. A T I N - T A N E S conditas esse Pifas credidit. Ap- pianus qui hanc partem ex Macedonia decerpfit, eos in Illyrico collocavit.

ELY- BVLLIS Ptolemæi, Colonia Bullidensis Plinio, cuius incolæ Bylliones Strabonis, Cæfari 3. Ciuil. Bellidenses, à quo collocantur in Illyrico.
 Elyma oppidum mediterraneum, hodie *Canina* Sophiano.
MIO- Celydnus Fl. aliter Pepylichnus, & Elidunus, limes Macedoniae ab Austro; hodie *Salmich*.
TÆ. Saso, Sasso Silio, Infula maris Ionij perperam tribuitur Italiae à Lucano 2. Pharf.
Spumoso Calaber perfunditur aquore Sason,
 apud Antoninum Sato nominatur; hodie *Saffeno* est.

§. 5. Sinus Macedoniae.

SINVS STRYMONICVS { A Strymone Fl. nomen accepit qui in eum euoluitur inter Thraciam & montem Atho: hodie certò *le Golphe de Monte Sancto*; errauit enim Castaldus, qui credidit vocari *le Golphe de Contessa*.

SINVS SINGITICVS { Aliter Singæus dictus, & Singicus ab vrbe Singo, videtur à Diodoro Siculo dici Eliacus malè à Castaldo, hodie vocari putatur *le Golphe de Monte Sancto*, est enim omnium iudicio *le Golphe de Contessa*.

SINVS TORONAI CVS { Aliter Toroneus ab vrbe, malè à Pintiano confunditur cum Mecybernao: hodie dicitur *le Golphe d'Atomana*, nemine reclamante.

THER- Seu Thermæus à Thermis vrbe Macedoniae, vbi postea Theffalonica vt quidam arbitrantur. Dicitur & Antonomasticus Macedoniae; apud Pomponium Melam Mecybernaus, quia docet in Mecybernaum sinum Axium Fl. aquas suas immittere, at Axius cadit in Thermaicum sinum: erat autem Mecyberna Olynthiorum nauale: hodie omnium iudicio nominatur *le Golphe de Salonichi*.

Parall. Geogr. Tom. II.

Z z

Descriptio Geographica Theſſalia.

NVMERANTVR in Theſſalia quinque prouinciæ, quarum partes aliquæ decerptæ ſunt, vt Macedoniæ contribuerentur; & ſæpe apud veteres vtriuſque limites confuſi ſunt: quare non miraberis ſi quas vrbes tribuimus Theſſaliæ, Macedoniæ assignantur à quibuſdam, aut vice verſa.

P E- **L A S-** **G I O-** **T I S**

LARISSA, Theſſaliæ caput Liuius in campo Pelasgico ſita, cuius conditor Acrifius, à Lariffâ filiâ ſic nominata: alij à Pelasgo ipſo conditam volunt, & dictam Pelasgicum Argos; vide Pausaniam in Corinthiacis, qui hanc litem dirimere nititur. Ad eam cæſus Acrifius à Perſeo diſci caſu, hodie *Larizzo* nominatur.

Scotufa, ad quam urbem locus dictus *κωὸς κεφαλαί*, vbi victus Philippus à T. Quintio Flaminio: Plutarchus hunc locum ita dictum putat, quia ſcopuli in collibus Canum capita videntur repræſentare. Peſſimè hæc ciuitas habita eſt ab Alexandro Phereorum Tyranno: tempore Pausaniæ deſerta, & infrequens.

à *Pela-*
gia ſic
dicta,
quod
nomen
totius
regio-
nis fuit,

Gonnus, ſeu Gonuſa, ciuitas Perrhæbeorum Straboni, & Stephano: à Liuius lib. 36. ponitur in faucibus ſalrus Tempe; dicta eſt à Gonco filio Cyphi. A Strabone locatur ſub Olympo; ab ea dictus Antigonus Gonatas. Vtrum autem eadem ſit cum Gonnocondylo, quam poſtea Philippus Olympiadem dixit, alij aiunt, alij negant; vide Ortelium ad vocem, Gonnocondylum: *perit omnino.*

Peneus Fl. pulcherrimus, ideóque peculiare ei tribuuntur honores, ait Maxim. Tyrius Serm. 38. dictus & Araxes, inquiunt Strabo, & Stephanus, ab *ἀρξέσω ſκίνο*, quòd ſibi viam aperuerit. In Sibyllinis oraculis dicitur Stygius: tempore Eufſtathij dicebatur Salaprias, quod tamen negat Tzetzes; hodie *Salampria*.

Atrax vrbs ſic dicta ab Atrace filio Penei, ad eam habi-

- vt præmonuimus in Historicis. tabant Lapithæ, dicti vt & Perrhæbi, Pelasgiotes. Pamifus Fl. cadit in Peneum Herodoto teste lib. 7. hodie *Pontignamaranta*. Titaresius ruit quoque in Peneum, & Gonnos alluit; ab aliis Eurotas, aut Eurotus dicitur, & hodie nomen antiquum retinet *Titareffo*: de eo in Admirandis.
- ESTIOTIS. **TRICCA**, seu *Trica*, Dolopibus vicina Straboni, & Pindo monti. In ea fuit *Æsculapij* tēplum, & multæ tabulæ indices morborum depulforum; hinc enim quidam referunt oriundum *Æsculapium*: hodie *Tricala*. Ptolemæo, Gomphi à quâ vrbe non procul nascitur Peneus, Plinio teste: sita erat in agro feracissimo, vt colligimus ex *Cæsare*: eâ enim captâ multos ex suis vino & ingluuie perdidit.
- HESIOTIS. **Pheca** vrbs circa Gomphos, quam ope Romanorum Aminander Rex Athamanum cepit, Liuius lib. 32. Malè *Phecacum* apud Ortelium dicitur. Straboni, *Ithome*, aliter *Thome* inquit Strabo, quam Homerus vocat *χλωμακίονισσα* *asperam*.
- ESTIÆTIS. **Ctemene** ciuitas Dolopum Homero, quare & dicta *Dolopias*, data Phœnici à *Peleo*, ait Stephanus. **Curalius** fluuius, & **Coralus** à quibusdam in *Bœotia* malè collocatus: hodie *Onocero*. Suidæ. **Phœnix** fluuius, hic in Peneum cadit: nunc sine nomine.
- THESALIOS. **HYRATA** celeberrima Theſſaliæ Apuleio. In eâ solebant *Ætoli* conuentus celebrare; Liuius lib. 32. Ad eam populi *ÆNIANES* quorum erat primaria. Metropolis cuius *Cæsar* meminit. Arcem habebat munitissimam, in quam *Ætoli* confugere, ideóque urbem *Philippus* incendit. Hæc sponte sese dedit *T. Q. Flaminio*. nomen totius **Thaumaci** locus munitissimus, vnde campi *Thaumaci* prospectu mirabiles, ex quibus vrbi nomen inditum: depingitur vrbs illa apud *Liuium* lib. 32. vbi *Philippus* eam obsidens describitur. Regionis leuiter **Cyphata** Castellum eminens in *Dolopibus*, cuius meminit *Liuius* lib. 32.

reti-
nuit.

Apidanus Fl. hîc iungitur Penco apud Herodotum lib.
7. hodie *Epideno*.

PH-
TH-
IO-
TIS

nascen-
tis Græ-
ciæ in-
cuna-
bula, vt
in Græ-
ciâ di-
cemus,
vnde
omnes
Achil-
lis Cõ-
milito-
nes. sic
dicta à
Phthia
vrbe
Achil-
lis pa-
triâ, quæ
vbi sita
fuerit
tacent
vete-
res,

PHARSALVS Ptole. Pharsalis Liuius, Palæo-Pharsalus,
Orosio, & Eutropio, Pharralius Stephano; à quâ
Pharsalici Campi dicti, victoriâ Iulij Cæsaris in Pom-
peium nobiles. Florus putat dictos Philippicos esse
Câpos cap. 6. l. 4. dum ait *Cassium Brutum eandem are-
nam in sedisse que fuerat fatalis Pompeio*; sed hoc ex Ap-
piano suprâ refutauimus. An dicta quoque sit Phthia
nescio, credidit Cælius Rhodiginus: *perit*.

Eretria cuius meminere Strabo & Liuius. Hanc suspi-
catur Eubæensium Gerbelius.

Thebæ Phthioticæ, & Phthiæ sub Crocio Campo, non
longè à mari, Liuius, postea Thebæ Philippi, seu Phi-
lippopolis, Polybio teste; hodie *Zitton*. Huius vrbis
Nauale dicebatur Pyrasus 20. stadiis ab eâ distitum.

Larissa Pensilis *Κρημαση*, olim dicta & Argos, & Pelas-
gia inquit Eustathius. Hodie Sophiano *Larizzo*.

Lamia in tumulo sita vnde longissimus prospectus, à La-
mio Herculis filio, aut à Lamiâ Trachiniorum Regi-
nâ. Ab ea dictum est bellum Lamiacum gestum ab
Atheniensibus in Antipatrum duce Laosthene.

Echinus ad fauces Sperchij fluuij, quæ olim ab aquis
damnum non leue passa est.

Heraclea cognomento Trachinia, quia antea Trachin
ab asperitate, quamquam vetus Trachin sex stadiis à
noua distita esset ad Fl. Asopum. Ad hanc se combus-
sit Hercules, Deianira in eâ interemit sese: hodie *Co-
marus* Pineto dicitur.

ΘΕΤΑ, mons asperissimus cuius extrema THERMOPYLÆ
nominantur. In eo locus Pyra dictus in quo se com-
bussit Hercules, vbi sacrificauit Acilius Consul. Ei
connectuntur ab auctoribus Corax, Othrys, Cali-
dromus: hodie *Banina* Sophiano est.

Othrys mons Dolopibus conterminus, niue diu obte-
ctus, Cænei Perrhæbi, & Lapitharum fedes. Lyncibus
abundabat: à Vibio collocatur in Thraciâ. Ad eius ra-

Cælius
Rho-
diginus
dici ho-
die pu-
tat
Pharfa-
lam,
sed sine
teste
loqui
vide-
tur.

dices populi Melienses, quorum meminere Xeno-
phon, atque Thucydides.
Enipeus Fl. cadit in Peneum apud Herodot. lib. 7. Li-
uium, & Strabonem. Malè hunc cum Pharybo con-
fudit Theuerus.
Amphrysus Fl. Apollinis exilio, & gregibus clarus:
vulgò in Magnesiâ collocatur, sed hunc quoque
agrum alluit, apud Plinium lib. 31. cap. 2. alio nomi-
ne Pyrrha dicitur: Aphrysus aliter dicitur, vnde po-
puli hunc accolentes Aphrysi: cadit in Enipeum, &
huic iunctus, in Peneum: de eo in Admirandis.
Sperchius Fl. cui deuota Achillis Coma, Brenni & Gal-
lorum transitu memorabilis apud Pausaniam in Pho-
cicis; apud Apollodorum Βῶρος dicitur: hodie *Agrio-*
mela Sophiano.

M A-
GNE-
S I A,
ab
Ouidio
Æ-
M O-
N I A,
apud
Vale-
rium
Flac-
cum
M A-

PHERÆ sic dicta à Pherete Crithei filio, vel Pherâ filiâ
Æoli, cuius in medio fons Hyperia celeberrimus.
Duplices fuêre, Veteres & Nouæ 8. stadiis à se inui-
cem distantes, ait Stephanus. Hic rerum potitus Ale-
xander Tyrannus Pheræus, de quo Pausanias, & Plu-
tarchus in Pelopidâ. Hodie aut *Sidero*, aut *Ierusat*,
aut *Ienifar*.
Melibæa cognomento ὀλιζών, Thessalicè pro ὀλιγών
Parua, patria Philoctetis, Ossæ M. radicibus affixa,
quam deserere conatus est sæuiente in eâ seditione,
& in Italiâ Petiliam condidit. Eius meminere Liuius,
& Herodotus.
Iolcos λατρεία cognominata, quasi *famula*; cuius ser-
uitutis multæ causæ ab antiquis proferuntur. Ab eâ
Thessalia dicta Iolcitis, item & Iason Iolcites inde
missus ad vellus aureum. In eâ vrbe ludi funebres in-
uenti sunt ab Acasto, vt tradit Plinius.
Demetrias Ptol. Demetrium Liuius, fortè Pyrasus Stra-
bonis, quondam & Sicyon vt vult Gregoras. A Pli-
nio malè cum Pagasis confunditur. Condita est à De-
metrio Poliorcete filio Antigoni: in quâ & sepultus
est. Fuit aliquandiu Regia Macedonum, & Nauale,

- GNES | in quâ & Ætoli celebrauere comitia sua, & nume-
 rata inter Græciæ compedes. Hodie *Dimitriada* So-
 CAM- | phiano.
 PVS, | Pagasæ Pherarum nauale, sic dictæ apud Strabonem,
 & indi- | vel quod hîc compacta prima nauis Argo, vel *ἄρὸ τῶν*
 genæ | *Παγῶν*, seu *Πηγῶν fontibus*, qui hîc multi.
 MA- | TEMPE cognomento Thessala, Heliconia, Phthioti-
 GNE- | ca, & Theumesia: eleganter depinguntur ab Ælia-
 TES | no 3. Var. cap. 1. & Plinio lib. 4. quinquies mille
 apud | passus patent in longitudinem, latitudo sesquiuge-
 Eusta- | rum non superat inter Olympum, & Ossam montes,
 thium: | qui iuncti aliàs stagnum efficiebant: postea reuulsi
 apud | sunt, vel ab Hercule vt aiunt Lucanus, & Seneca,
 Ptole- | vel à Neptuno vt Claudianus, vel terræ motu vt A-
 mæum | thenæus lib. 14. Ab iis omnia amœna loca dicta sunt
 hæc re | Tempe: à Grammaticis quibusdam ineptè pro vrbe
 gio cõ- | fumuntur.
 fundi- | Ossa mons, Lapitharum domicilium, & leonibus abun-
 tur | dans, vt vult Pausanias: in eo locus dictus Scalæ Ale-
 cum | xandri, cuius meminit Polyænus. Hodie *Cossino* seu
 | *Κίτταρον ὄρος* Sophiano est, Pineto *Olira*.
 | Olympus mons, Deorum *Ὀλυμπίου*, seu sacrum tem-
 | plum, *ἀγάριφος* Homero *obductus nauibus*, seu *val-*
 | *dè niuosus*: cùm leges apud veteres ad Olympum
 | montem celebrari ludos Olympicos, non hunc in-
 | telliges, sed Peloponnesiacum, quandoquidem Eu-
 | stathius, & Apollonij Scholiastes notant Pisas Elidis
 | sitas esse inter Ossam & Olympum, Thessalicis mon-
 | tibus cognomines. Eius vertex supra mediam aëris
 | regionem affurgebat, vbi Ara Iouis in qua cineres to-
 | to anno restant impermixti; nemo huc conscendere
 | poterat, nisi admotis naso spongiis oleo plenis; lege
 | Plutarchum in *Æmilio*, à quo plura de hoc monte
 | disces.
 | Pelion mons in Campo Pelasgico collocatur à Strabo-
 | ne, Centaurorum & Lapitharum rixis celebris, itém-
 | que nuptiis Pelei, & Achillis educatione per Chi-
 | ronem Centaurum: *Petras* appellatum suo tem-

Phthio-
 tide, &
 Pelaf-
 giotide.

pore tradit Tzetzes.
 Bœbeis Palus Macedoniæ Straboni, aliis Theſſaliæ,
 Bœbe Stephano: vulgò admouetur Penei Fl. ostio,
 meliùs remouetur: hodie *Eſero* Sophiano.
 Magnesia Promontorium, Sophiano *Cabo Verlichi*, con-
 uenientiùs *Cabo S. Georgio*.
 Sepias Promontorium ita dictum à Thetide, quam
 dum ſequitur Peleus in Sepiam murata eſt, ſic Apol-
 lonij Scholiaſtes: hodie *Queatumo*.

Sinus Theſſaliæ.

OE-
 TÆVS
 SINVS

Minutus, cuius meminit vnus Ptolemæus, ab Oetâ
 monte qui in eum procurrit. Videtur confundendus
 cum Maliaco cuius Ptolemæus non meminit; & ve-
 rò in Maliacum Oeta deſinit.

MA-
 LIA-
 CVS
 SINVS

A populis illum accolentibus MALIENSIBVS ſic di-
 ctus vt Plinio placet; vt Stephano à Malo Amphi-
 ctyonis filio Melis apud Herodotum dicitur à Meli-
 de regione, Melineus à Thucydide lib. 8. Malicus
 Polybio, Lamiacus ab vrbe Lamiâ apud Paufaniam:
 hodie *le Golphe de Zeiton*.

PE-
 LAS-
 GICVS
 SINVS.

Plinius ab vrbe Pagafa Pagaficum vocat, & Strabonis
 Epitomifte Pagaficum, Mela Pagafæum: Iolcia-
 cus Ouidij eſt, Demetriacus Liuij lib. 29. Oroſij Ma-
 cedonicus: hodie *Golphe d' Armira*.

CAPVT IV.

Deſcriptio Geographica Epiri.

GRÆCI in Epirum ſeſe inſinuantes diuiſioni dedere locum,
 quâ in Barbaram, & Græcam diſtinguitur. Barbaram voo
 quæ ab indigenis retenta eſt, Græcam quam Græci incoluere, vel
 deductis coloniis, vel vt auxiliares euocati. Hæc diuiſio ex Stra-
 bone, & Hiftoriâ Græcâ colligi poteſt.

§. I. Epirus Barbara.

- ORICVM vrbs, & portus à Colchis condita, Plinio; Straboni Oreum; de eâ multa Livijs: Gerbelius putat esse *Velona*, nobis *la Valone*, Niger *Orcha*.
- Pharsalus vrbs circa Ceraunios montes ad quam Cæsar suos milites exposuit; sic ille lib. 3.
- Phœnice cuius meminere Livijs atque Polybijs: postea Hadrianopolis, vt plerisque videtur: alij tamen duas vrbes distinguunt.
- CHA- Antigonia, apud Stephanum *Αντιγόνη*, ab Antigono condita, sed quo dubitatur: populi Antigoneses, Plinio.
- O- Chimera, Plinio Castellum in ora Epiri in Ceraunijs, vbi dulcis aqua è mari effluit Meminit quoque Thucydides Chimerij portus, & vrbs: hodie *Chimera*.
- N I A Acroceraunia iuga, seu montes Ceraunij, sic dicti quòd sæpe fulmine percellantur, vt ait Eustathius in Dionysium: quod nomen postea summis montibus tributum, maximè si in mare procurrerent: hodie *Montes de Chimara*, seu *Chimera*, & *Chimarioti*.
- THES- BUTHROTVM in introitu sinus Pelodes situm, distans à Corcyrà 12. Pas. Mil. Hanc urbem alij à Buthroto Heroe, alij à Boue percusso in sacrificio Heleni, aut Æneæ & Anchise hinc moriente: hodie *Butrinto* Sophiani, aut *Butrinta* Moletij.
- P R O- Mæandria cuius meminit Plinius, hodie *Alandria*.
- T I A Nicæum in Paroræis ex quibus Fl. Aracthus fluit ex monte Timpâ, vnde & populi Timpæi, Ætoli, & Macedones dicti.
- ET Cichyrus olim Ephyra ad sinum Glycum, & ad Cocytum Fl. vt ait Pausanias in Atticis. In eâ coniecti in vincula Theseus & Pyrithus à Rege Theseptiorum, cuius Proserpinam vxorem rapere tentabant.
- THES- Cocytus Fl. aquâ insuauiissimâ fluens, & cadens in Acherontem, seu in communem cum Acheronte sinum Glycum: quare Acheronti permisceri à veteribus

PRO-
TIS } bus creditus; lege Plutarchum in Theſeo.
Thyanis Fl. Theſprotiam & Ceſtriniã diſterminans,
oritur ex Berteceſio monte Thucydidi: hodie *Ca-*
lania Theucto.
Ceſtria Ceſtriniã vrbs, quam Cammaniam Stephanus
vocat.

CAS-
SIO- } NICOPOLIS in Caſſiopæis Straboni, in quam Auguſtus
Cæſar vrbes circumpoſitas bellis attritas, quaſi in
vnam coloniã deduxit, cui & dedit honorem Am-
phictyonum, quidam ex eã & Actio perperam vnam
conſtant. Nomen ei fecit Plutarchus in Antonio ex
Nicone Aſino, cui ruſticus inſidens incidit in Auguſtũ
paulò ante pugnam. Ab Epiphãnio dicitur Nicopo-
lis ad Orientem, ab Athanaſio Nicopolis Borealis; &
in eã inuentam ferunt ſextam editionem quam in
Hexapla ſua Origenes contulit: hodie *Preuza*, vel
Preuxa, vel *Prinſe*, vel *Dardanella*, in ſinu *dell'Arta*.

SIO- } Pandoſia cognominis ei, quæ eſt in Lucanis, quam fu-
giens Alexander Rex Epirotarum, ex Dodoneo ora-
culo, periit in Italiã
Torona ad oſtium Fl. Thyanidis, de quã lege plura apud
Gerbelium lib. 3.

PÆA. } Elatria apud Stephanum & Elateia: hodie nomen reti-
nere videtur *Elatia*.
Elæas portus, de quo nihil apud veteres præter nomen
inuenio.

Acheron Fl. quem malè Plinius in Ambracium ſinum
deducit, Liviũ meliùs ait cadere in Theſprotium; eſt
autem homonymus Italico ad quem cæſus Alexan-
der, cuius meminit Iuſtinus lib. 12. Ex eo & vicinis
Pauſanias ait Homerum fabulas ſuas de inferis con-
cinnaffe.

ALME-
NE, } CASSIOPE nomen iam retinet in montanis *Caſſiopo*;
alia autem ad mare creditur dici hodie *Ioannina*.
Pindus mons, Theſſaliã ab aliis tribuitur, hic au-
tem ab Acrocerauniis iugis ad Thermopylas ex-
currit, & ex medio ſui brachium emittit quod Par-
aliàs fortè
Parall. Geogr. Tom. II.

A a a

pars Cassiopæ, ut dignoscitur ex urbe Cassiope, postea eius præcipuâ.

nassum facit, & desinit in Heliconem. Hinc vides cur apud Poëtas, tria hæc nomina Pindi, Parnassi, & Heliconis confundantur. Videtur à Liuiio lib. 32. Lynceos appellari: hodie *Mizzouo* dicitur. Aracthus Fl. Liuiio, Arethon Ptolemæo, & Acarnanum, Plinio Molossorum; præterfluit Ambraciam urbem, & cadit in Ambracium sinum: hodie *Spagmagmarisi* Nigro.

§. 2. Epirus Græca.

ACTIVM locus Acarnanum Straboni, vbi Apollinis templum ab Argonautis conditum, ut vult Callimachus, est quoque promontorij nomen. Ab eo Actiaca victoria Augusti de Antonio, castrorum locus eiusdem Augusti naualibus spoliis exornatus Apollini, & Neptuno consecratus fuit: hodie *Cabo Figalo*, vel vna ex *Dardanellis* in faucibus sinus *dell'Arta*.

Echinus, cuius meminere Plinius, & Stephanus: hodie *Tolgas*.

ACAR-

Astacus Thucydidi Acarnaniæ vrbs, quam esse eandem cum Strato, aut Stratone Plinij, & Strabonis frustra probare conatur Gerbelius. Nam Thucydides lib. 2. vbi de eius Tyranno Enarcho loquitur, illam clarè distinguit à Stratone.

NA-

Stratus, vel Strato vrbs Acarnaniæ Straboni, & Plinio, Ætoliæ Liuiio, validissima vrbs prope Fl. Acheloum, memorabilis rebus hinc à Romanis & Perseo gestis; Stratopolis dicitur apud Diodorum.

Anactorium in Chersoneso situm ait Strabo 40. stadiis ab Actij Apollinis templo, Colonia Corinthiorum, ut ait Thucydides, cuius incolas Augustus Nicopolim transtulit: Sophiano *Vonizza* est.

Azilia Plinio, Hazilea Straboni, sic dicta ab Alizo Leucadij fratre, filio Icari: hodie *Natalico*.

Leucas olim Chersonesus postea à Corinthiis perfosso Isthmo facta Insula: immo ab indigenis & ex-

teris sæpe reuulsa, sæpe continenti reddita est ventorum flatibus, & maris eluie; sic dicta est vel à Leucadio filio Icarì, vel à scopulo candido in quo templum Apollinis, de quo Maro 3. *Æneid.*

Et formidatus nautis aperitur Apollo.

Antea Neritos dicta fuit; hodie *l'Isle de Sainte Maure.*

ARGOS Amphiloichicum dictum, ab Alcmaone ciuitas condita, quando communibus auspiciis cum Diomede Acarnaniam, & Ætoliam administrabat, & in gratiam fratris Amphiloichi, quem vnicè diligebat, dixit Amphiloichicum, ita Strabo lib. 7. ex Ephoro. Thucydides tamen lib. 2. ait ab Amphilocho Amphiarai filio extructam esse, cum ei prius Argos non sufficeret. Fuit olim ciuitas opulentissima; sed demum cladibus attrita Ambraciotas vocauit, à quibus Græcorum mores & linguam didicit: *omnino periit.*

CHIA

Aphas Fl. in sinum Ambracium cadit, dicitur tamen Molossorum Fl. apud Plinium; hodie Pincto est *Inacho.*

ATHAMANIA, vbi populi *Perrhæbi*, & *Dryopes*: homines erant exules & vagi, quos in Thessaliâ Stephanus, Plinius in Ætoliâ collocant; sed vtrouque vixerunt hic quoque *AGRÆI*, de quibus iam in eorum vrbe Ephyrâ.

ARGITHEA caput Athamaniz, vt ait Liuius lib. 38. cuius Rex Animander ope Ætolorum regno restitutus, & postea à Philippo fugatus.

EPHYRA vrbs Agræorum, quæ Straboni gens Æolica fuit, Stephano Acarnanica, Thucydides confinem facit Acarnaniz, & meminit eius Regis, qui bello Peloponnesiaco vtriusque partis communis amicus fuit.

DOLOPIA } Menelais in Dolopibus ad Pindum Montem.

DODONE, & Dodoa, & Cæneum vrbs Molossidis Stephano, Thesprotidis Pausaniz; sic dicta à Dodone filia Oceani, vel filio Iouis & Europæ. de huius Oraculo, & Columbibus fatidicis lege Herodotum in Euterpe. De quercu loquaci quam hinc fabulæ reponunt, & de ære Dodoneo consule Mythologos.

Aaa ij

seu } Ambracia colonia Corinthiorum in intimo sinus feces-
 M O- } fu qui ab ea nomen habet, à Thucydide *μαχμασ τῶν*,
 LOS- } ab aliis *εὐδαίμων* dicitur. Subiecta est (inquit Liuius
 S I S. } lib.38.) tumulo aspero. Incolæ Perreanthen vocant:
 Regia erat Pyrrhi, & à Romanis tantum proditione
 capta fuit: eius incolæ dicti Ambraciota: Sophiano
 nomen retinet, Nigro *Larta* est, melius *Arta*, vnde
 sinus *dell' Arta*, vt obseruauit Leonicus.
 Passaro Passaronis, cuius sæpe meminit Liuius, hi-
 bernis Ro. Proconsulum, & Prætorum clara. Hic
 quotannis olim Rex Epirotarum & populus iura-
 bant, hic se ex animo obsecuturum, ille ex legibus se
 imperaturum.

§. 3. Sinus Epiri.

SINVS } Aliter Pelodes dictus, in cuius introitu sita est vrbs
 B V- } Buthrotum, vnde quoque hodie sinui nomen: *le*
 THROTI } *Golphe de Butrinto*, aut *de Butrinto*.

GLY- } Aliter Thesprotius dictus, apud Strabonem Dulcis
 CVS } palus; nam ait Acherontem Fl. existere ex Acheru-
 SINVS } siâ palude, & cadere in Dulcem paludem: in hunc
 quoque sinum cadit Cocytus Fluuius.

A M- } Victoriâ Actiacâ celebris, in quo de Imperio dimica-
 BRA- } runt Antonius, & Augustus. Is sensim oblimatur,
 GIVS } quandoquidem vrbs olim in eius littore, iam procul
 SINVS. } distat. Dicitur hodie *le Golphe dell' Arta*, melius quàm
de Larta.

CAPVT V.

Descriptio Geographica Thracie.

QVIDQVID de Thraciâ dici debet (vt Insulas eius præteream
 de quibus in Græcia agemus) ad tria capita reuocari potest.
 Diuiditur enim in Thraciam cis Rhodopem, Thraciam trans
 Rhodopem, & Thraciam Cherfonesum.

THRACIAE
DELINEATIO
MINORIS

ef-
us
t:
ne
no
de
ni-
fic
a-
fe
bs
le
cis
u-
nc
a-
r,
ul
m
am
ft.
ans

§. I. *Thracia cis Rhodopen.*

M Æ- DICA	VR-	PHILIPPI, de quâ vrbe, in Macedoniâ. Oesima ad ostia Zifacti Fl. quam à Septentrione premit Prasias lacus, cuius meminit Herodotus, & vicinam habet æris fodinam.
aliter	BES	Doperus Thucydidis, Antonini Topinium, seu Otopinium, Procopij Toprus, hodie <i>Pusio</i> Sophiani, <i>Rufum</i> Lydo-Ioanni.
GRÆ- CIA	PO-	DERSÆI, quorum meminere Thucydides, & Herodotus.
MA- CE- DO- NICA	PV-	MEDOBITHYNI: eorum mentio apud Liuium, & Strabonem.
	LI	SYROPÆONES: de iis loquitur Herodotus lib. 5. TYRPILI, aliter TORPIDI, quorum meminit Appianus 4. Bellorum ciuilium: circa Philippos habitabant.
DRO- SICA		NICOPOLIS ad Nessum cognominata, Iornandi ad Iatrum, quia hic Iatrus fluuiolus cadit in Nessum: <i>ruine Nicololi.</i>
à Dro- fis po- pulis sic dicta, qui for- tè	VR-	Abdera, quæ à Clazomeniis amplificata dicta est Clazomenæ, inquit Solinus; patria Democriti, cuius incolæ stupidi locum dedere Prouerbio: hodie Sophiano est <i>Polystilo</i> , Nigro <i>Asperosa</i> , Nardo <i>Altrizza.</i>
Trausi, vel Thrau- si Liuij, aliter Aga- thyrsi dicti, vt		Maximianopolis, quam aliqui cum Abderâ malè confundere, antea Porsulis, Imparis, & Pysus, nisi nomina corrupta sint. Tinda stabulo Diomedis clara Plinio lib 4 cap. 11. quare apud Antoninum dicitur stabulum Diomedis, à Pomponio Mela Turris Diomedis, apud Martianum Tirrida corruptè. A Stephano malè in Calcidica regione collocatur. Bistonia vrbs, & lacus Bistonis, Solino stagnum Bistonium, tempore Strabonis Aphnetis dicebatur, & in hoc multi fluuioli cadunt quos

ait Ste-
phanus:
aliqui
ramen
Drosos
à Trau-
sis dif-
tin-
guunt.

BES } nominamus in tabulâ, Sophiano *Poru*, Bello-
nio *Boruu* dicitur.
Maronea ad ostium Ismari Fl. Homero Ismarus,
vt volunt Suidas, & Tzetzes, licet Plinius eas
distinguat. Prius Ortagurea dicebatur, vt ait
idem Plinius, postea Hipparchia, vt legitur
in Diogenis Epistolis; item & Cynossema, vt
tradit Cedrenus: hodie *Marogna*.

PO- } CICONES Thraciæ gens Melæ ad montem Isma-
rum & Hebrum fluuium. Homerus Ismarum
montem eorum sedem assignat, quem Niger
ait olim dictum Ampelon; vnde?

LI } BISTONES: de quibus lege Isaacium Tzetzem; &
hi à Poëtis sæpe pro omnibus Thracibus vsur-
pantur.

SA-

ÆNEVM & ÆNVS Thraciæ oppidum liberum,
vbi Polydori tumulus apud Plinium, Æneæ
opus vt Maro docet, olim Straboni Poltio-
bria, Stephano Poltumbria, & Apfynthus:
hodie Græcis *Euo*, Turcis *Ygnos*, à qua sinus
dictus est *ῥόρφο δ' Ένος* à recentioribus Græcis.

PAI-

CA

VR-

Cypfella, quæ postea Iustiniana Noua, ad Fl.
Melam, aliis ad Hebrum, Cypselus Straboni,
hodie *Chapsilar*.

à po-
pulis
Thra-
ciæ

BES

Bifanthe Samiorum cognomine Pomponio Me-
læ, Ptolemæo Rhædeston: hodie *Rhodosto* Or-
telio, Beniamino *Doroston*.

SA-

PÆIS,

Pactya in Propontide, à quâ non procul versus
Orientem nouus murus Xenophontis: hodie
Panydo Sophiani.

quo-

rum

memi-

nit Ap-

pianus,

quarto

PO-

HEBRVS Fl. antè Rhombus Plut. de Fl. Euris
apud Arrianum 1. Exp. Alex. Oeagrius cog-
nominatus, & Aurifer, hodie *Marisa*.

PV-

MELAS Fl. Melanus Liuio, qui Xerxis copiis non
suffecit. Ab eo MELAS SINVS, seu NIGER,

libro
bello-
rum ci-
uiliū.

LI } & CARDIANVS: hodie *Larissa*, vt tabulæ anti-
quæ, vt recens quæ ad me missa est, γάρφος δὲ
Eros, Golphe d' Eno.

DORISCVS CAMPVS, cuius meminit Herodotus: eo
autem copias suas Xerxes non numerauit, sed dimen-
sus est.

COR-

PIA-

LICA

à *Cor-
pillis*,
Thra-
ciæ
popu-
lis,
quo-
rum
mentio

apud
Pli-
nium,
& Soli-
num.

PERINTHVS antea Mygdonia dicta, postea He-
ractea ab Hercule, vt ait Tzetzes: hodie *He-
ractia*, Sophiano, cui ferè omnes assentiuntur;
repugnant Bellonius qui *Rodosto*, & Castaldus
qui *Pantiro* vocari aiunt.

VR- } Ganos Xenophontis, Plinio Gonos, Æschyni
Ganis Ganidos in Propontide: Ganorum etiam
Montium meminit hic Gregoras.

BE S } Traianopolis à Traiano Imperatore sic dicta, ad
quam Aristeus Fl. ex Rhodope monte fluens
cadit in Hebrum: nomen retinet *Traianopoli*.

Bergulæ, & Bergulium, quod & Arcadiopolis
Cedreno, hodie Mercatori *Berges*; bene.

Aprus Colonia, cuius meminere Iustinus, & Pli-
nius, postea Theodosiopolis Cedreno, hodie
Apru Sophiano.

FLV- } Hebrus, de quo antea.

VII } Arzus Ptolemæi, hodie *Chiaurlik* Bellonio.

P O- } ODRYSÆ gens potentissima Thraciæ, de qui-
bus suprâ multa in Historicis ex Thucydide,
P V- } quorum Rex reliquis Thraciæ Dynastis præ-
LVS } celluit.

VR-

BA-

NA

PRO-

VR- } BYZANTIUM antea Lygos dicta Plinio ad
Bosphorum Thracium loco percommo-
dita; *Antonia*, vel melius *Antoninia*, postea di-
cta à Seuero qui eam cepit & eius mania sub-
ruit, *Anthusa* postea dicta à Constantino, ait
Eustathius, ac demum Constantinopolis,
item secūda Roma, Æterna, & Regia: hodie
Stamboul appellatur à Turcis, de quo nomine
libro sequenti, ab aliis vulgò *Constantinople*.

Phi-

VIN-

CIA

ab vrbe

Con-

stanti-

nopoli

fic di-

cta, que

tum

Anto-

noma-

sticos

dice-

batur,

BES

FLV-

VII

Phinopolis: hodie nomen retinet *Phinopoli*, Sophiano.

Delta Xenophonti, aliis Delcon, hodie Gyl-lio est *Dercon*.

Rhegium, cuius mentio apud Procopiū 4. de ædif. Iustiniani, à quo nō procul lacus Myrmex. Selymbria Plinio, Selybria Ptolemæo, Olybria Straboni, & Suidæ, antea *Selyn*, cui addita vox *Bria* quæ vox Thracicâ linguâ urbem sonat: hodie *perit*.

Athyras ad ostium Fl. cognominis Nauale Suidæ, portus Ammiano.

Bathinius Fl. Prole & Paterculo, Bathias Apiano in Mitrid. Bathinis Melæ: *Bathino*.

Athyras Fl. seu Athyrus, Plinio Pydaras, hodie *Aqua dolce*, Carolo Rimio legato Imperatoris.

Barbyfes, seu Barbissus fluuiolus, Barabyffus Suidæ, Brabissus Pausaniæ, labitur in sinum Ceratinum, & à Byzantinis *Cartaricon*, à Rusticis *Pectinacorton* nominatur, à vico adiacente.

Cydarus Fl. cadit quoque in Ceratinum sinum: & hodie *Machlena* est.

LONGI MURI, ad tutelam Constantinopolis à Septentrione ad Meridiem ad Barbaros coërcendos, ad 60. Milliaria procurrebant, lati octoginta pedes; ita Suidas. Sed Nicephorus ei tribuit longitudinis passus mille quingentos, latitudinis 20. pedes, & ex silicibus torrentium sic conflatos ait, ut mons potius quàm muri videantur. Hoc opus tribuitur Anastasio Imperatori ab Euagrío. Captos autem à Barbaris Muros longos recepit Iustinianus, & turribus muniuit, ut ait Procopius lib. 4. de ædific. Iustiniani. Vide autem ne hos cum Macrotycho confundas, de quo in Thraciâ Chersoneso mox agemus.

BOSPHORVS THRACIVS quem Græcorum alij *αἰθῶνα*, alij *αἰχῆρα* nominauerunt, hodie à Græcis *λαμῶνα*, à Tur.

Parall. Geogr. Tom. II.

Bbb

vt an-
tea Ro-
ma
VRBS.

cis *Bogasin* appellatur. Sic dictus est à bouis transitu, hoc est vel à Inachi filiâ in bouem versâ, vel à boue quem secuti sunt Phryges ex oraculo, vel ab eo qui œstro concitatus hunc transmisit, aut à bobus quos alligant indigenæ ad rates, aut à boue in Phrygum prorâ depicto; aut denique quòd bos mugiens ab vnâ ad alteram partem faciliè exaudiatur. *Longitudo* eius Herodoto est 120. stadiorum, Zosimo trecentorum, verè 160. ex Gyllio. *Latitudo* Herodoto est 4. aut 5. stadiorum, videlicet secundùm duplicem latitudinem maiorem aut minorem, ex quâ obseruatione veteres conciliabis. De eo librum eruditissimum scripsit Petrus Gyllius.

§. 2. De Thracia cis Rhodopen.

CÆ-

NI-

CA

à *Cenis*
populis
nomen
habet,
quo-
rum
memi-
nere
Liuus,
& Ste-
pha-
nus:

VRBS

BIZIA, & Bifa arx Regia Thraciæ inuisa hirundinibus ob Terei crimen, ait Plinius lib. 4. cap. 11. Fiteius mentio apud Æmilium Probum in vitâ Alcibiadis, & apud Plutarchum, hanc enim communiuit: *Vize* Leunclauio est.

Flauiopoli non procul à Biziâ vrbe, Solino.

Anchialus vrbs ad Pontum Euxinum, vbi olim Messa sita erat, vt vult Plinius: Sophiano *Anchialo*, Mercatori *Lenkis*, aliis *Achello*.

Sarpedonia, & Sarpedon, vrbs & petra; sic enim eam vocat Apollonij Schol. Apollonius 2. Argon. ad Erginum Fl. eam locat; ante Hæmum montem eam describit Vetus Interpres.

Salmidessus, & Halmydessus, vnde & sinus nomen habet: meminit eius interpres vetus Sophoclis in Antig. & in Etymologico Almydesse populi locantur hoc situ.

Plotinopolis, hodie si Nigro fides *Ploudin*.

APOLLONIA, Magna cognominata à Pompeio, in sinu commodissimo sita, Plinio Antium: Insula aliis dicitur. Ex eâ Lucullus in Capitolium Apollinem deportauit: hodie *Sissopoli* Nigro, Pinctus ait nomen retinere.

hos Plinius vocat <i>Centicos</i> .	FLUVII	Panyfus Fl. cuius ostio veteres Geographi Mysiam, & Thraciam diuidunt, <i>Laniza</i> Nigro est. Erginus Fl. de quo in Sarpedoniâ. Salmidessus, vrbi suprâ laudatæ cognominis.
SELLETICA, hinc <i>Sellee</i> populi Plinio, qui Dioni sunt <i>Sialeta</i> .	VRBES	DEVELTVS colonia Ptol. Dibaltum Ammiani: Curopalates ait Bulgaros eam vocare Zaguriam, seu Zagoriam, & Zagoram: Debellium Antonini est: hodie <i>Denelto</i> Sophiano. Sadama, cuius meminit Antoninus.
de qua tacent Historiæ.	FLUVII	Thearus Fl. quem ait Herodotus ex 38. fontibus fluere. Agrianes Fl. cuius meminit Herodotus, vnde & dicti populi, de quibus in Bennisâ. Contadesus Fl. cuius idem meminit in Melpomene, & ait fluere in Agrianam.
SAMAIICA de quâ nihil in Historiâ.	VRBES	HADRIANOPOLIS quæ priùs Vscuduma, Ammianus Vscudama, scribit lib. 14. dicta & Orestia, seu Orestias Lampridio: Tzetzes notat etiam Æliam dictam esse. Hodie Turcis <i>Endrem</i> , Græcis <i>Hadrinopoli</i> , nobis <i>Andrinople</i> . Ostodizum, aliter Osindizo, vox illa miserè deformata est apud Anton. quam frustra Simlerus conatur emendare: <i>omnino perit</i> .
VSDI-	VRBES	NICOPOLIS ad Hæmum montem cognominata: hodie <i>Nicopoli</i> Sophiano. Sazarana, seu Saranara, & Saceanara. Opisina vrbs in Mediterraneis Ptolemæo.
CES-TICA, de qua tacent Historiæ.	MONS	HÆMVS, vel ÆMVS, sic enim à variis variè scribitur, cuius pars ex quâ Hebrus & Strimon Fluij prorumpunt SCOMVS dicitur apud Thucydidem, hunc tamen Aristoteles Scombrum vocat. Quomodo nunc vocetur non est facile statuere. <i>Prasobas</i> Laonico est: apud Pinetum Italis <i>Monte Argentaro</i> , vel <i>Catena Mundi</i> , Turcis <i>Balkan</i> , Slauis <i>Cumaniza</i> ; idem tamen Pinetus in suum Plinium, ait dici <i>Monte de Costegnas</i> , Cuspinianus <i>Costenazo</i> , Lazius <i>Kriuczo</i> .

<p>BENNICA à <i>Bennis</i> popu- lis, qui & <i>Beni</i>, & <i>Be- na</i> Plinio, <i>Benasij</i> Ste- phano.</p>	<p>VR- BES PO- PV- LI</p>	<p>Opizum } Cillæ } Quarum meminit vnus Antoni- nus, nunc earum vrbium nul- la supersunt vestigia.</p> <p>AGRIANES, Agrienses, & Agræi, & Agrij, Pæones sunt origine apud Stephanum: à Fluio Agriane nomen habent, & eorum frequens mentio apud Herodotum, Thu- cydidem, Arrianum, Curtium.</p>
<p>SERDICA fortè dicitur à <i>Sardiciis</i>, & <i>Sardialibus</i>, Dalmatiæ populis, aut illa ab his.</p>	<p>VRBS POPV- LVS</p>	<p>SARDICA vel meliùs SERDICA, vt no- tauit Goltzius in Inscriptionibus, ego in plerisque nummis legi, quomodo vocant Antoninus, & Suidas: hodie <i>Triadizza</i> Sophiano. Quidam duas dis- tinguunt, & alteram in Illyrico vo- lunt dici Daciam Sardicam.</p> <p>PRIANTHÆ, quorum mentio apud Pli- nium, & Solinum, sed ad Hebrum per- peram collocantur.</p>
<p>DANTHE- LETICA, à <i>Denselethis</i>, fortissimis populis, de quib⁹ suprà.</p>	<p>VRBS FLV- VIVS MONS</p>	<p>Pantalia, cuius meminit Procop. lib. 4. de Ædif. Iustini, Panialia Ptolemæi.</p> <p>Harpeffus, seu Arpeffus, apud Appia- num 4. Ciuil. cadit in Hebrum.</p> <p>Cercina apud Thucydidem, qui Sinthos & Pæones populos coniungit.</p>
<p>BES- SICA à <i>Bessis</i> popu- lis sic dicta, de qui- bus su- prà in</p>	<p>VRBS VRBS VRBS</p>	<p>PHILIPPOLIS, antea Trimontium (& Hadria- nopolis Ptolemæo manifesto errore de <i>Hadria- nopolis</i>) Plinio & Suidæ etiam Poneropolis; Eu- molpias Sexto Ruffo, Pulendena Iornandi: hodie <i>Philippopoli</i>. Philippi Cæsaris opus est, non patris Alexandri vt notauit Leunclaius.</p> <p>Pergamum vrbs Mediterranea.</p> <p>Brifca } Milolium } Antonino.</p> <p>Zerua Antonino, Zerna Cedreno, fortè & Zer- nensis Col. à Traiano deducta; Therra Stephani videtur.</p>

Histo-
ricis
Thra-
ciæ.

MONS

PANGÆVS adiacens vrbi Philippis, quare modò
Thraciæ, modò Macedonia adiudicatur: antea
Carmanius dicebatur, ait Plutarchus, hodie
Malaca, & Castagna Bellonio.

§. 3. De Thraciâ Chersoneso.

HELLESPONTIA, & Hellepontica, & Hellepontus Regio di-
citur apud Suidam: PALLENE Halicarnassæ, & Stephano,
qui addit hanc à Crusæis habitari; fertilis admodum iuxta Xe-
nophontem. Tota fuit aliquando Agrippæ, quo mortuo ad
Augustum rediit.

LYSIMACHIA, aliter Hexamilium dicta, à Lyfimacho con-
dita est, cùm Cardia euerfa concidisset, inquit Pausa-
nias. Hodie *Hexamili* Sophiano, *Policaastro* Nardo.
Cardia cuius meminit Plutarchus in Eumene, item & He-
rodotus; Ptolemæo Cardiopolis, ex cuius ruinis Lyfima-
chia.

CALLIPOLIS Straboni, hodie *Gallipoli*, nomen freto dedit:
Turcis *Gebbole* Leunclauio.

SESTOS, Abydo Asiaticæ opposita, nota Leandri amoribus,
Posidonium etiam dictam ait Gellius. Castaldus ait vr-
bem deiectam, & locum vocari à Nautis *Malido*, alij *Bo-
gazoffar*, aut *Bazazassar* à Turcis vocari contendunt, &
sic aiunt appellari oppida in angustiis posita, nos dicimus
les Dardanelles, quæ vox quoque communis est, & *les Cha-
steaux*, quâ voce vruntur Franci Peram incolentes.

PROTESILEVM, oppositum Sigæo Pro. Straboni, Plinio, &
Solino: *intercidit*.

Cynossēma, hoc est tumulus Helenæ in canem commutata,
lapidibus obruta à Græcis ob conuicia: *perit*.

Elæus Straboni, in Helleponto Stephano, hodie *Critea* Ni-
gro.

Alopeconnesos in exigua Chersoneso collocata, cuius me-
minerunt sæpè Liuius, & Demosthenes: *nulla est*.

Μαχρὸν
Τείχος { Herodotus in Melpomene, ait Miltiadem duxisse mu-
rum à Gordiâ (lege Cardia) Pactyam vsque ad ex-
Bbb iij

- Lon- }
gus }
Murus. } cludendam Cherfonnesum: meminit & huius Plinius lib. 4. cap. 11. notatque hinc urbem excitatam esse à quâ muri à Propontide ad Meltam, vel Meleam (lege Melanem) sinum decurrerent, & his muris excludi Cherfonnesum. De alio muro ad tutelam urbis Constantinopoleos supra diximus.
- HEL- }
LES- } Aliter Fretum Hellepontiacum, ab Helle sorore Phryxi, quæ ex Ariete aureo decidens huic nomen dedit. Ideò Nazianzenus *παρθένιον*, Aqua Virginicida Lycophroni. Huius maximæ angustiae inter Abydum & Sestum sunt duorum stadiorum Polybio, septem Plinio, octo Xenophonti. Sestiacum Pelagus, & Abydi freta dicit Aufonius; Phryxæum Pontum Lucanus, Phrygium æquor Maro: hodie *Sretto di Gallipoli*, aliter *le Bras de S. George*.
- PON- }
TVS }
PRO- } Sic dicta, quòd ante Pontum extendatur; Bebrycium
PON- } Mare Tzetza in variâ Historiâ à Bebryciâ, hoc est Bithyniâ quam alluit; mare Thracium vocat Antigonus; hodie *Mar di Marmora*, ab Insulâ Preconneso vulgò *Marmora*, ex quâ pulcherrimum Marmor eruitur; de quâ in Asiâ.
- TIS }

CAPVT VI.

Vera Græcia Historica.

PRÆMONVIMVS Græciam ita sumptam olim distributam esse in Achaiam, seu Helladem, Peloponnesum, & Insulas, de quibus antequam de more aliqua ex historiis prælibentur, aliqua proponemus, quæ toti Græciæ communia sunt.

§. I. *De Græciâ in communi.*

OFFEREMVS hinc primò Familiarum duarum Deucalionis, & Inachi stemata, ex quibus magna lux huic capiti affulgebit, quæ ex Apollodoro, Conone apud Protium, Diodoro Siculo, Pausaniâ collegimus; tum agemus more solito de nomine, linguis, moribus, politia, doctrina, religione, selibantes ea quæ sic Græcis communia sunt, vt neque Atheniensibus, neque Lacedæmoniis, neque aliis populis aptari queant.

NUM. I. *Græcorum origo prima ex Deucalione secundum antiquissimos scriptores.*

DEUCALION, quo regnante in Thessalia contigit diluuium Deucalionem, à quo suscepti	HELLEN quæ ex Orfeide coniuge suscepta tres filios, qui triplex genus in Græciam inue-	ÆO-	CRITHVS THEVS à quo suscepti ex Tyrone Salmoni fratris filiâ. PHE- RES SISYPHVS conditor Corinthi à quo susceptus ex Merope filiâ Atlantis ATHAMAS Rex Bœotix à quo suscepti SALMO- NEVS Tyro vxor Clitheï: ab eâ prius nati ex Neptuno NELEVS qui fugit Messanam, cui nati ex Chloride filiâ Amphionis PELTAS Rex Thessalix	Iason Dux Argonautarû. MELAMPVS à quo ex Iphianirâ filiâ Anaxagoga filio Megapenthis Argiuorum Regis (quod regnû ei concessum ob Præti filias furore liberatas) suscepti BIAS qui cum Melampode regnum Argiuum tenuit, à quo susceptus ex Perone Admetus. Lycurgus Opheltes, dictus Archemorus. Glau- cus Belle- ropho. Phryxus, Helle. Learchus, Melicertes. Nestor, Decem alij mares, quos Hercules occidit. Pero filia. Acastus. Alcestis filia.
		LVS		
		ex Ena-		
		rete		
		Deima-		
		chi filia		
		genuit		
		filias		
		quinq;		
		Cana-		
chem,				
Alcio-				
nem,				
Pisidi-				
cem,				
Caly-				
cem,				
Perime-				
dem.				

DE REGNO MACEDONICO,

sunt ex PYRRHA coniuge duo filij *Hellen*, & *Amphictyon*.

xerunt *Æolicum*, *Doricum*, *Ionicum*, à 2. filiis *Æole*, & *Dore*, & nepote *Ione*.

Filios VII. ex A- pollo- doro, VIII. ex Dio- doro, qui ad- dit Mi- mantē. Hi au- tem sic se ha- bent.	DEIONE qui regnavit in Phocide	MAGNETES cuius filij	MIMAS qui re- gnauit in Æolide, fratribus in alia lo- ca profe- ctis	Hip- pote à quo natus ex Me- lanip- pe.	ÆO- LVS à quo filia	Cephelus Procridis maritus. qui Seriphum Inf. tenuerunt. Arne, ex quā cō- pref- sū à Ne- ptu- no	Æolus Rex In- sularum Æolia- rum ad Sicilia: Bæotus, à quo Bæotij dicti.
	PERIERES à quo suscepti ex <i>Gor- gophone</i> filia <i>Per- sei</i>	Aphareus: Leucippus. Tyndareus. Icarus.					

DORVS, de quo nihil proditum, nisi quod ex eo *Dores*.

XVTHVS

qui expulsus
 à fratribus
 venit ad E-
 rechtheum,
 cuius filiam
 duxit, ex
 quā nati

ACHÆVS qui cæde præter voluntatem
 factā venit in Peloponnesum, à quo
 Achaia dicta est, quæ prius Ægialea.
 Repetit tamen Thessaliam, ibique
 regnavit.

IONE, qui à Conone dicitur Athenis re-
 gnasse mortuo Erechtheo, & ex eo
 Athenienses Iones appellati: falsum
 prius; neque enim inter Reges nume-
 ratur. Melius Pausanias ait fugisse ex
 Atticā in Achaïam, vbi Selinuntis fi-
 liam vnicam Helicem duxit.

AMPHICTYON, qui pulso Cranao Athenis regnavit.

NVM.

SECUNDAE PARTIS LIB. III.

NVM. 2. Graecorum origo altera ex Inacho, & Phoroceo secundam veteres.

INACHVS

adeo antiquus, ut eius patresignotentur, ideo *Priscus* ab Horatio dicitur.

IONE ex qua de Ioue

EPAPHVS Rex Aegypti

LIBYA cui ex Neptuno

BE-LVS

DA-NVS

HY-PER-MNES TRA

A-BAS

ACRISVS

DA-PERSEVS

PROETVS, de cuius rebus gestis dissentiunt auctores.

Thalys

Adrastus

CC

AGENORIS PHOENIX GADAMUS CALIX EUROPA

Agenoris Familiam mox videbis latius expanfam, in Appendice secundâ.

30. filij, omnes cæsi præter Nyctimum

AM-PHINO, de quo ex MELA Aralanta

Parthenopæus vnus ex 7. Ducibus ad Thebas.

Parall. Geogr. Tom. II.

PHO-RO-NEVS frater Inachi à quo suscepta.

NIOBE de qua ex Ioue

PELASGVS ex quo genitus

LY-CALIS TO

ON CA-TO

AR-CAS

APHIDAS

LI-PHIDAS

EV-AMAS

ANCÆVS, EPOCHVS, IDÆVS.

CEPHEVS: STONORÆA Proeti coniux,

ELATVS natu minor Aphidæ.

idid
Inf.
olus
In-
rum
lia-
ad
ilia.
otus,
uo
otij.
i.
ores.
atem
quo
alea.
ique
is re-
x eo
lsum
ume-
ffe ex
is fi-
VM.

Appendix prima. Familia Persei.

PER- SEVS Danaës ex Io- ue in imbrē, cōuer- fo fi- lius: Ex An- drome- dā Ce- phei filiā fufce- pit 6. filios, filiam vnam.	ALCÆVS	cui nati ex	{ Amphitruo. Anaxo filia.	
		Hippomone filia Menæcei		
		MNESTO	{ HIPPO- THOE cui de Neptuno	{ TAPHIVS qui vr- bem Taphum in Cephaleniā cō- didit, populum Teleboas dixit
		Pelopis na- tus		{ PTERELAS à Neptuno immortali- tate dona- tus.
		ELEC- TRIO,	{ Mares nouem. ALCMENA quam pater dedit Amphi- truoni eâ lege vt Teleboas vlciferetur: sed focerum imprudens occidit; pur- gatus à Creonte bellum feliciter confe- cit.	
		cui ex A- naxone fi- liā Alcæi nati sunt		
		Ex Medeâ	{ Lycimnus spurius.	
		STENELVS	{ EVRISTHEVS cui addictus Hercules: in eo defecit posteritas Persei, & Mycenarum regnum ad Pelopidas deuolutum.	
		cui natus ex Nicippe filia Pelopis		
		HELAS,	cuius nulla posteritas legitur.	
	PERSES,	quem reliquit apud focerum Perseus, vn- de se Perfæ ortos gloriantur.		
	GORGOPHONÉ	filia quæ nupsit Perieri, filio Æoli.		

Appendix secunda. Familia Agenoris.

AGENOR ex Tele-	CADMVS	POLY- DORVS	LABDACVS	LAIVS 1 ^o	OEDI- PVVS ex Ioca- stâ ma- tre.	Antigone filia	qui mu- tuis vulne- ribus occide- runt.	
	missus	ex Ny- ctēide		pulsus à Lyco:				Etheo- cles
	à patre	filia		mox eo				Poly- nices
	vt Eu- ropam	Nyctēi		sublato ex				
	quære- ret	natus		Iocastâ ei				
				natus est				
		ANTINOÉ,		quæ nupsit Aristæo.				
		INO,		quam duxit Athamas.				

phassa coniugeres filios suscepit, filiam vnam.

condi-	AGAVE, quæ Echioni data.			
dit	SEMELE, quæ ex Ioue BACCHVM genuit.			
PHOENIX, cuius filiam Europam vocat Conon. Ab eo di-				
cti Phœnices, qui toti Asiæ tunc imperarunt, sede Imperij				
Thebis Ægypti constitutâ.				
CILIX, vnde dicti Cilices.				
EVROPA à Ioue rapta, &c.				
A P- PEN- DIX A D FAMILIAM CAD- MI	NYC-TEVS	NYC-TEIS	LABDA-CVS	LAIVS cui rapuit Lycus Imperium.
	ex Eu- bzâ	A N- TIOPA	Z E- THVS	à Bubulco educati & matris vltores in Dirce coniuge Lyci.
	venit cum fratre	cui de Ioue nati	A M- PHION	
	Lycvs frater Nyctei	Duxit vxorem Dircen; nepotisque sui Laij regnum inuasit. Cepit Antiopam Epopæo nuptam quam malè multauit Dirce. Hunc interfecere Zethus, & Amphion, Dircen ad Taurum indomitum alligarunt.		

N V M. 3. De nominibus Græcorum.

PRIMVM nomen est, quod postmodum cæteris prælatum est, Græcos appellat Γραικός; Nicolaus Gerbelius à quodam Rege sic dictos ait, sed auctorem non laudat: Suidas à Pago sic vocatos putat. Meminit eius nominis Lycophron in Cassandrâ, vbi Achilles Γραικῶν ἀεγός dicitur; meminit & Aristoteles in Politicis, vbi ait iuxta Phthium populos esse Γραικός καλεμένους. Idem porro, vt colligitur ex Thucydide in proœmio Historiæ suæ, dicti quoque sunt Ἕλληνες, & inde probat quod soli Comites Achillis, nempe ex Phthiotide adducti πρώτοι Ἕλληνες ἦσαν. Nomen autem vtrumque deinde Thessaliæ communicatum est; postea transit in Achaïam, Peloponnesum, Insulas maris Ægæi, ac demum in Asiæ Minoris partem, colonis eò ex Europâ traductis.

SECUNDVM igitur nomen est HELLAS, cuius populi Ἕλληνες ab Hellene filio Deucalionis, de quo in Græcorum origine. Qui-

dam ab Hellene Gigante, quem à Iaphet deducunt: Eustathius, ab Hellade ciuitate Theſſaliæ, quæ nulla erit alia quàm Phthiotis; hîc enim ciuitas non pro vrbe, ſed pro populo ſumitur.

TERTIVM: ACHAIA, vnde populi Achæi, ab Achæo Æoli filio ex Creuſâ filiâ Erechtaï. Is enim cæde ſuorum contaminatus in Theſſaliam profugit, & Theſſalos de ſe Achæos dixit; Homerus 3. Iliad. *Ἀχαιοὶ καλλιγυνῶντα.*

QUARTVM: DORIS incolæ *Dores*, vnde Poëtis *Dorica Caſtra*, hoc eſt Græca: à Doro filio Hellenis.

QVINTVM: ARGOS & ARGIA, ita Didymus in 18. Odyſſeæ, quò ſpectat & illud Maronis 2. Æneid.

Ferus omnia Iupiter Argos tranſtulit,
hoc eſt in partes Græcorum. Porro *Argiui* dicti, ab Argo Apidis, & Niobes filio.

SEXTVM: dicti ſunt Græci DANAI à Danao Ægypti fratre, filio Beli, qui Argiuos de ſe Danaos dixit, quâ voce Latini Poëtæ frequentius vtuntur.

SEPTIMVM: PELASGI à Pelasgo nomen habent, qui primus Arcades ad molliorem vitam tranſtulit; nam & tuguriola primus excogitauit, & tunicas ex corio aptauit, & cibos exquisitiores herbis ſuppoſuit, vt ait Pauſanias in Arcadicis.

Cætera nomina vt Dolopes Myrmidones, *quis talia ſando Myrmidonum Dolopumve,* &c. Poëtica ſunt, apud quos pars ſæpe pro toto ſumitur; vel ſanè Epitheta, quorum hæc duo ſæpe Homerus uſurpat *ἑλικώπες & καρπηκόμονοι.*

ἑλικώπες, inquit Eustathius ad primum Iliados dicti ſunt, vel quòd peritè remos impellerent, vel quòd omnium oculos in ſe conuerterent *ἀξιοφάτοι*, vel quia aſpectu truci, & minimè languido, vel quia ad Helicen, ſeu Maiorem Vrfam nauium curſum dirigèrent, cùm Phœnices in minorem ſeſe conuerterent: vnde Ouidius 3. Faſt. cecinit

Effè duas Arctos quarum Cynosura petatur

Sidonis, Helicen Graia carina notat.

Καρπηκόμονοι bene comati, & vt venuſtiores eſſent, & hoſtibus magis terribiles. Vide reliqua in Curetibus & Acarnanis, de quibus ſuprà.

NUM. 4. De Moribus Græcorum.

CULTVS CORPORIS. Diu armati processere semper Græci ob perpetua inter eos bella, ait *Thucydides* libro. I. Deinceps palliis vsi sunt. Pueri comam alebant, quam alicui Deo consecrabant, & maximè fluminum Geniis, inquit *Philostratus*. Hanc quoque postmodum alebant, cum vt venustiores apparerent, tum etiam terribiliores hosti viderentur: *Strabo*.

DOMVS apud eos splendidissimè & commodissimè exædificabantur: *Strabo*.

EXERCITIA. Ludis, palæstris, saltationibus deditissimi erant, quod alebat certamina toto orbe celebratissima. Apud eos imperitus habebatur, qui fidibus nesciret canere: *Plutarchus*.

NVPTIÆ. De his multa *Plutarchus* in Græcanicis quæstionibus, & *Iulius Pollux*. Mulieres apud eos Gynæceo continebantur.

FVNERA. Mores funerum iusto volumine vix exequeremur, his paucis contentus esto. Mortuorum corpora comburebant: pulla vestis funebris erat. Multa preciosa in rogam demortui coniciebant, & sæpe suos crines, aut vulsos, aut tonsos. Graue erat apud eos carere sepulturâ, hæcque pœna tantum fuit Tyrannorum, seditioforum, ἀποκτόνων.

VITIÆ. Vix vlla gens maioribus vitiis contaminata est. De eorum stupris, & raptu mulierum plurima apud *Herodotum* leges. *Cyrus* eis exprobrat mutuas in vendendo & emendo fraudes, quas etiam *Polybius* Hyperbolicas amplificat. Mendaces eos *Iuuenalis* facit, & adulandi peritissimos. Apud Latinos scriptores penò omnes fit mentio Græcæ leuitatis. Παιδεργαίς & Ebriosos describit eos *Athenæus*: pleraque ex his vitiis sic expressit *Horatius*.

Seditione, dolis, scelere, atque libidine, & irâ
Iliacos intra muros peccatur, & extra,
hoc est in castris Græcorum.

NUM. 5. De Doctrinâ Græcorum.

INGENIOSOS, & eruditos fuisse Græcos nemo eruditus dubitare potest. Hinc à *Manilio* Græcia facundissima doctis urbibus dicitur

Ccc iij

etur: Hinc Horatius *Græcis ingenium, Græcis dedit ore rotundo Musa loqui, præter laudem nullius auaris*: meritò igitur Tullius *doctissimos homines Græcos* appellat pro Cælio. Quàm fuerint ELOQUENTES probant Oratores Græciæ de quibus Plutarchus: quàm periti PHILOSOPHI innuunt Plato, Aristoteles, & alij de quibus Laërtius. PŒETARVM Græcorum Chorum vix duo vāgrandia corpora capiunt, quibus præluxit Homerus ab Aristotele adeò dilaudatus. HISTORICOS Thucydidem, & Xenophontem pauci deinceps apud omnes gentes affecuti sunt; vt taceam de Herodoto, cuius libri nominibus Musarum inscripti sunt. ASTROLOGIAM à Babyloniis, GEOMETRIAM ab Ægyptiis accepere quidem, sed eas ingenio suo perfectiores nobis reliquere.

N V M. 6. *De Politia Græcorum.*

POLITICI fuere Græci omnes, & Respublicas suas optimis legibus temperarunt, ac Legislatores suos maximi fecere: Athenienses Solonem (vt taceam superiores;) Lacedæmonij, Lycurgum; Cretenfes, Minoem; Mantinej, Nicodorum pugilem; Lorenses, Zaleucum. Et verò cùm Romani Remp. suam ordinare statuissent, misere legatos Athenas, & in Græciam qui Solonis, & aliorum Legislatorum leges describerent, & omnium Græciæ ciuitatum iura, mores, instituta peruestigarent, quod Pomponius Iurisconsultus in Enchiridio admodum laudat.

Antiquus singularum ciuitatum status fuit Monarchicus; & Principes dicebantur *ἀριστοκράται*, eligebanturque à ciuitatibus pro ratione temporis, inquit Halicarnasseus lib. 5. Sed cùm hi abuterentur potestate suā, plerique Græcorum eos sustulerunt, & nouam Reip. formam induxerunt. Nihilominus perturbatis rebus, ad Principes, quasi ad sacram anchoram, recurrere cogebantur: Hos Theffali vocabant *Ἀρχῆς*, Lacedæmonij *Ἀρμοδῆς moderatores*.

Quamquam autem in varias Respublicas distributi essent, concilium tamen habuere, & quasi Senatum vnum *Amphietyonum* dictum; cuius auctor dicitur fuisse *Amphietyon*, vel vt alij malunt *Acrisus*. Is conflatus erat cætus ex delegatis omnium urbium, & prouidebat ne quid detrimenti Græcia à Barbaris caperet. Curabat item facta tecta Delphici templi. Porrò hi delegati bis in an-

no conueniebant ad Thermopylas, olim in Insulam Calauriam, vt ait Strabo lib. 9. sed tum 7. tantum ciuitates legatos suos mittebant, quas nominat.

Thesaurus publicus Græciæ erat in Insulâ Delo constitutus, vnde postea Athenas translatus est, & Pericli conceditus, de eo legantur Thucydides lib. 1. & Diodorus Sic. lib. 11.

Contraxere in bello contra Persas ad Plateas 12. hominum Myriadas, hoc est 120. millia armatorum teste Herodoto: in pugna ad Artemisium & Salaminam 280. triremes eduxere, si Diodoro fides.

Cum autem diu inter se satis malè conuenissent, discordiis laborare cœperunt, quæ vix aduentu Persarum sopitæ sunt. At Persis eiectis maiori contentione inter se depugnarunt; tumque populi aliqui cæteris imperare visi sunt: primùm Athenienses, deinde Lacedæmonij, mox Bœoti, seu Thebani, ac demum deuicti auro & armis Macedonum libertatem omnes amiserunt. Hanc tamen restituerunt Romani per T. Quintium Flamininum, renitentibus licet Achæis, qui tandem domandi fuere, & vrbs eorum primaria Corinthus excindenda. Tum verò Græcia tota in formam prouinciæ redacta est: sed ei reddidit iterum libertatem Imperator Nero, quam sustulit Vespasianus, atque ab eo tempore prouincia sub vno nomine Achaïæ Romanis paruit.

NVM. 7. Religio Græcorum.

GRÆCORVM religionem testantur elaboratissimæ apud eos statutz, quas postea tanti fecere Romani, vt nequidem Deos iratos miseris hominibus relinquerent. Non inficias tamen iero SS. Patres eis exprobrare πολυκοιεν, & eos appellare θεομάχης potius, quàm θεοσεβής. Ad eorum Religionem pertinent quoque ludi illi celebratissimi Olympici, Isthmici, Pythici, Nemei de quibus agemus in locis quibus celebrati sunt. Hanc quoque arguunt tot oracula, Delphicum in Phocide; Dodoneum, in Epiro, Trophonij, Lebadæ in Bœotiâ; Apollinis Didariotæ, in Argolide; Amphiarai, in Oropiis; Branchidarum, in Ioniâ prope Miletum, &c. Quis denique recensere queat sacra Græcorum Bacchanalia, seu Orgia, vel Trieterica, Mysthia Cereris Eleusina, seu Tesmophoria, & alia de quibus Meursius libellum edidit?

N V M 8. *Dialecti Græcorum.*

COMMVNITER quatuor appellantur peculiare Dialecti à duobus filiis Hellenis *Æolo*, & *Doro*, eiusdem nepotis filio *Xuthi Ione*, & Atheniensibus qui se αὐτοχθόνας dicebant. Sed ij tandem cum Ionibus coaluerunt, vnde licet fuerit in Græciâ quadruplex Dialectus, fuit tamen genus duntaxat triplex, *Æolicum*, *Doricum*, *Ionicum*.

Obseruat autem Strabo sub initium lib. 8. ex quatuor Dialectis *Atticam* duntaxat, & *Doricam* primigenias esse, ceteras permixtas; quoniam *Attica*, & *Doris* cum essent montuosæ, steriles, & asperæ, non ita facilè exterorum excursionibus patuere. Porro ad tempora vsque Strabonis omnes extra Isthmum in Græciâ degentes (exceptis Atheniensibus, Megarensibus, & Dorienibus *Parnassi* aecolis) *Æoles* nuncupati sunt: *Iones* verò ex *Atticâ* profecti *Peloponnesum* incoluerunt, sed hinc facilè depulsi sunt. Eòdem quoque peruasere *Dores*, qui *Heraclidarum* beneficio diutius ibi confederunt: vnde factum vt in *Peloponneso* duplex tantùm genus viguerit, *Doricum*, & *Æolicum*. *Arcades* autem & *Elei* propriè locuti sunt *Æolicè*: illi, quia se texere montium asperitate; hi quia *Ioui Olympio* sacri intacti permansere. De *Æolide*, *Ioniâ*, & *Doride Asiaticis* sequenti Tomo agemus.

Quomodo autem quatuor illæ Dialecti iterum diuisæ sint diximus in *Europâ antiquâ* Tomo superiore pag. 154.

§. 2. *De Achaiâ, seu Hellade in genere.*

NOMEN *Hellas*, deducitur ab *Hellene* filio *Deucalionis*, vt omnes arbitrantur, quam *Homerus* καλλιπυῖα vocat. Non inficior tamen *Eustathium* hoc nomen *Hellas* tribuere *Thessalicæ* ciuitati, quoniam vt supra inuimus *Græciæ* nomen *Thessalis* primò concessum est. *Achaia* autem vocata est ab *Achæo* filio *Æoli* fratre *Ionis*, qui cædis reus fugit in *Thessaliam*, ibique rerum potitus *Thessalos* de suo nomine *Achæos* nominauit. Quod autem eadem regio sit *Achaia* & *Hellas* Epithetum vtrique concessum arguit *Αχαιδακαλλιπυῖα*.

QUANTITAS. Maxima *Helladis Latitudo* apud *Ptolemæum* est

à Sunio Promontorio, ad Anthedonem, quæ reuocata ad magnum circulum ex eodem dat 750. stadia. *Longitudo* desumitur apud eundem à Cynosurâ Promontorio ad Argos Amphiloichicum, quæ distantia dat 4. gradus maioris circuli cum dimidio, ac proinde secundùm eius principia reddit 2250. stadia.

QUALITAS ex sequentibus intelligetur.

§. 3. De populis Achaia, seu Helladis.

NUM. I. De Atheniensibus & Atticâ.

NOMEN. Priùs Attica dicta est *Ionìa* ab Ionibus, qui pulsi ab Achæis, fugatis per Heraclidas ex Peloponneso, iunxere se Atheniensibus, quos iam affinitate contingebant. Vocata quoque est *Attica* ab Actæone, *Mopsopia* à Moplopo, *Cecropia* à Cecrope Rege (à quo & Athenienses Cecropidæ) *Ogygia* ab Ogyge, denique ab Atthide Craneifilia *Atthis*, & *Attica*.

QUALITAS. Regio sterilior fuit, & petrosa, hinc à Pindaro *καταρσία* dicitur, ab eius interprete *καταρσιος*, & *πετρώδης*. Vnde factum est vt ab exteris non fuerint pulli indigenæ. Abundabat tamen Melle quod Hymettium dicebant, à monte Hymetto. Hic quoque olea inuenta perhibetur: certè oleum Atticum celebratissimum est. Ficus Atticas quis ignorat, à quibus dicti Sycophantæ, qui prouidebant ne exportarentur. Hic quoque panis candidissimus celebratur ab Athenæo.

MORES. Cicadas aureas in capite gestabant, vt ostenderent se Regionis suæ *αὐτόχθονας*, & *μηχανῆς*. Litteras magnificere, quare Attica dicta *τῶν σοφῶν οἰκιστῆριον*. Optimè & eleganter loquebantur Athenienses, vnde *Paræmia*, *Atticus lepos*. Excellentissimi fuere *Naucleri*, ideóque mari potiti sunt. Mortuos suos ferè sepeliebant, aliquando tamen comburebant. Sepeliebant olim in vrbe in propriis domibus, postea extra urbem ad viam Ceramicam, quâ itur ad Academiam. Excellentissimi fuere Musici. Ditissimi fuere, & deliciis circumfluebant ob Imperium maris. Reliqua de moribus ex Iulio Polluce, & Plutarcho in Solone repetes.

POLITIA. Habuit primùm Reges Attica, deinde perpetuos Archontes, postea Decennales, denique Annuos. Democraticus hinc viguit status propositus à Solone in 4. ordines distributus ex

cenſu. Oſtraciſmus ab Athenienſibus excogitatus, virtutis perniciſ, quo exulabat qui maximè retineri in vrbe debuerat: nomen habuit ab Oſtreis in quibus nomina optimi cuiuſque, atque excellentiſſimi deſcribentur. Areopagitæ hîc iudicabant in foro, vel colle Martis (Areopagum dicebant) homines integerrimi, fucatæ orationis, & artiſicioſæ hoſtes. Cùm diu Mari potiti eſſent, à Lyſandro deuicti ſunt: atque ab eo tempore plura eis conſeſſa ſunt à Principibus propter celebritatem gentis, quàm fortitudinem.

N V M. 2. *Megarîs, & Megarenſes.*

NOMEN. Fuit Megaris pars Atticæ, vt ex Plinio liquet, priuſque *Niſea* dicta eſt, & incolæ Niſæi à Niſo Pandionis filio, vno ex 4. cui pater Regionem hanc reliquit, à quo Niſa ciuitas condita eſt, quæ poſtea Megaris nominata eſt.

QUALITAS. Tota hæc Regio aſperior fuit, atque Atticæ planè ſimilis.

MORES. Megarenſes aliquid de moribus Athenienſium, & Corinthiorum referebant ob Conuenas vtriuſque gentis. Olim fuere ditiffimi, verùm ſeditiones ad vltimam inopiam eos redegere.

POLITIA. Olim Attici iuris fuit: poſtea Niſum habuere Regem: exinde Democraſticus ſtatus in eam irrepiſit, cui ſucceſſit Oligarchicus, oppreſſus ſæpe ab Athenienſibus: tandem Romanis ſubditi, communem cum Græcis omnibus ſeruiere ſeruitutem.

N V M. 3. *Bæotia, Bæoti, & Thebani.*

NOMEN. Dicta eſt olim *Aonia* ab Aone Rege filio Neptuni, vel vt alij malunt à Monte, aut à populis Aonibus. *Bæotia* autem vocata eſt, vel à Bæoto Neptuni filio qui ſic dictus eſt, quia primùm natus Boum ſimo oblitus eſt à matre, vel certè nomen accepit à Boue, qui Cadmo dux extitit. Legitur quoque dicta *Meſſapia*, *Ogygia*, & *Cadmeis* à Ducibus variis.

QUALITAS. Regio hæc fertiliffima fuit, ſed aère & cælo paulò craſſiore yſa, vnde incolæ ſtolidi credebantur, *Bæotum in patria, craſſoque ſub aère nati*. Multæ hîc cauernæ, atque ſpecus, quare terræ moribus frequenter concutiebat.

MORES. Oderant literas Bæotij: vino deditiffimi erant, ſacrificiis & ſuperſtitionibus addictiffimi. Apud eos nefas erat infantes

exponere, sed Magistratui offerebantur, à quo ut ciues alebantur. Bellicosissimi fuere, quare per Thebanos Græciæ dominati sunt. Dicti sunt *Cancers* à Lycophrone, quia nauigationibus sua corpora indurabant, & *Sisernodibæ* quòd pelle detrita, & depili uterentur. Funditores excellentissimos fuisse docet Tzetzes in Lycophronem, vbi eadem de iis asserit quæ de Balearibus scribuntur. Apud eos qui soluendo non erat, & decoxerat, rapiebatur in forum cophino tectus, atque deinceps infamis habebatur, quod contigisse ferunt Euripidis patri. Hic de Thebanis, Thepiensibus, Orchomeniis si aliquid tantum delibarem, supra modum hoc opus excreferet.

N V M. 4. *Phocis, & Phocenses.*

NOMEN accepit *Phocis* à Phoco quodam, de quo Grammatici digladiantur, eorum rixas apud Gerbelium perleges, si otiosus eris. Distingues autem hic accuratè Phocenses, & Phocæenses, hi enim ex Phocæâ Ionix vrbe profecti Massiliam in Galliâ condidere, illi in Achaia vixere.

QUALITAS. Terra hic opima est, sationi, gregibus, & armentis peropportuna, inquit Pausanias. Eius tritici meminit Theophrastus. Angustiis quibusdam regio munita fuit, sed demum Locri hanc sibi partem vindicarunt.

MORES. Callidissimi fuere Phocenses, & diu piraticam exercuere, vsi primùm (ut aiunt) longis nauibus. Delphici pueri ex matribus nobilitatem trahebant, non ex patribus.

POLITIA. Deucalion hic olim regnavit; successit status Oligarchicus. Quid autem mali passi sint Phocenses ex occasione belli sacri quod gessit Philippus, ex Pausaniâ in Phocicis edisces. Huic bello occasionem dedit direptio templi Delphici auctore Philomelo.

N V M. 5. *Locri.*

NOMEN habent Locri à quodam *Locro*, Heroe cuius filius Opus fuit, ut aiunt Homeri Scholiastes, & Eustathius. Cognomina autem quatuor habuere, quidam enim dicti *Ozole*, alij *Epicnemidij*, quidam *Opuntij*, nonnulli *Epizephyrij*: hi in Italiam translati sunt ad Promontorium Zephyrium. *Ozole* aliter *Hesperij* nun-

D d d ij

cupati sunt, quoniam in Occidentem extenduntur, ideóque in sigillo stellam Hesperum præferebant: dicti sunt verò *Ozole* quasi *Olentes*, vel à fluuio in quem defluxit sanies centauri Nessi ab Hercule vulnerati, vel à Pythone serpente qui hîc computruit, vel ab herbâ graueolenti, vel à tumulo Nessi, vnde *Tabes* perpetua defluit, vel à florum flagrantia, vel quod probabilius à vestibus; utebantur enim pellibus ἀβυσσώντις non *curroies*, neque lanâ vt cæteri Græci, sed corio tegebantur. *Epicnemidj* parentes *Ozolarum* erant, ita nuncupati à *Cnemide* oppido. *Opuntj* dicti sunt ab vrbe *Opunte* Patrocli patriâ; & hîc *Abantes* populos *Pausanias* collocat.

QUALITAS. *Ozolarum* ditio satis fertilis, reliquorum ager asperior, & montibus interscisus.

MORES & POLITIA. Decorum vestibus, & odore iam satis multa. Turpiter admodum se amabant, & ea sceditas lege compescenda fuit, inquit *Max. Tyrius*. Communes habebant vxores, *Athenæus*. Mortuorum funera conuiujs celebrabant; item apud eos fur excæbatur, *Heraclides*. Si æger medico prohibente vinum bibisset, & conualuisset morte multabatur, *Ælianus in varijs lib. 2. cap. 37.* Colebant *Mineruam Zosteriam*: sic dictam à *Zonis* ex quibus gladios appendebant.

N V M. 6. *Ætolia, & Ætoli.*

NOMEN. Olim *Ætolia Curetis* dicebatur, & *Hyantis*, postea *Ætolia*, ab *Ætolo* filio *Endymionis*, qui ob eadem fugit ab *Elide*, & eò veniens *Curetas* expulit.

QUALITAS. Versus mare sterilior erat, in Septentrionem fertilis, inquit *Strabo* lib. 10.

MORES. *Liuius* lib. 36. describit *Ætolos*, superbos, vanissimos, beneficiorum immemores, sed bellicosos, quod & innunt epitheta *μεγέχαροι* Homero, in bello *prompti*, *σπλαγχνόροι* *Clipeati* Euripidi. Vno pede calceati præliabantur, quare *μονοκρήπιδες* dicti. *Maximus Tyrius* eos prædatores inducit, *Strabo* Piratas, qui & eos fundæ auctores facit. Magnificos & semper obæratos eos describit *Athenæus*.

POLITIA. Habuit olim Reges suos *Ætolia*, quorum celeberrimi in fabulis *Oeneus*, & eius filius *Meleager* *Atalantæ* sponsus,

cuius causâ multa bella Caledonios inter, & Pleuronios enata sunt. Deinde Reip. speciem sibi informarunt, diuque regibus Macedoniæ satis animosè restiterunt, videntes suo Concilio quod *Panætolium* dicebant. Sed cum Romanos contempserint à Fulvio Nobiliore domiti, potentiam & animos truces deposuerunt.

N V M. 7. *Doris, & Dore.*

NOMEN. *Doris* à Doro Hellenis filio nomen accepit, vel ut alij malunt filio Deucalionis, quem pater vnà cum aliis filiis emisit ad nouas regiones occupandas, vno tantum secum retento. Hic autem Dorus ad Parnassum montem confidens incolas eius Dore appellauit.

QUALITAS. Regio hæc tota asperior, & montibus interscisa. MORES. Linguâ elegantissimâ vsi sunt, & quæ sola lyra harmoniam temperaret. Bellicosi fuere, atque in galeâ tulere setas equinas, ut viderentur magis terribiles, quare *τετραδεις* ab Homero dicti, non à tribus urbibus. Musicæ supra reliquos Græcos additi fuere.

POLITIA. Colonias in varia loca sparserunt, Calcedonem in ore Ponti, vbi & cæci dicti sunt quod deteriorem locum elegerint. In Sicilia Syracusas condidere, ut vult *interpres Pindari*, & vrbes ibidem aliquot. Dyrhachium quoque incoluisse tradit lib. 1. Thucydides.

§. 4. *De Peloponneso in genere.*

NOMEN. *Ægyalia* olim dicta fuit hæc regio ab Ægyalo Inachi filio; postea *Ionis* ab Atheniensibus qui eam occuparunt: tum *Apia* ab Apide Rege ut vult *Pausanias*, vel ut *Athenæus* lib. 4. à Pirorum prouentu; quamquam *interpres Theocriti* malit *Pira* dici *ἀπὶ πύργου*; ab ea regione. Demum Pelops ex Phrygiâ huc delatus Peloponnesum nominauit, quasi Πέλοπος νῆσος. Stephanus ait quoque Inachiam dictam esse: Homerus Argos videtur nominare, vel ab vrbe nobili, vel ab Argo custode Inus vaccæ, ut ait *interpres Euripidis*. *Strabo* quoque ex Ephoro tradit dictam esse *Pelafgiam*; vtrum autem dicta sit Pelafgicum Argos, an sola Laconia, discussum leges apud Gerbelium.

QUANTITAS. Latitudini eius Ptolemæus constituit à Tena-riâ Promont. ad Corinthum 1250. stadia; Longitudini à Cheloni-te Pro. ad Scylleum Pro. tres gradus cum dimidio, qui reuocati ad magnum circulum ex eius computo reddunt 1750. stadia.

QUALITAS. Regio hæc olim sicciior erat, quare ab Homero dicitur πολυδίψος: admodum siticulosa: sed cum antea ἄνυδρος esset, ἔνυδρον eam reddidit Danaus, qui impetrauit à Neptuno vnam ex filiabus suis deamante vt lernam tridente percussam perennibus aquis fluere iuberet. Aluit & equos nobiles, quare ab Homero ἰππόβοτος dicitur, & Horatius Argos equis aptum occinit. In medio autem steriliior est quare Arcades αὐτόχθονες sunt; ad mare fertiliior, ideo eius incolæ ἐπίλιδες aduentitij, atque peregrini.

POLITIA. Hercules ex Mycenarum Regibus oriundus erat, at Eurystheus demortui stirpem exterminare conatus est. Verum Hyllus Princeps Heraclidarum, cum auxilio Thesei, Eurystheum bello aggressus est atque cecidit, neque tamen victoriâ frui potuit, tum quia Atreus Eurysthei auunculus regnum Mycenarum occupauit, qui Heraclidas aditu Peloponnesi prohibuit, tum quia Hyllus ab Echemo Arcadum Rege interfectus est 20 annis post ἄλωσιν Troiæ: itaque hic primus Heraclidarum conatus irritus fuit. Sed post annos centum iidem Herculis posterij expeditionem suscipere duce Oxilo, quemadmodum ab oraculo moniti erant, & occupauere Argiam, Messeniam, & Laconiam. Achaïam non attigerunt, vbi tum degebant Iones; hi tamen eieciti sunt ab Acheis expulsis. Elidenfes seruati sunt in gratiam Iouis Olympij, Arcadas regio asperior, & montibus abrupta defendit.

§. 5. De Regionibus, & incolis Peloponnesi.

NVM. I. De Achaïâ propriâ, & Achæis.

NOMEN. Primùm dicta fuit *Agialis* propter vrbes in littore constitutas; tum *Ionica* ab Ionibus qui hîc diu habitauerunt, quibus expulsis per Achæos *Achata* dicta est; cui cognomen *Propria* Ptolemæus adiunxit; Theophrastus *Achaïam Peloponnesi* dixit. Porro hæc aliquando dilaturatur, tumque continet *Sicyoniam*, & *Corinthiam*, de quibus in Geographicâ descriptione. *Sicyonia* autem à quibusdam *Afopia* dici videtur ab Afopo Fl. sed tum meo iudicio pars pro toto sumitur.

QUALITAS. Regio circa Corinthum rupibus, & faxis aspera, collibus & vallibus inæqualis apud Pausaniam legitur in Corinthiacis, Sicyonia, & Achaia lætiores, & amœniores agros habuere.

MORES. Deditissimi fuere navigationi *Corinthij*, & apud eos primùm triremes Græcæ constructæ sunt, maioresque naues. Apud Corinthios olim nemo ciuis habebatur nisi ex patre & matre Corinthiis natus; postea satis fuit ex alterutro nasci, modò aliquid pensaretur. Vasa hinc pulcherrima, quæ Corinthia, non tantùm ob temperaturam, sed & ob sculpturam: nugantur enim quæ Corinthium dictum esse autumant à metallis in incendio Corinthiaco in massam vnam coactis. *Sicyonij* peritissimi fuere artifices, itémque religionibus addictissimi: Capram æneam colebant in foro, ne cælestis capra vitibus suis noceret. Superstitiosi admodum fuisse leguntur *Achai*.

POLITIA. *Achai* Reges habuere primum Tisamenem filium Orestis: exinde Democratico statu vsi sunt, eoque optimo: postea Remp. suam Prætoribus commiserunt, inter quos maximè laudantur Aratus, & Philopæmen. Demùm à C. Mummiò, excisa Corintho, Romanis subditi sunt. Idem quoque *Sicyoniis* contigit, & qui Achæis ab Arato iuncti erant eandem à Romanis sortem experti sunt. *Corinthij* denique primùm regibus Argiuis subditi, sibi ex Sisyphi familiâ Reges delegere: postea à 200. Bacchiadis ex Hercule natis regnum administratum est; ij sibi vnum è suo corpore præficiabant. Tyranni quoque in eam irrepserunt Cypselus & Periander. Sui iuris facti Philippo Macedoni sese submiserunt; ac demum cum legatos Romanos tractassent iniuriosius, pessimè multati sunt, Corinthoque excissâ, altero se orbatam oculo Græcia ingemuit..

N V M. 2. De Elide, & Elidensibus, seu Eleis.

NOMEN. Antea indigenæ *Epei* nominabantur, quorum meminit Homerus, sic dicti ab Epeo Rege. *Elidenses* autem ab vrbe Elide nuncupati, vel Rege Eleo; duoque populi in vnum corpus, & nomen coaluerunt.

QUALITAS. Regio fertilissima est Pausaniæ: abundabat quoque Moris & Bombycibus, ex quibus sericæ vestes conficiebantur. Hinc quoque Equi generosissimi accersebantur. Item herba Cen-

taurea hîc nascebatur teste Plinio ; denique linum bisinum laudatissimum.

MORES. Sacri Diis censebantur Elidenses, ideóque religiosissimi erant. Deum quemdam Myagrum colebant qui muscas abigeret, eæ autem pestem solebant inducere. Apud eos fœminæ quinto quoque anno in festo Iunonis cursu contendebant, sed sextâ parte stadium coërcebatur. Hîc ortas controuersias selectæ à Republicâ fœminæ prudentissimè composuerunt.

POLITIA. Primùm Regibus paruere, inter quos censebatur Endymion amatus à Lunâ, Epeus, & Eleus (à quibus nomina populis indita sunt) Augias cuius stabula purgauit Hercules, Iphitus ludorum Olympicorum instaurator. Iis sublatis Democraticum statum elegerunt, mox Oligarchicum : Tyrannos etiam aliquos experti sunt. Demum Romanorum iugum sponte subierunt, à quibus contra Achæos adiuti sunt.

N V M. 3. De Messeniâ, & Messeniis.

NOMEN. Dicta est *Messenia* à Messene Phorbantis Argiui filiâ, quæ Imperium peperit marito suo Polycaoni filio Lelegis homini priuato : ita *Pausanias*.

QUALITAS. Temperatissima est *straboni*, & egregiè rigua, ideóque alendis armentis, & gregibus peropportuna est.

MORES. Hoc celeberrimum apud eos fuit, quod in ciuitate suâ Epicureos Philosophos non tolerarent.

POLITIA. Primùm à Regibus administrata est Messenia, inter quos celebrantur Idas, Lynceus, Nestor. Eius quoque parti imperarunt Machaon, & Podalyrius filij Æsculapij. Posterioribus temporibus sibi Duces elegerunt, de quibus *Pausaniam* leges. Eorum vltimus fuit Aristomenes, quo sublato Lacedæmonij Messeniam totam sibi vindicarunt.

N V M. 4. De Laconiâ, & Laconibus, seu Lacedæmoniis.

NOMEN. Dicta est primùm *Lelegia*, à Rege *Lelege*, mox *Oebalia* ab alio Rege *Oebalo*, postea *Lacedæmon*, quo nomine Messenia quoque continebatur, à Lacedæmone Rege dicta, qui ex Taygetâ vxore Eurotam filium suscepit ; denique *Laconia*. Antiquitùs qui-

quidem dicta videtur fuisse Achaicum Argos, item Hecatompolis, ob centum vrbes quæ in eâ numerabantur.

QUALITAS. Hæc regio campos habuit admodum fertiles, & ob inæqualitatem cultu difficiles, ait *Strabon lib. 8.* Terræ motibus valdè obnoxia fuit, quibus Taygetæ montis cacumen deiectum fuisse tradit *Plinius lib. 2.* ad Tænarum Pro. preciosa marmora ef-fodiebantur. Mons Taygeta venationi peropportunos, & exercendæ iuuentuti.

MORES. Pueri hîc optimè enutriebantur; neque enim parentibus relinquebantur liberi erudiendi, sed id Respublica præstabat. Ad rem militarem Lacedæmonij vitam omnem suam referebant, ideoque asperior erat, vt eam facillè relinquerent, si ita patriæ salus postularet. Adolescentibus licitum erat esculenta suffurari, sed deprehensi atrociter vapulabant. Ante plenam Lunam non dimicabant: numquam fugiebant, & aduersa vulnera non tantum mortuis, sed etiam parentibus superstitionibus erant ignominiosa. Ante prælium sacrificabant Musis, vt ex ratione, non irâ pugnarent. In purpurâ procedebant ad bellum, in purpurâ cæsi sepeliebantur. Sermo eorum breuis & expeditus, & gladiis Laconicis planè similis. Reliqua petes ex Plutarchi Lycurgo, & aliis qui de Lacedæmoniorum Rep. scripserunt.

POLITIA. Regibus suis paruere, quorum potestatem Lycurgus restrinxit. Theopompus quoque adiunxit sibi Ephoros, & immi-nuit auctoritatem Regiam (vt aiebat) quòd eâ firmiore vteretur. Diu inter Græcos primas tenuerunt, quandiu fortitudinem inopiæ iunctam coluerunt, sed hâc deletâ, illa quoque emarcuit. Tempore Lysandri trecentis nauibus bellum gessere. A Thebanis ad Leuctra Bœotix domiti superbiam posuerunt, retinere tamen libertatem, quam etiam fortiter contra Macedones tutati sunt. Cùm autem Tyrannis cessissent in prædam Achæis sese coniungere, à quibus tamen oppressi sunt. Sed demum Romanis subditi Reip. formam iis adnitentibus restituere, & ab iis vt socij culti sunt. Dubitat Plato quis Spartæ status fuerit an Monarchicus ob Reges, an Aristocraticus ob Γερουσιον, seu Concilium Senum, an Democraticus propter Ephoros, qui quasi Tribuni plebis extitere. Diu Spartæ duo Reges, qui rarè inter se conuenere; duplex enim Regum familia Eurysthenidarum, seu Agidarum celebrior, & Proclidarum, seu Eurypontidarum, ex quâ magnus Agesilaus fuit.

N V M. 5. De Argolide, seu Argiâ, & Argiuis.

NOMEN. *Argolis* nominatur à Pomponio Melâ, *Argia* à Ptolemæo: & nomen hoc ab Argo deductum est, vnde & Argiui dicti, qui postea à Danao Danaï nuncupati sunt, vt præmonuimus.

QUALITAS. Hæc Regio olim paulò siccior fuit, vt ex fabulis intelligimus, postea fontibus inuentis & apertis facta est palustris: vnde nata fabula Hydræ in Lernâ palude, quæ nihil aliud fuit quàm fons, cuius scaturiginem dum obstruere conabatur Hercules, ex tribus capitibus aqua exiliebat; neque reprimi potuit, nisi admoto igne, quo aqua repressa est in terrâ penetrata, vt habemus ex Isaacio Lycophronis Scholiaste. Vitifera quoque erat regio, & modum putandæ vitis se ab Asino recepisse gloriabantur Argiui, qui depastus vineæ pampinos eam feracem reddiderat. Hinc quoque Equi plurimi, vnde Argos *ἰππόβοτον*, vt prænotauimus.

MORES. Rescidere sibi capillum ex quo victi sunt à Lacedæmoniis pro Thyreâ. Musici excellentissimi fuere, ineptissimi oratores. In suorum funere veste candidâ amiciebantur, ait Plutarchus. De eorum superstitione multa apud Plutarchum, & Pausaniam edisces.

POLITIA. Reges suos habuere ex Inacho ortos; qui primùm Argos, non Mycenæ regni sui sedem habuere. Pelopidæ deinde iis successere, & his Heraclidæ. Postea sui quasi iuris retento Regis nomine eius auctoritatem summam imminuere; ac demùm Achæis iuncti in ditionem Romanam transiere.

N V M. 6. De Arcadiâ, & Arcadibus.

NOMEN. Olim *Pelasgia* dicta fuit à Pelasgo primo eius Rege, sed cùm filia Lycaonis eius filij, Calysto dicta, à Ioue compressa Arcadem genuisset, nepotis nomen inductum est, expuncto aui nomine.

QUALITAS. Regio erat montosa, & syluestris: vnde equi hîc plurimi, & Asini laboris patientissimi; quare abiit in Parcemiam pecus *Arcadicum*. Diu glandibus Arcades victitarunt. De aquâ Stygis dicemus in Admirandis.

MORES. Ante Lunam se natos fabulabantur; vnde & dicti

Προσέλθινες. Musicam magni fecere, & in eâ iuvenes sese diligenter excoluere. Annum diu trimestrem habuere, inquit *Plinius*. Formicas, & Ciconias vt Deos coluere, item & fulmina, & ventos quibus sacrificabant, quoniam illorum ope nihil eis nocuit Agis, cum Lacedæmoniis. In Iouis Lycæi templum qui sponte ingressus esset lapidibus obruebatur.

POLITIA. Paruere Regibus, quorum aliquos macerare lapidibus. Mox in varias Respublicas distracti sunt, quæ tamen in speciem Oligarchiæ coalescebant, cum in Romana iura transiere.

§. 6. De præcipuis, & maioribus Græciæ Insulis.

N V M. I. De Creta, & Cretensibus.

NOMEN. Dicta est à Cretâ Nymphâ, vt legitur apud *Plinium*; aut à Cretâ vna Hesperidum, ait *Stephanus*; vel à Rege Cretâ, qui indigenis Eteocretibus imperauit, teste *Diodoro*. *Stephanus* ἀπὸ τῆς κόρης, Κορήτην appellatam credit, & syncope Κρήτην, sed quid velit per hanc vocem Κόρης nusquam reperi. *Curitis* quoque appellata est *Plinio* & *Solino* à Curetibus populis; item *Macaros*, & *Macaronissos* à cæli temperie. Idæam quoque, Chthoniam, & Aëriam dictâ esse notat *Stephanus*. Telchioniam à Telchinibus populis putant aliqui vocatam esse, sed auctores non laudant. Hecatompolis erat ex *Homero*, quod sic expressit *Virgilius*, *Centum vrbes habitant magnas*; licet nonaginta tantum fuisse annotet *Plato*.

QUANTITAS. Longitudo apud *Ptolemæum* defumitur à Coryco Pro. ad Samonium; quæ distantia reuocata ad maiorem circum ex *Ptolemæo* reddit 1542. circiter stadia. Latitudo verò à Psaco Prom. ad Hermeam, 584. circiter stadiorum est.

QUALITAS. Saluberrimi fuisse aëris ex nomine supra intellectum est. Erat montosa Regio, & syluestris, sed conualles habebat fertilissimas, inquit *Strabo*. Cupressi in eâ vbique sponte succrescebant maximè in Idæis, & Albis montibus, ait *Plinius*. Nulla hîc Noctua, nullum noxium animal, præter Phalangium, *Plutarchus*, *Plinius*, & *Alianus*. Canes hîc pugnacissimi *Ammiano*, item & *Polluci*, qui eos distinguit in Parippos, & Dioponos.

MORES. Pueros suos durius exercebant, & in turmas distributos nutriebant sub tutelâ hominis quem Αγελάτην appellabant.

Ecc ij

Cytharis & fistulis incendebantur ad prælium. Turpibus puero-
rum amoribus infamati sunt, de quo plura apud Heraclidem in
Politiis leges. Epulabantur *χαθήμενοι θρόνοις*; reliquos conuiuio-
rum mores ex eodem Heraclide repetes. Erant item *εὐξένοι*, & pe-
grinos primis sedibus honorabant. Fuerunt quoque Sagittarij
optimi maximè Cydonenses, *Plutarchus*. Vino addictissimos facit
Athenæus; fraudulentos, rapaces, nullius fidei *Plutarchus*. Men-
daces vulgò audiebant; rationem reddit Scholiastes Callimachi,
quia dicunt se habere sepulchrum Iouis primi inter Deos. Cætera
ex Strabone, Athenæo, & aliis repetes.

POLITIA. Reges suos habuit, inter quos celebratur Asterius
cui nupsit Europa à Ioue rapta, & vnde nati Minos, Rhadaman-
tus, & Sarpedon. Hic quoque regnavit Minos alter, qui sibi ma-
ris imperium arrogavit, & maritus fuit Pasiphaës, quam Taurus
Dux vitiauit, fuitq; pater Androgeo, atque Ariadnes. Hinc quo-
que Reges Idomeneus, & Merion, qui bello Troiano interfue-
runt. Legislatorem habuere Minoem, qui nouem annis in antro
Iouem dicitur interrogasse. Aristoteles in Politicis ait, in Reip.
formam ordinatos fuisse, quam Lacedæmonij imitari conati sunt:
de quâ lege eundem Philosophum Politicorum lib. 2. cap. 8.
Tandem vt ait Velleius à Quinto Metello domiti sunt, cum for-
tissimè restitissent, & in prouinciæ formulam sunt redacti.

N V M. 2. De Eubæâ, & Abantibus, seu Eubæensibus.

NOMEN. Eubæa dicebatur olim, Plinio teste, *Macra*, & *Ma-
cris*, propter longitudinem, vt putat Gerbelius; vel à Macride
Nymphâ nutrice Iunonis, vt vult Homeri Schol. Apud eundem
Plinium nominatur quoque *Abantias*, *Chalcis*, *Calchodontis*, &
Asopis: Abantias quidem, à populis Abantibus, qui vt ait Aristo-
teles ex Abâ profecti sunt: Asopis, ab Asopo Eubææ Nymphæ
patre: Chalcis à comite Asopi, vel quòd hîc primùm officinæ æ-
rariæ inuentæ sunt. Apud Strabonem hæc quoque Insula dicitur
Onche, & *Ellophia*: Onche quidem à monte hîc insolitæ magnitu-
dinis; Ellophia verò, à Ioue Ellope. Ælianolib. 12. hist. Animal.
cap. 33. ex Poëtis *Αρχιλοιοι* vocatur. Eius autem incolæ apud Ho-
merum sæpe Abantes, numquam Eubæenses appellantur, inquit
Strabo. *Eubæa* denique nuncupata est, vel ab Eubæâ nymphâ

prædictâ, vel ab Io boue, quasi βοὸς ὠλή, propterea quod Io hic in antro quodam Epaphum genuisset.

QUANTITAS. *Longitudo* eius ex Ptolemæo eiusque principiis est à Cœneo Pro. ad Caphareum Pro. stadiorum 1125. *Latitudo* verò à Cerintho ad Chalcidem metropolim 250. stadiorum.

QUALITAS. Olim Bœotix annexa erat, sed terræ motu, quo hæc Insula laborare solet, abrupta est, inquit *Strabo*. Calidis abundabat aquis; quæ in campo Lelanto, erant admodum salutares, ait *Plinius*: meminit idem Carystij marmoris, quod ad urbem Carystium effodiebatur. Item æs hic primò repertum fuit. Olympias ventus erat huic Insulæ peculiaris. De piscibus falsis, & Euripo dicemus in Admirandis.

MORES. Doctissimi fuere Eubœenses, & literis deditissimi, ut testantur Academia Eretriensis, & Chalcidensis, quarum meminit *Strabo*. Colebantur illic Gigantes Briareus, & Ægeon.

POLITIA. In eâ Abantes rerum potiti sunt ex Phœcide digressi, ut suprâ innuimus. Instituta postea duæ Resp. Chalcidis & Eretriæ, quæ Colonias dimiserunt in varias Regiones; his principia dederunt Athenienses, Aclus Eretriæ, Cothus Chalcedi.

NVM. 2. De Corcyra, Phœacibus, & Corcyreis.

NOMEN. Dicta est hæc Regio *Corcyra*, & *Cercyra*: *Coreyra* quidem à *Corcyra* Nymphâ quam Neptunus rapuit, & in eam Insulam detulit, ait *Diodorus*. *Cercyra* autem à *Cercyre* Asopi filiâ. Appellata quoque *Phœacia* à *Phœaco* Neptuni & *Corcyræ* filio, ut vult *Stephanus*, vnde populi *Phœaces* huius insulæ Coloni, de quibus tam multa *Homerus*. *Ceraunia* quoque dicitur apud *Apollonium* 4. *Argon*. Apud *Æthicum* *Cassiope* ab urbe cognomine. *Eustathius* quoque notat vocatam esse *Scheriam*, *Argos*, & *Drepanem*: & *Drepanem* quidem, vel à falce quam à *Vulcano* impetrarat *Ceres*, eamque hic defoderat, vel ab eâ quâ *Saturnus* patrem exsecuit. Inuenitur quoque dicta *Macris* à *Macride* Nymphâ *Bacchi* nutrice.

QUANTITAS. Ex Tabulis Ptolemaïcis, eiusque mensurandi ratione *Longitudo* Eubœæ ab urbe *Cassiope*, ad *Leucimna* Pro. erat 583. stadiorum. *Latitudo* ab *Amphipego* Prom. ad *Corcyram* urbem 166. stadiorum.

QUALITAS. Fertiles agros hinc fuisse intelligimus ex studio Agriculturæ, quod in huius insulæ cultoribus viguit. Distabat tantum 12. passuum millibus ab Epiro, seu stadiis 96. cui frumenta sufficiebat.

MORES. *Strabo* Corcyræos ait eadem tonsurâ, linguâ, chlamyde, cum Macedonibus vsos. Rei nauticæ fuere peritissimi, ideoque ditissimi, & deliciis omnibus abundantes. Superbiæ & fastus ab omnibus arguuntur, & eorum scuticæ abiere in Paræmiam, de qua lege Adagiographos.

POLITIA. Olim Corcyræi habuere suos Reges inter quos numerantur Alcæus, & Alcinous Nasicæ pater, qui Phæacibus imperabat. Ex Melitâ Insulâ prodiisse Phæacas dicemus lib. 5. huius partis. Postea in Reip. formam transit, & ad tantam excreuit potentiam, vt Colonias aliquot emisit, quarum celeberrima Epidamnus, cuius causâ Græci tantâ obstinatione concurrere. Sola Eubœa 60. naues ad bellum Persicum misit: postea adeo deserta fuit, vt locum inquinatissimo Prouerbio dederit.

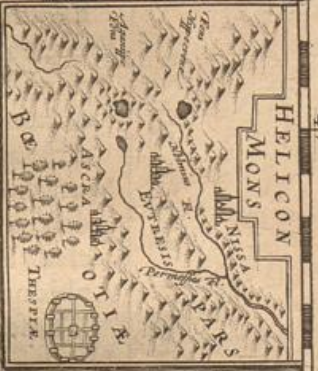
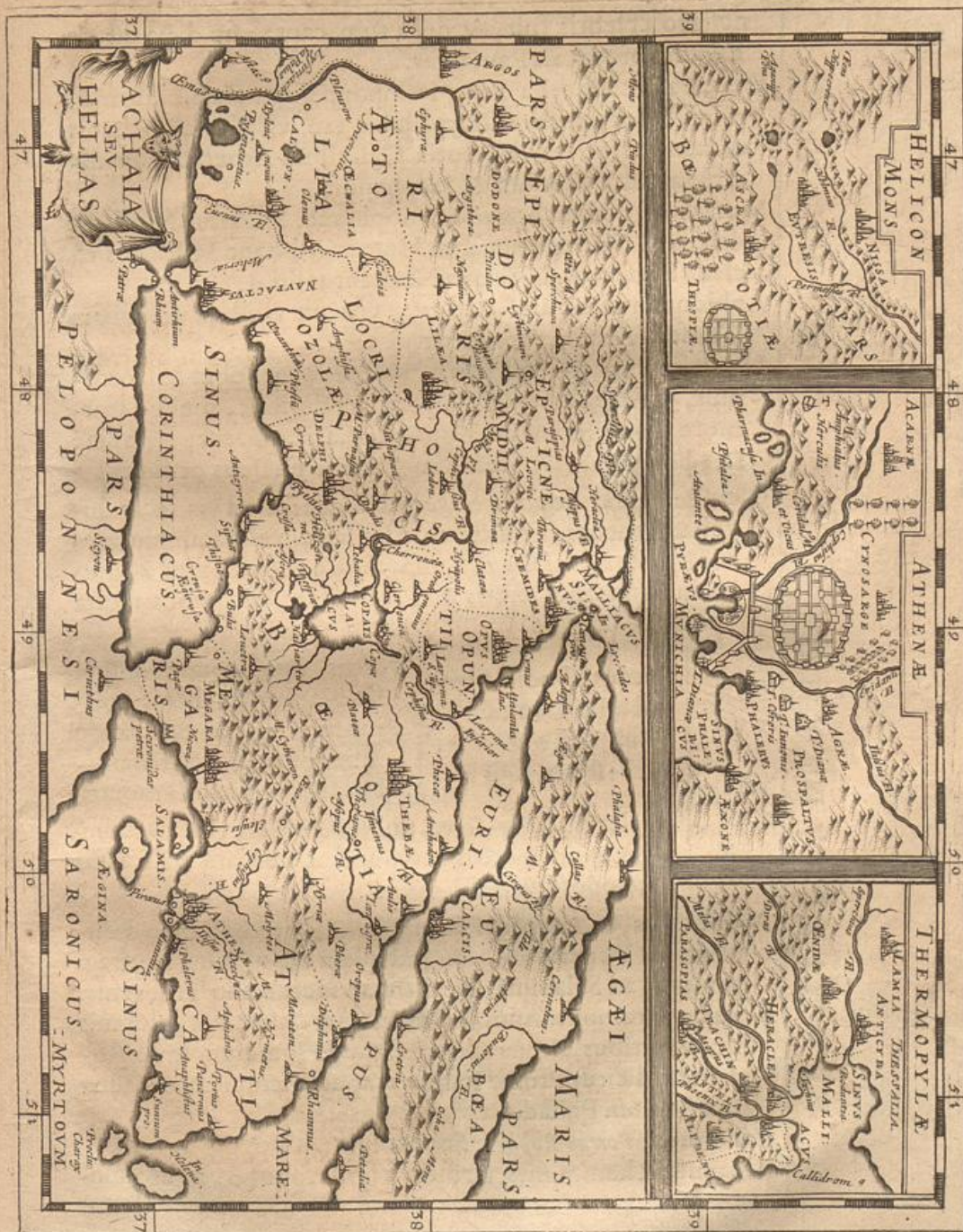
De aliis Insulis Lemno, Cephaleniâ, Zacyntho, Sporadibus, Cycladibus dicemus in Geographicâ descriptione.

C A P V T VII.

Achaia, seu Helladis Geographica descriptio.§. I. *Attica, hodie le Duché de Setines, ou d' Athenes.*

ATHENÆ, hodie *Setines*, tam celebres vt nullius egeant præconio, inquit *Plinius*; commune totius Græciæ ὀπμηθηριον *Aristidi*, ἀπὸ Antonomasticos dicta, cuius incolæ dicti *Astici, Pelasgi, Cranai, Cecropide, Iones*, & tandem *Athenienses*, ait *Stephanus*, à Minerua Ἀθηνᾶ. Hanc descriptam vides accuratè in Tabulâ, vbi inter duos Fl. Cephisum & Ilissum iacet cum arce celeberrimâ in qua olea bello Persico mirabiliter succreuit, & Tyrannorum receptaculum fuit. Vides hinc quoque *Academiâ, Lyceum*, & alia loca quæ satis est indicasse. De Portibus vrbi coniunctis per longos muros dicemus in orâ Maritimâ.

Oenoe, vrbs in confinio Bœotix & Atticæ, bello Pelopon-

nefiaco celebris fuit, & dolo tum capta: sic dicta est ab Epochi sorore, ait Pausanias.

Declea, & Decelia bello Peloponnesiaco clara, cuius meminit Thucyd. lib. 6. & 7. stadiis 120. circiter ab Athenis distans, & totidem à Bœotiâ. Castellum Atheniense dicitur apud Vegetium & Stephanum.

Marathon, hodie *Marathona* Sophiano, *Marasôna* Nigro, sic dicta à Marathone quodam Heroe. Ad hanc Miltiades eâ clade Persas afficit, de qua Herodotus lib. 6.

Aphidna municipium Atticæ, vna ex vrbibus 12. quam Theseus Athenas contraxit.

Hymettus mons, nomen retinet *Hymetto*; olim & Cecropius, & Ateus dictus. Celebris est floribus, melle, marmore, Ioue Hymetio à quo pluuia petebatur, Apolline Προ-ψια providente, & eo Tauro quem Theseus occidit.

Eleusis: *Lepsina* Sophiano, *Salina* Nigro: ab eâ via sacra ducebat Athenas, sic dicta ab Eleusine, vel Eleusinio Heroë Mercurij, vel Ogygis filio. Hic celebrabantur Mystéria in honorem Cereris & Proserpinæ, de quibus multa veteres.

ORA MARITIMA

POR-
TVS
A-
THE-
NA-
RVM.

Pyreus, hodie *Pyreo*
ad ostia Cephisi Fl.
Munichia: *Macina*,
vel ostium Ilissi Fl.

Portus duo commodissimi
longis muris Athenis con-
iuncti, opera & fraude
Themistoclis, reclamanti-
bus frustra Lacedæmoniis,

Phalerus, *Porto-leone*, nobis *Port-leon*, primus Atheniense portus, coniunctus vrbis iam à Troianis temporibus.

Anaphlistus, & Anaphlystus, hodie *Asapa*, vbi Panos delubrum, & Veneris καλλιὰδος, ad quam appulerunt naufragi in pugna ad Salaminâ. Sic dicta ab Heroë filio Troezenis.

SUNIUM Promontorium, hodie *le Cap de Colomes*, à columnis hic extantibus, alij *des Colombes*: apud Homerum & Aristophanem dicitur Prom. Palladis, apud Vitruuium coniunctum Sunium Palladis.

Panormus, *Portus Rapheâ*, Sophiano.

Rhamnus Rhamnuntis, sic dicta à spinoso rubo; in eâ colebatur

ATTICA

lebatur Nemesis, quæ inde Rhamnusia. Statua hæc erat artificij mirabilis, & venustatis, Varroni.
 Oropus; *Zucamini*, vel *Sucamino*, opposita Chalcidi in angustiis Euripi. Ob hanc urbem in limite positam grauia bella gesta sunt inter Bæotios, & Athenienses. In eâ erat templum Amphiarai, qui cum curru terrâ haustus est, hîcque primùm cultus vt Deus.

§. 2. *Megaris.*

CON-
T I-
NENS

MEGARA: *Megra*, vel *Megara*, *Sophiano*, *Mazarino* Nigro, sic dicta à filio Apollinis: antea dicebatur *Nisæa*, seu *Nisa*. Vtrum dicta sit Alcatheo cuius meminit Ouidius, dubito. Putat & Niger dictam esse Alexandropolim, sed sine auctore.

M E-
G A-
R I-
D I S.

Ægirusa cuius meminit Xenophon 5. *Ellinican*, quam putat Volaterranus esse Ægosthenam, cuius meminerunt Pausanias, & Stephanus; Plinius quoque meminit Ægostheniensem.

O R A
M A-
R I T I-
M A

Pagæ, vel Pegæ, hodie *Lina dofta*, propugnaculum Megarensium Thucydidi, vbi sepulchrum Herois Ægialæi.

M E-
G A-
R I-
D I S.

Scironides petreæ in eâ viâ quæ ab Isthmo Megaram ducit, sic dicta à Scirone latrone qui in iis viuebat, & in viatores nullo nõ crudelitatis genere sæuiebat, quem sustulit Theseus: ab iis ventus Sciron nomen accepit.
Nisæa, & *Nisæum* Megarensium portus longis muris iuncta Megaræ: cum tâtum ab ea 8. stadiis distet; Strabo ait decem, & octo, corruptè: idem quoque videtur eam Minoa vocare, sed Velius in suâ tabulâ Minoam Insulam facit è regione *Nisææ*.

§. 3. *Bæotia.*

CON-

V R- THEBÆ Bæoticæ cognominatæ, itémque Ogygiæ ab Ogyge, qui hîc rerum potitus est, cuius muros Amphion, & Zethus mirabiliter excitauerunt, vt volunt Mythologi. 7. in hac vrbe portæ, vnde He-

Parall. Geogr. Tom. II.

F ff

- prapylos dicta; hinc nati Bacchus, Hercules, Pindarus: hodie *Tina* Sophiano, *Stibes*, aut *Stines* Nigro, *Tyana* Lazio. Iuxta urbem Fons Dirce, ab inimicâ Antiopes sic appellata. Eius arx munitissima Cadmæa dicebatur, de quâ sæpè in historiâ Græcâ.
- Plateæ, & Platea; sic dicta à Remorum latitudine, ait Stephanus. Ad hanc Iouis seruatoris Ara, & Fons Gargaphia; hinc denique victus Mardonius à Græcis; de quo Herodotus lib. 9.
- Hiriz circa Aulydem, cuius lacus Hyries dictus est. Copa cui sæpè periculum imminet ab inundationibus lacus, cui nomen dedit: eius incolæ primi inuenère remum, vnde & dicta est; Κοπή enim remum sonat.
- Tanagræ, *Anatoria* Castaldo; quam Stephanus ait ab Homero vocari Græam, & Pœmandriam, ab Aristotele Oropum. Cur dicta sit Græa leges apud Pausaniam in Bœoticis.
- LEVCTRA Bœotiz ad discrimen Laconicorum: vbi victi Lacedæmonij ab Epaminondâ deposuere animos, Thebani victores extulère.
- Haliartus ad lacum Copiadem, Persici odij monumentum; ad hanc cæsus Lysander in eâ sepultus est. Thespiæ, & Thespia, hodie *Tespe*, in Helicone monte vnde Musæ Thespiades dictæ; vbi fons Lynope Vibio Sequestro, in quo Narcissus se visum amavit. Hinc quoque Cupido opus mirabile Praxitêlis, datus ab eodem Glyceræ meretrici.
- Ascra Hesiodi patria vulgò, quod tamen Lilius Giraldus negat. Sita erat in agro Thespiensium, in parte dextrâ Heliconis, in quâ Otus & Ephialtes primùm Musis sacrificauère.
- Lebadia, olim in editiore loco sita, Midia dicebatur; sed Lebedus quidam Atheniensis eam in planitiem transtulit. Hinc Trophonij oraculum celeberrimum, de quo lege Phauorinum, & Aristophanis interpretem. Hodie *Bodia* dicitur.

B E S

CON-

T I N E N S

T I-

NEN-

T I S

BOE-

		Coronea loco edito sita, hodie <i>Corone</i> Pineto, ad quam Agesilaus vicit Thebanos, Athenienses, & eorum socios.
	O-	CHERRONEA, Plutarchi patria, quam condidit Cherrone Apollinis filia. Ad hanc Græcia victa per Philippum libertatem perdidit; gloriam Mitridates superatus à Sylla: <i>perit omnino.</i>
	T I Æ	ORCHOMENVS: <i>Orchomeno</i> , Pineto est, olim opulentissima ciuitas, ab equis suis celebrata. Hic primum Gratiis templum excitatum ab Etheocle: item visabantur hinc Oraculum Tiresiæ, & Acidalia fons Veneri sacer. Cognominata est ab Homero <i>μυρτίου</i> , ad differentiam Arcadiæ, quam <i>Πολύμηλον</i> cognominauit.
B O E O T I Æ	FLV-	Cephisus cadens in Copaidem lacum, mox per cuniculum existens, inundationibus admodum obnoxius: nomen retinet <i>Cephisso</i> .
	V II	Coralius Fl. seu Cuarius in eundem lacum decidens, & coroneam urbem alluens: nunc <i>Corali</i> .
	BOE-	Ismenus, olim Pes Cadmi dictus, quod impresso in terram Cadmi pede extitisset, postea ab Ismeno Niobes filio, qui in eum se præcipitauit, nomen accepit. Quidam prius Ladonem, & Cnopum dictum volunt: hodie <i>Ismeno</i> .
	O-	Asopus à Rege Plateensi dictus, ab Homero <i>βαθύχοιρος</i> <i>excelsos iuncos habens</i> , & <i>λεχέποιος</i> <i>abundans herbis</i> , quibus lecti sternuntur: nunc retinet nomen <i>Asopo</i> .
	LA-	COPAIS; Pausaniæ <i>Cephisides</i> , à Cephisso Fluuio quem haurit, & à vicinâ vrbe Haliartus, à Stephano <i>Leuconis</i> , Æliano in Variis Onchesti Palus, eius Anguillæ inprimis celebrantur: hodie dicitur <i>Lago di Stiuo</i> .
	CVS	
	MON-	CYTHON Parnassi pars, vt putat Seruius, quem ait diuidi in Heliconem sacrum Apollini, & Cytheronem Baccho. Dictus est à Cytherone Rege Plateensi, quem aliqui Heliconis fratrem di-

TES

cunt; à Citharâ Lactantius, quòd hîc sæpe perforuerit. In eo Trieterica celebrabantur. Feris erat refertissimus, ideòque oculus Dianæ nominatur ab Euripide in Phœnissis: nunc etiam dicitur *Cithærone*.

BOE-

HELICON Musarum Domicilium, ad quem olim habitasse Thracas pluribus docet Strabo, aitque à Parnasso non longè abesse; certè videtur esse Parnassi pars, vt hic Pindi, ideòque à Poëtis hæc tria nomina sæpe confunduntur. Sic dictus est à fratre Cytheronis Helicone, quos ambo in montes conuersos fabulæ asserunt: diuersi generis ob diuersos mores, Cytheronem asperum in montem Furiis additum, Heliconem facilem in eum qui Musis sacer esset. In Helicone sepulchrum Orphei in quo philomelæ nidificabant. In eo fontes Hippocrene, seu Caballinus, & Aganippe, qui ortus in Musarum luco cadit in Permessum Fluum, & hic in Holmium, quem postea Copais lacus haurit. Ad eum quoque vrbes Thespiæ, Aſcra, Nissa apud Poëtis celebratissimæ: hodie *Heliconi*.

O-

TIÆ.

ORA

IN EV-

Larymna inferior ad ostium fluuij Cephisi *Talandi*, vt credo.

MA-

Anthedon Ptolemæi: *Talandi* Ortelio, meliùs nomen retinet *Anthedona*.

RITI-

RIPO

AVLIS portus statione Græcorum celeberrimus, Strabo hunc 500. nauium capacem scribit, Liuius lib. 45. mille nauium; ad hanc immolanda erat Iphigenia: hîc optimi figuli: nomen habet, vel ab *αὐλοῦ ἄνωγαι* stationem habere, vel *ἀλιόθωγαι*, vel à Nymphâ: *omnino intercidit*.

MA

BOE-

O-

IN SIN-

THISBE patria Ismenæ Tibicinis, de quo in Historiis: Portus eius Petrosus dicitur apud Stephanum: *perit*.

TIÆ.

CORIN-

Siphæ, aliter Tiphæ, hodie *Rosa*, Sophiano est.

THIA-

Creusa, seu Creusæ *Linadia* vt putat Dominicus M. Niger Thespiensiu nauale Straboni,

CO.

§. 3. De Phocide.

ORA } Cyrha quam aliqui cum Crissâ confundunt, vt notant
 MA- } Eustathius & Stephanus, idque ex Homero vt cre-
 RITI- } dunt, sed eas Strabo, & Ptolemæus distinguunt. Sita
 MA } est ad Plistum Fl. Ab eâ dictus Cyrhæus, sinus Co-
 PHO- } rinthiacus. Hic primùm Lycurgus Spartanus sepul-
 CI- } tus fuit: hic quoque Hippodromus in quo Pythica
 DIS } certamina celebrabantur: hodie *Aspropiti* dicitur.
 Crissa dicta est à Crisso Panopei fratre, qui Durateum
 equum fabricauit: ab ea quoque sinus Crissæus dictus
 est: *hodie quid sit ignoratur.*
 ANTICYRRA, & Anticyra Phocica dicta: duæ enim
 fuerunt, vna in sinu Malliaco ad Oetam montem, alia
 hæc nostra. Vtrobique nascebatur Helleborus, sed
 in hac præstantior. Duplicis autem generis est; Ni-
 ger quo euacuatur aluus, & Albus quo vomitus cie-
 tur. Hodie Pineto vocari creditur *Suola*.

CONTINENS }
 VR- } DELPHI, hodie *Castri*, Sophiano, *Salona* vicus Nigro,
 BES } vrbs sic dicta, vel à Delpho filio Neptuni, vel quòd
 CON- } Apollo mutatus in Delphinum eò natauerit. Hic
 TI- } Apollinis oraculum, & templum ditissimum à Gal-
 } lis direptum duce Brenno.
 Daulis, & Daulias oppidulum vbi potitus rerum est
 Thereus Rex Thracum. Hanc Thucydides collo-
 cat in Megaride, Liuius in excelso tumulo. Stra-
 bo sic dictam putat à confitis arboribus quas Locri
δαολῆς vocant, vel vt Pausanias à Daulide Nym-
 phâ.
 Elatea *ἐλάτεια*, & *ἐλατία* maxima Phocensium post
 Delphos: nomen accepit ab Elato qui Delphos
 tutatus est contra Phlegias. Incensa est à Persis,
 capta à T. Q. Flaminino; Elaticos eius campos vo-
 cat Plutarchus in Sylla.
 Drimea, à nemorum frequentia nomen habet, Græ-
 ci enim loca nemorosa *δρυμαδῆ* vocant, eius inco-
 læ Naubolenses Plinio, *Ναυβολεῖς* Pausaniæ.

PYTHIA: Parnasso adiacens ab aliis Phocidi, ab aliis Bœotix tribuitur. Ab Homeri Scholiaste cum Delphis confunditur. Vnde dicta sit nondum liquet, an à Pythi, an à Pythone serpente confixo, an à *πυθεσθαι* quod *computrescere* sonat, & *interrogare*. Ab eâ certè virgo fatidica Pythia dicebatur.

PARNASSVS: *Parnasso* Castaldo, *Lyacura* Sophiano, quem in medio mundi situm esse Poëtæ confinxerunt; dictus est à Parnasso Heroe, vel Parnaso. Alij Parnassum dictum volunt à *Ἀρπυξ* arcâ quâ huc primùm appulit Deucalion. *Δισόρυπος* dicebatur *Biceps*, alterum iugum Apollini, alterum Baccho sacrum erat, hoc *Nissa*, illud *Cyrrha* dicebatur, vt ait Lactantius Grammaticus. Herodotus tamen ei tantùm vnum iugum tribuit, quod *Tithorea* vocari ait. Seruius eum in Theffaliâ collocat.

§. 4. De Doride.

IV. VRBES
DORIDIS
vnde dicta
est TE-
FRAPOLIS

Pindus Straboni, Plinio, & Stephano à quibusdam Acyphas.

Erineus, cuius ficus laudantur ab Athenæo, vt putat Phauoricus, nomen habet à Caprifico.

Cytinium conditum à Dorienfibus Straboni, cuius incolæ Cytiniates, à Cytinâ Theffaliæ ciuitate.

Boïum, seu Boæum: Stephanus credit apud Homerum appellari *Βοῖον*.

VRBES
ADIECTÆ
DORIDI

LILÆA, vrbs Doridis Ptolemæo, sed à Stephano, Strabone, & Pausaniâ tribuitur Phocidi: ab eâ oritur Cephissus Fl. qui cadit in lacum Copaidem.

Sperchium ad radices montis Pindi.

§. 5. De Locris.

LO-

AMPHISSA maxima, & nobilissima ciuitas Locrorum Pausaniæ, sic dicta quòd vtrimque montibus valla-

- retur, vel ab Amphissâ Nymphâ cuius hîc sepulchrum. In eâ arx vbi simulachrum Palladis Troiâ delatum. Amphissæi offensi Locrorum graucolentiâ sese Ætolis applicuerunt.
- CRI** NAVPACTVS ciuitas Locrorum, quam tamen Strabo, & Plinius tribuunt Ætolix: sic dicta est, quòd hîc Heraclidæ suas naues compegerint, ait Strabo: alij tamen negant, & ante hoc tempus urbem stetisse aiunt: hodie *Lepanto*, nobis *Lepante*.
- O** Molicria, & Molicion, ad quam delatum à Delphinis Hesiodi cadauer. A Stephano tribuitur Ætolix, quod mirari desines, si obseruaueris harum regionum terminos sæpe reflexos esse.
- ZO** Antirrhium Prom. sic dictum quòd opponatur Rhio Peloponnesiaco. Fretum intercurrentes *Rhium* dicitur Liiuo, & Melæ; Heliodoro *Caledonium*: hodie *Stretto di Lepanto*, & Promontoria *Castelli di Lepanto*, seu *Dardanella*. Niger tamen ait Rhium dici *Trapani*, Antirrhium *Galata*, Pinetus *Cabo Scandrevi*.
- LÆ**
- LO** OPVS Opuntis, Opoëis, Stephano à quo tribuitur Epicnemidiis; inde sinus Opuntinus idem cum Oetxo Ptolemæi: sic dicta est ab Heroe. *Αγλαβερος* dicta est ob egregias arbores; & viros eximios tulisse perhibetur.
- CRI**
- O** Atalanta Insula, prope Eubœam Plinio, hodie *Talandi*: hanc desertam munière Athenienses, sed maris æstus præsidium disiecit.
- PVN** Cynus Opuntiorum Nauale, cum Promontorio cognomine: hîc habitauit Deucalion, & Pyrrha eius vxor hîc sepulta.
- TII**
- LO** CNEMIDES, & Cnemis propriè mons, & collis Straboni, & Eustathio, qui ad instar Tibix, aut Ocreæ in mare procurrit.
- CRI** Thronium vrbs ad Boagrium Fl. Plinio, in sinu Malliaco Liiuo lib. 36. Vastatum est à Xerse, & incendio deformatum, vt ait Pausanias in Phocicis.
- Parasopias vrbs ad Fl. Afopum, vnde nomen acceperit ad

- montes Locricos, populi Parasopij.
 Afopus Fl. distinguendus à Bœotico: hic alluit Hera-
 cleam, & inter Oetam & Locricos montes defluit.
 EPI- Heraclea cognomento Trachin, de quâ in Thessaliâ,
 cui sæpe tribuitur, terminis sæpe per victorias horum
 populorum immutatis.
 CNE- THERMOPYLÆ Fauces in Historia Græcâ Romanâque
 celeberrimæ, Leonidæ Lacedæmonij nobile moni-
 mentum cum 300. *Spartanis*, quas tibi in Tabulæ Ap-
 pendice exhibemus, Chorographiâ ex Herodoto in
 MI- Polymnia, seu lib. 7. & Liuiο variis in locis, Appiano
 in Syriacis, Strabone lib. 9. petitâ. Nomen habent à
 calidis lauacris, & angustiis quæ sunt tantum 25.
 pedum, vt ait Vlpianus in Demosthenem. Quomo-
 dio autem vocentur in præsentia non est facile statue-
 re, veriùs tamen audio ab indigenis vocari *Bocca di*
Lupo.

§. 7. De Ætoliâ.

- V
R
B
E
S
CALYDON prima vrbs Ætoliæ, Homeri Scholiasta, & Stra-
 boni Πρόσχημα τῆς Ἐλλάδος, hoc est inquit Eustathius
 Προεόπιον, ad Euenum Fl. Plinio: iuxta hanc mons Ta-
 phiassus. Memorabilis est Apro quem interfecit Melea-
 ger: Monstrifera dicitur ob aues Meleagrides. Hic Diana
 Laphria colebatur, & hodie *Siton* nominatur.
 PLEVRON, ad Fl. Acheloum non procul à Lyfimachia palu-
 de quæ olim Hydra, vel Hyria dicta est, quondam Græciæ
 propugnaculum cum Calydone Straboni, & Eustathio.
 Dicitur Martia ob Martem hinc cultum, & Meleagria à
 Meleagrosponso Atalantæ.
 OECHALIA vrbs Ætoliæ Straboni, diuersa à Laconicâ, &
 Thessalicâ, vtraque autem Ætolica, & Thessalica dicitur
 Euryti, vel Eurytium, quare ad alterutram facta Herculis
 reuocare potes.
 Chalcis in radicibus Coracis montis (qui hinc quoque Chal-
 cis appellatur) vnde hæc Hypochalcis Straboni nuncu-
 patur. Olim ad mare fixa erat, vt innuere videtur Homerus,
 qui

ETOLIAE

FLVII ETOLIAE

qui hanc ἀρχίαλον vocat, postea in continentem trans-
lata est.

Oenias, & Oeniadæ ad mare, ad ostia Fl. Acheloi; ab inter-
prete Sophoclis tribuitur Acarnaniæ, & Dulichio Insulæ
opponitur. Apposita tria habebat stagna *Meliten, Cyniam,*
& *Vriam*; hodie dicitur *Dragamesto*.

OLENVS, masculini generis, & fœminini, vt docent Græci
Grammatici: sita est sub Aracyntho vrbe, quam Ptole-
mæus Arachthum vocat. Ab Æolibus euersam fuisse tra-
dit Strabo, & tantum eius extare rudera.

Pylene Verus & Nouum, aliter Profchium dictum Straboni,
cuius fit mentio apud Homerum.

EVENVS Fl. antea Lycormas, vt aiunt Strabo & Plutarchus:
ad hunc vulneratus Centaurus ab Hercule: vnde & Cen-
taureus cognominatur à Statio; Robertus Stephanus Cē-
taurum dici quoque putat. Ab eo quidam faciunt initium
sinus Corinthiaci; apud Hyginum vocatur Chrysorhoas.
Hodie *Lafidari*, vel *Phidari*.

ACHELOVS Fl. vnde Strabo sinum Corinthiacum incipit;
malè à Vibio in Malliacum sinum effunditur. i. dicebatur
Axenus, postea Thestius, denique Achelous, Tzetzi quasi
τὰ ἀχνη ἀγλίων dolores dissoluens, ab incolis Acarnas no-
minabatur. Hodie Cyriaco Anconitano *Geromlea*, Nigro
Carochi, Sophiano *Aspri*, quod probabilius.

CAPVT OCTAVVM.

De Peloponneso.

§. I. De Achaiâ, seu Regione Achæorum.

CO-

CORINTHVS: *Coranto*, Turcis *Germe*, vt ait Leuncla-
uius, totius Græciæ lumen Tullio; dicta & Pelopon-
nesi porta, & Bimaris, quia Ionio mari per Corinthia-
cum sinum, & Ægeo per Saronicum alluitur. Vo-
cata est primùm Heliopolis ab æstu: tum Pagæ à fon-
tibus: tum Ephyra ab Ephyro Heroë, ac denique Co-
rinthus. Velleius afferit 900. annis conditam à Baletæ

Parall. Geogr. Tom. I I.

Ggg

Hipponis filio antequàm à Mummio euerteretur. De eius ære quis nescit? arx eius Acrocorinthos appellabatur; de eâ lege Pausaniam in Corinthiacis.

Cenchreæ nauale Corinthiorum in sinu Saronico, Emporium Liuius; ad hanc urbem altissimum est mare; quamobrem ineptè est deterritus Demetrius ne Isthmum suffoderet.

RIN-

Lecheum aliud nauale in Corinthiaco sinu 40. stadiis distans à Cenchreis.

Schænus locus vbi Isthmus est angustissimus Straboni.

ISTHMVS CORINTHIACVS, vbi positâ columnâ ab Ionibus in cuius parte versus Atticam scriptum erat τὰ δὲ οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία: versus autem Corinthum, τὰ δὲ ἔστι ἡ Πελοπόννησος ἐκ Ἰωνία. Hic 5. quoque anno celebrabantur Ludi in honorem Neptuni, quia olim præcipui erant 5. populi Peloponnesi. Eò quoque conueniebant Græci in rebus maioris momenti. Hunc quatuor Principes suffodere conati sunt,

THIA

Demetrius, Iulius Cæsar, Caligula, Nero, ac denique Herodes Atticus priuatus homo, de quo Gellius, sed irritò conatu; ἔπο χερσὶν ἀνθρώπων τὰ θεῖα βιάσασθαι exclamat Pausanias. Itaque ductus murus, primùm caeso ad Thermopylas Leonidâ, 40. stadiorū, à Lecheo ad Cenchreas, postea ab Atheniensibus, dictūque Hexamilium, quod dicendum esse potiùs Pentamilium putat Hermolaus. Dictus est & διολιός, vt ait Strabo, quia hîc à mari ad mare naues plaustris subuehebantur.

SI-

Aso-

PIA,

feu

CYO-

Ma-

SICYON: *Basilica* vetustissimum Græciæ oppidum in colle situm, qui Cereri sacer erat: primò dicta est Ægialos, deinde Mecon, 3. Telchinia, quia in eâ Telchines habitant; 4. Ionia Straboni, 5. Hellas Suidæ. Demum incolis aliò translatis dicta est Demetrias, teste Plutarcho.

Afopus Fl. *Arbon* ex monte Cæloste ortus, cuius pars est Carneates, Straboni lib. 8. incolæ

De
lla-
Em-
arc;
sth-
diis
ni.
Io-
ra
trin-
no-
ni,
Eo
no-
ant,
de-
el-
ber
us,
pru
us,
iuis
cos,
tris
pi-
ori-
el-
4-
n-
ste
u-
la

NIA

riti-
ma.dicebant Mæandrum per mare Ægeum tran-
sire in fontem Asopi, ita Pausanias.Sellæis Fl. radicem alluens montis ab Occiden-
te cui imposita Sicyon: iam nullius nominis est.Nemea Fl. *Langia*, agrum Sicyonium, & Co-
rinthiacum disternat apud Statium.PHLI-
ASIA,
seu
Regio
mon-
tana.PHLIUS, *Υρι Sophiano*, *Rupela* Laonico, *Foi-
ca* Pineto, prius Aranthæa dicta, & Arathy-
na, ait Stephanus, sita in colle qui Aranthinus
dicitur: Castellum Phliunta vocat Plinius.
Arcem habebat vbi colebatur Ganymeda,
seu Hebe in luco Cyparissis confito: *perit*.A
C
H
A
I
AO
R
A
M
A
R
I
T
I
M
A

VR-

PATRÆ: *Patras*, Colonia Plinio, prius dicta
Aroë; eius incolæ nobiles funditores. Hic pri-
mum imperavit Eumelus. In eius arce cole-
batur Laphyra Diana, de quâ vide Pausaniam.DYMÆ: *Clarenza*, Colonia Plinio sic dicta quod
postrema sit vrbium Achaicarum in Occi-
dentem, antea Stratus, & Palcia Pausaniæ,
itêmq; Cauconis, vel à Cauconibus popu-
lis, vel à Fluuio Caucone. In eâ Piratas ali-
quot Pompeius collocavit, & ab eâ circum-
posita regio dicta est DYMÆA, & incolæ Dy-
mæi.

RES

OLENVS, & Olenum: *Canigrifa* Pineto, *Cha-
miniza* Nigro, ad Fl. Pierium Pausaniæ; *Ole-
nos tectis habitata maris* ait Seneca, quia sci-
licet incolæ ob penuriam aliò confluxerunt:
Eò quoque pertinent quæ de Oleniâ caprâ
nutrice Iouis aiunt fabulæ.ÆGIVM: *Bostizan* Cyriaco Anconitano, *Visti-
za* Nigro, ex 7. vel 8. populis facta ciuitas ait
Strabo, vrbs populosa, & *συνέδριον* Achæorum,
sic dicta à duabus capris quæ Iouem nutrie-
runt: nisi hanc nomenclaturæ originem velis
transferre ad *Ægas*.PRO- (Araxus Pro. hodie Bordonio, *Capo di Chiaren-*

ACHAIAE.

MON-
TO-
RIA

za, nobis *Cap de Clarence*, Nigro *Capo Tor-
nese*.

RHIVM Promontorium, aliter Drepanum Pto-
lemæo, hodie *Capo di Trapani Nigro*, aut vna
ex Dardanellis Lepantinis, *les Dardanelles*, seu
Castelli di Lepanto: de eo vide, superiori capite
§. 5.

PROPRIA.

CONTINENS ACHAIÆ.

VRBES

ÆGIRA: *Xilocastro*, antea Hyperesia dicta Ho-
mero, sed cum incolæ beneficio caprarum qua-
rum cornibus faces alligant, hostes deiecif-
sent dixere Ægiram: eam Polybius describit
lib. 4.

Bura cuius vestigia, ut ait Gemistus, dicuntur *Per-
nitza*, ad Buraicum Fl. Pausaniæ, Ionum vrbs,
quæ tota terræ motu concidit cum omnibus
templis & ædibus, duobus tantum ciuibus serua-
tis.

Helice Gemisti tempore *Tripia*, hodie *Niora*, ut
vult Molanus, in quâ colebatur Neptunus He-
liconius magnæ apud Iones venerationis; 12. an-
nis ante pugnam Leuæricam submersa est, ait
Plinius: de eâ Strabo lib. 8.

PELLENE & Pellina Stephano, à quâ Pellenicæ
Clonæ dicebantur, præmia Athletarum, à Ge-
mistho dicitur *Cercoba*, Nigro *Zaracha*, sed ab in-
colis *Diaopton*.

FLVYII

Larissus Liuio & Pausaniæ limes Achæo-
rum & Elidensium.

Achelous Pausaniæ & aliis idem fortè
qui Cauconis, cum ad vtrumque Dy-
ma vrbs apponatur.

Erasinus diuersus ab alio qui per Argoli-
dem fluit.

Crathis ad cuius ostium Ægæ.

Pierus, cui Olenum urbem Pausanias af-
figit.

nomi-
na le-
uiter
im-
muta-
ta re-
tinēt.

§. 2. *Argia, vel Argolis.*

O R A M A R I T I M A A R G O L I D I S.

I N S I N V S A R O N I C O .

EPIDAVRVS, hodie Sophiano *Cherronesi*, Nigro *Pigia-da*, Pineto *Æsculapio*, vrbis Æsculapij templo memorabilis extra mœnia excitato, in quo multa donaria, & tabellæ votiuz sanitatis receptæ monumenta: malè hanc Stephanus ait Limeram dictam; sed hæc dicta *ἀίμηξ*, quod Æsculapij ara perpetuo cruore maderet, & *Μελιχσία*, quod hîc languentium dolores mulcerentur: postea Monembasia dicta est, & Monobasia, vt aiunt Gregoras, & Gemistus.

SARONE, Saronia Stephano, à quâ dictus sinus Saronicus, à quibusdam cum Trœzene confunditur: *intercidit*.

TROEZEN: hodie *Pleda* Castaldo, *Damala* Nigro; aliter Apollonia dicta, nomen habet à Pelopis filio, & nemo hîc nubit, aut ducit quin Hippolyto comas totonderit, ait Lucianus. Fit quoque mentio virginum Trœzeniarum, quæ Mineruz Apaturiz zonas offerebant, vt dicemus in Insulis.

Scyllæum Prom. hodie *Capo Schilli* à Scyllâ Nifi filiâ.

I N S I N V A R G O L I C O .

HERMIONE, vnde sinus Hermionicus; in eâ erat templum Cereris, & Proserpinæ cum Asylo. Putabant hinc ad inferos breuissimam esse viam, ideoque hîc à morientibus nulum non exposci: *omnino perit*.

Phlius diuersa à Sicyonicâ, ideoque Argiua cognominata. A sine postea Lacedæmoniorum vicus, vbi habitauere Dryopes quondam, qui ex Sperchij ripis huc confluxere.

NAVPLIA, Argos nauale, hodie *Napli de Romanie*, vulgò corruptè *Napoli*; à Nauplio Palamedis patre dicta, iuxta quam Labyrinthi à Cyclopibus extracti, qui quod labore manuum viuerent *χαστόχειρες* nominati sunt. Hîc quoque fons Canathus in quo Iuno singulis annis lota virgo fiebat: ad hunc quoque portum Ægyptij primùm cum Danao appulerunt.

ARGOS: hodie *Argo*; ab Argo homine experientissimo, item & *Phoronia*, à Phoroneo: dictum *ἰν πρὸ βοτῶν*, vel quia hîc multi equi, vel quia Agenor equitatu hanc regionem inuasit. Item *Iasum* à Iasio, *Dipylon* ob aquarum penuriam, *Ægyalia* & *Asia* apud Eustathium. Arx vrbi imminens dicebatur *Larissa*. Hinc orti *Cleobis*, & *Biton*, morte suâ, & pietate in matrem nobiles.

MYCENÆ: Sophiano *Agios Adrianos*, Nigro *Charia*; aliter *Mycene*, & *Mycenica*, postea *Polyphengon* ad *Inachum Fl.* vnde *Inachia* dicta; sic dicta vel à primo mugitu *Ius Vaccæ*, vel manubrio *Persei μύκναις*. Eius muri *Cyclopes* struxerant quare dirui non potuerunt. Ad eam fons *Persea* dictus, & rudera *Gazophylacij Atrei*.

CLEONÆ: *Sannafily* Nigro, vrbs non admodum magna; vnde *humilisque Cleona* Ouidio; vel à *Cleone* *Pelopsis* filio, vel à *Leone* *Herculis* quasi *Leonæ* nominatae sunt.

NEMEA: hodie *Trifina* Nigro; sic dicta, vel quod boves hîc *Argus* pauerit, vel à *Danaï* filiis inter quos distributa hæc regio. Hîc ludi celebrabantur de quibus lege *Pausaniam*: hos instituere septem duces *Argiuorum*, vt consolarentur *Hypsiphilem* de morte *Archemori* filij: postea cæso *Leone*, in honorem *Iouis* celebrari cæperunt.

Lerna: Sophiano *Phonea*, Nigro *Petrina*, ad quam palus, & fluuius, immo & fons *Amymonius*, & *Amymon*, *Hydræ* fabulis inclytus: à multis in *Laconiâ* ponitur. *Midea* *μίδα* Homero, antea *Persepolis* dicta *Stephano*.

THYREA, de quâ tot controuersia inter *Lacedæmonios*, & *Argiuos*, ideoque *Thucydides* ait eam agrum vttrumque determinare: *iniercidit*.

FLV. { INACHVS Fl. hodie *Planiza*, primùm dictus *Carmanor*, postea *Haliacmon*: denique *Inachus* à tribus viris qui in eum se præcipitauerunt; de iis

DE VERA GRÆCIA,

VII

Plutarchus de Fluminibus legatur.
 Stymphalus Fl. qui posteaquam cuniculo haustus
 est, rediens dicitur Erasinus: hodie *Erasino*.
 Tamis Fl. limes Argolidis, & Laconia; nunc *Tami*.

§. 3. Laconia.

IN SINU ARGOLICO.

Prasia, & Prasfa, & Brasfas Pausania: *Cyparissi* Nardo,
Tyros Nigro; antea *Oniatæ*: sed cum eiccti essent à
 Cadmo Bacchus, & Semele inclusi in arcâ, *ἄπο τῆ*
βεβραίας dicta est.

Cyphanta portus Ptole. & Plinio: Sophiano *Stilo* Ni-
 gro *le Botte*, seu *porto delle Botte*, Pineto *Ciutra*.

Zarex, seu Zarax à Zarace heroë Atheniensi, vel La-
 cedæmonio: hodie *Care* Nigro; libera ciuitas erat, &
 à Cleonymo euerfa est.

EPIDAVRVS LIMERA, Græcis *λιμειροί*, & *λιμειροί*, sæ-
 pe cum Argolicâ confusa: hodie *Maluasia*. Dicta fuit
 & Epidauria ait Strabo: Limeræ autem quia *λειμώνας*
ἔχει prata habet, Pratensis Latinè dicenda esset.

ORA MARITIMA

IN SINU

MALEA, Promontorium nautis terribile; hodie *Cabo*
Malio Sophiano est: Bridebachius, ait à nautis Chri-
 stianis dici *S. Michaelis alas*, in nouâ tabulâ dicitur
Capo Malea di Sant-Angelo: scribit Strabo hunc sinum
 vocari à Piratis Aureum. Malè à Tzetze cum Onu-
 gnato confunditur.

Bœa ab vno Heraclidarum sic dicta, ex ruinis multarum
 urbium condita, vbi multa templa: *perit*.

Onugnatos, hoc est Maxila Asini, Prom. fuit & vrbs, in
 eâque templum Palladi conditum ab Agamemnone
 sine tecto, & simulachro, de quo Pausanias: *Xili* Ni-
 gro.

Cyparissia in peninsulâ situm oppidū Straboni: *nulla est*.
 ASOPVS: *Rampano*, Nigro vna ex 17. ciuitatibus liberis
 Laconum apud Pausaniam. In eâ Romanorum Re-
 gum delubrum, & Gymnasium, vbi ossa gigantis.

Acria, & Acria vna *ἑλευθερολακόνων*, vbi vetustissimum
 tem-

templum Matris Deorum. Patria fuit Nicoclis Olympionicæ, qui hîc sepultus est: *interdicit.*

HELOS, vnde Helotæ Lacedæmoniorum serui, quorum ebrietate docebant filios suos sobrietatem; Dorion, & Pteleon Stephano; Oluris & Olura Straboni: *perit.*

Trinassus vrbs, vel potiùs propugnaculum ex tribus paruis Insulis, quæ littori obiacent, sic Pausanias.

Gythium, seu Gytheon: *Palaopoli* Nigro; vnde sinus Gytheatus Plinio, portus Laconicæ tutissimus, vbi incensæ Lacedæmoniorum naues à Tolmide Atheniensi, inde certissimus in Cretam traiectus est Plinio: incolæ Gytheates dicuntur. Ab eâ non procul videtur lapis cui insists Orestes sanatus est, ideóque hunc vocant *lapidem Iouem.*

Las, Laas, Lan, & Laan: *Vashi* hodie Nigro; euerfa est à Castore & Polluce ideo dicti Lanpersæ. Quidam conditam volunt ab Heroë, quem Achilles, aut Patroclus ceciderunt.

Teuthrona: *Scopia*, Nigro; vbi Ifforia Diana colebatur, à Teuthrante Atheniensi condita.

Cœne, vel Cæne, & Cænopolis, aliter Tænarium Pausaniæ, sed Ptolemæus eas distinguit: hodie Nigro *Cameres*, melius *Cænopoli*; hîc ædes Cereris, & templum Veneris nobile.

Tænaria, & Tænarium Promontorium: hodie in Tabulis dicitur *le Cap de Matapan*, ab aliis recentibus *le Cap des Caillès*, à Coturnicum illic copiâ: in nouâ Tabulâ *Cap Matapa*, & *Cauo di Mars*. Celebratur à marmore hîc effosso, & subuectione Arionis per Delphinum.

Hippolæ, & Hippola, vrbs diruta tempore Pausaniæ, dicta Tænari Fenestræ, seu Ianuæ, *thelides*.

Oerylus, & Bityla, & Tylus Straboni, sic dicta à filio Amphitryonis: hodie Moletio *Brodegni*, Sophiano *Vuilo*.

LEVCTRA, & Leuctrum, hodie Nigro *Maina*, vnde *Parall. Geogr. Tom. II.* H h

L A G O N I C O .
L A G O N I E .

I N S I N V M E S S E N I A .

DE VERA GRÆCIA,

CO.

les Maniotes, vrbs libera, colonia Bœotiorum. De hac vrbe disputauere semper Messenij, & Lacedæmonij; hanc controuerfiam apud Pausaniam leges.

CIS EVROTAM.

SPARTA, seu Lacedæmon: hodie *Mufibra*; dicta Sparta, vel à Sparto heroë, vel quia sparfi Leleges hîc habitauere: postea Lacedæmon, vel ab Heroë, vel à forte Heraclidarum cùm Peloponnesum occupassent, vnde & dictos Lacones putat Apollorus. In eâ Acropolis edito in colle, in qua Mineruæ templum: vrbs sine muris, sed Spartani muri erât viui, atque spirantes.

AMYCLÆ: hodie *Vordonia* Nigro, vrbs celeberrima ob Castorem & Pollucē; dicta olim Limnæ. Cyphanta. orum, *Eriches* Nigro, vrbs Mediterranea sex stadiis à Zarace distita, Pausaniæ: hîc templum erat Æsculapij nobile.

VRBES CONTINENTIS.

TRANS EVROTAM.

Belbina, cuius meminit Plutarchus in Parallellis. THYRIVM, hodie *Burdugna* Nigro, dicta etiam Thuræa, & Thyræa, olim in edito loco sita, postea in planitiem translata ad Fl. Arim. Hinc oriundus erat Archias, qui Demosthenem ad voluntariam necem compulit. Subditi sunt Thuriij ab Augusto Lacedæmoniis, quòd ab Antonio stetissent.

Therapne, aliis Theramnæ, quam alij Spartam esse dixerunt. Ab hac Therapnæi olores Veneti faci: *quid sit hodie ignoratur.*

Cardamyle: hodie *Sapico*, quam Agamemnon in dotem Iphigeniæ Achilli pollicebatur: Strabo hanc mari admouet, Ptolemæus remouet.

GERENIA: *Pasava* Nigro, *Sidariso* Castaldo, veriùs *Geremen*; Gerania Plinij est, Enope ab Homero dicta vt vult Pausanias; dicitur & Gerenium, atque Messeniæ tribuitur. In eâ nutriebatur Nestor, cùm Pylus ab Hercule capta est, vnde Gerenius appellatus est. In eâ fuit sepulchrum Machaonis ad quod multi sanabantur morbi.

LA
CO
NI
Æ.

FLV-
VIVS

EVROTAS : hodie *Basilipotamo* Sophiano, indigenis si Nigro fides *Iris*. Oritur non procul ab Alpheo in vico *Asca* iuxta *Megalopolim*, vbi duo fontes, vtriusque fluuij capita. Dicitur est & *Hymerus*, & *Marathon*, & *Ægylodes*, & *Neris*. Olim confusus erat oleis. & ad eum preciosissima marmora effodiebantur.

MON
TES.

TAYGETA, & *Taygetus* masc. & fœm. generis, & *Taygeton*, in cuius summo vertice locus *Teleton* dicitur, vbi equus *Soli*, more *Persico* immolabatur. Vocatus fuit, & *Amycleus*, abundabat feris, ideóque venationi *Spartanorum* iuuenum opportunus; item & cotibus quibus post *Creticas* *Plinius* secundas tribuit: *les M. M. de Maniottes, ou Mainottes.*

CHRONIVS : hodie *Greuenes* Nigro, olim *Cturius* dicitur; sed cum in eo *Saturnus*, *Iouem* fugiens, latuisset, nomen mutauit: de eo multa *Pausanias*. Tempore *Gemisti* *Tzacoonias* dicebatur.

ZAREX, à *Cyphante* ad *Epidaurum* extenditur; tempore *Gemisti* *Zaroca* dicebatur: hodie *Cara* Nigro est.

§. 4. De *Messenia*.

ORA

VR
BES
IN

MESSENE : hodie *Messeniga* Nardo, *Martagia* Castaldo; vrbs olim euerfa, & postea in ruinis post *Leu&tricam* pugnam ab *Epaminondâ*, & *Thebanis* reparata; vbi & populi multi *Græciæ* suis diis sacrificarunt. Hic cultus inter *Heroas* *Aristomenes*, cuius cor villosum erat. Ante eam tres *Insulæ* dictæ *Oenusæ*.

Abea, seu *Abæ* : hodie *Calamata* Sophiano, prima vrbs *Messeniaci* agri egredientibus ex *Laconiâ*; populi *Abeatæ*: olim vrbs dicta *Ire*, *Pausaniæ*.

CORONE : hodie *Coron* malè *Nisi* vt vult *Niger*; sita sub *Thematiâ* monte; colonia *Thebanorum*, vbi *Iupiter* & *Apollo* omnium morborum *Auerrunci* colebantur.

ASINE : *Phaneromini* Soph. Nigro *Anchor*, cui præten-

Hhh ij

DE VERA GRÆCIA,

duntur tres Insulæ Thyrides dictæ Eius vrbs incolæ ad Parnassum montem profecti Dryopes appellati, quod nomen reuerſi in Peloponneſum diu retinuerunt.

METHONÆ: hodie *Madon*, omnium iudicio; apud Homerum Pedafus dicta, & fortè Æpeas vt ait Strabo, vna ex vrbibus Achillis ab Agamemnone oblatiſ in dotem filiæ.

PYLVS: hodie *Nauarino*; Meſſeniaca cognominata, cui prætenduntur tres Sphagiæ Insulæ: celebris bello Pelopõneſiaco deditio 300. Laconum. Tres autem fuere Pyli ſub Neleo Neſtoris patre, vt habet Pindari Scholiaſtes, de duabus poſtea: tertiam, de quâ hic agitur, conditam putant à Neleo, vnde & Neleia dicta eſt: Neſtor autem dictus eſt, vel à Triphyliaçâ, vel à tribus quæ ſibi eum arrogarunt. Thucyd. lib. 4. ait hanc Pylum à Lacedæmoniis dictam eſſe Coryphaſium: in eâ certè fuit templum Mineruæ Coryphaſiæ, & domus Neſtoris in quâ ad viuum expreſſus erat. Apud Ptol. Latinum dicitur Abarmus, pro quo legendum Abarinus, vt colligitur ex Gemiſto.

CYPARISSÆ, vel Cypariſſia, vnde ſinus Cypariſſæus Plinio: hodie *Arcadia*; quam Strabo ait adiacere Triphyliaçâ mari: à cupreſſis nomen habere videtur. Sub vrbe fons Dionyſias, Bacchi Thyſo elicitus.

PRO-MON-TORIA { ACRITAS, Promontorium quæ vox *Extremum* fonat: hodie *Capo di Gallo*, in quo terminatur Meſſeniacus ſinus.
CORYPHASIVM: hodie *Capo Zunchi*, vt ait Dom. Niger. Eius meminit Pauſanias.

ITHOME: hodie *Grebegin Nigro*; ſub monte MINTHE collocata; ſic dicta ab Ithomâ nutrice Iouis. In eâ Iupiter Ithomates colebatur; celebratur decennali obſidione Lacedæmoniorum, de quâ Thucyd. lib. 1.

Pheræ: Sophiano *Cheramidi*, ad radices montis Tayge-

MARITIMA MESSENIÆ.
ORA MESSENIÆ.
CONTI-

Y R.

NENS MESSENIÆ.

BES.

ta, non procul à Fl. Paniso: à quibusdam perperam affigitur mari.

THVRÆ, & Thirra, & Thyrea: Nigro hodie *Calamata*; Messeniæ vrbs Plinio, quæ postea Locus vrbs dicta fuit apud Solinum. Hanc scribit Pausanias ab Homero vocari Antheam, Hermolaus Epeas mauult. Andania, vnde tota regio Andania dicta est. Electra ad Fluum cognominem Pausaniæ.

MONS.

MINTHE: hodie *Oloro* Nigro, cui Ithoma infidebat vt præmonuimus; alij tamen Pylo admovent, scilicet à sinu Messeniaco ad Cyparissium procurrebat: sic dictus à pellice Plutonis mutatâ in mentam hortulanam. Hic erat nemus sacrum Plutoni. Apud Ptole. dicitur Μινών. Appellabatur quoque Scorton & Euan, Pausaniæ, à Bacchantium vociferationibus.

FLVVI.

PAMISSVS Fl. Plinio & Straboni: hodie *Stromio* Nigro in Tabulis recentibus *Pinnaza*. Dicebatur Fluuiorum qui intra Isthmum sunt maximus, licet non nisi centum à fonte stadiis decurreret. Videtur quoque dici apud Strabonem Mamatis, & Arcadiacus. Electra, urbem cognominem alluit.

Neda Fl. ex monte Lyceo ortus: hodie *Longavola*, ad quam vicus *Nidina*, veteris nominis seruat vestigia; limes erat inter Messenios, & Eleos: Neda Strabonis est. Malè in recentibus Tabulis in Boream promouetur. Huic pueri Phialenses comas suas confecerant.

§. 5. De Elide.

ORA

VR-

CYLLENE: *Antrauida* Nigro est, Sophiano *Chiarenza*; vnde sinus apud Plinium nomen habet; Elidis vrbs Nauale, portus peropportunos soluentibus è Siciliâ. Celebris est apud Melam ob genitum hic Mercurium, quem tamen alij tribuunt Monti Arcadiæ Cyllenio.

Phea, *φεία* Homero, *φεία* Thucydidi, cuius & memi-

Hhh iij

DE VERA GRÆCIA,

MARTIMA
ELIDIS.

RES.

nit lib. 2. & 6. nomen hodie seruat *Phea*.
 Pitane cuius meminere Strabo, & Pindarus, à quibus
 describitur ad mare: *peritit*.
 Leprion, & Lepreon: hodie *Chaiapa* Nigro; à qui-
 busdam Arcadiæ tribuitur, iis scilicet qui Arcadiam
 ad mare promouent.

PRO-
MON-
TO-
RIA.

CHELONITES: hodie *Cabo Tornese* Sophiano,
 Theueto corruptè *Cabo Torice*, ab indigenis
Chlumutzi, vt ait idem Sophianus: inde finui
 nomen. Videtur quoque à Plerhone dici Ili-
 acus, vt non malè suspicatur Ortelius.
 Ichthus: hodie *Iardan* si prædicto Theueto fides:
 circa hæc loca videtur quoque Ichthyos portus
 Xenophon meminisse.

CONTINENS

VRBES IN CONTINENTE
ELIDIS.

OLYMPIA: hodie *Langanico* vt vult Castaldus, vt Ni-
 ger *Stauris*; olim dicta *Pisa*, deinde *Arpina* ab Ono-
 mai matre. Strabo hanc urbem collocat inter montes
 Olympum, & Olfam cognomines Thessalicis, atque
 in regione Pisæorum. In eâ lucus ex oleastris, vnde
 coronabantur victores. De Iouis templo, statuâ, cer-
 taminibus, eorûmque iudicibus Hellanodicis, con-
 sulte Pausaniam.

ELIS: hodie *Beluedere* Pineto, Nigro *Ialea*: Triphyl-
 lia Stephano, & Molpidis petra Lycophroni, cuius
 rationem vide apud Tzetzem; vbi delubrum Iouis
 Olympij: munita est tantum muris metu Persarum.
 Postea tamen sine muris ex iuramento Ætolorum
 tuta: nemini enim armato per hanc urbem, & regio-
 nem transire licebat. De eius Foro, & Gymnasio lege
 Pausaniam.

Eupagium, cuius meminit Diodorus lib. 14.

SALMONE, vrbs Pisatidis, Rege suo Fulminastro cele-
 bris, vbi fons cognominis apud Strabonem, ex quo
 Enipeus Fl. oritur.

PYLVS ELIACA: hodie *Pilos* ad Peneum Fl. pro quo
 Scholiastes Pindari Alpheum scribit.

PYLVS NESTORIS cognominata: à multis creditur ho-

die dici *Arcadia*, aliter *Triphyllicos* dicitur, & *Triphyllica*; ex Fluvio item quo alluitur *Amathois*.

MONS } *ERIMANTHVS*: hodie *Dimixana* ad urbem cognominem, celeberrimus Apro *Erymanthio*, quem *Hercules* confecit.

ELIDIS.

FLUVII.

ALPHEVS: hodie *Rophea* *Sophiano*, nautis *Italis Carbon*, ab indigenis *Orphea*, ut ait *Dom. Mar. Niger*: olim *Stymphelus*, & *Nyctimus*: *Alpheum* dictum putat *Strabo*, quòd vitiligines, & impetiginem fanet; certè *Melampus Procli filias* in eo à maniâ purgavit. Quomodo autem in *Arethufam Siciliæ* confluat, dicemus in *Admirandis*.

Enipeus cadit in *Alpheum*; aliter *Enipheus*, & *Barnichius* *Strabonis* tempore dicebatur.

Peneus Πηνειος: hodie *Igliaco Nigro*, ad quem *Pylus Eliaca*.

§. 6. De *Arcadiâ*.

MEGALOPOLIS, & *Megalepolis*: hodie *Leontari* *Sophiano*, *Nigro Londario*: huius dimidia pars *Orestias* dicebatur, unde incolæ dicti *Orestij*, & *Megalopolitæ*. Eius quoque pars tempore *Pausaniæ* *Thisboa* nuncupabatur. Hanc amplificavit *Epaminondas*, missis vndeque colonis, ex quo nomen ei inditum suspicatur *Gerbelius*. Hinc oriundus *Polybius* historicus.

MANTINEA: hodie *Goriza* *Nigro*, *Mundi Nardo*, ex quinque populis facta ciuitas muroque latericio cincta ab *Argiuis*. Agis immisso in hunc murum fluvio labem fecit, urbemque cepit. Sub Regibus *Macedoniæ* dicta est *Antigonia* ab *Antigono* curatore *Philippi*, patris *Persei*; postea iubente *Hadriano* Imperatore nomen antiquum ei restitutum est. *Plinius* tamen *Antigoniam*, & *Mantineam* duas vrbes distinguit. Clara est morte, & victoriâ *Epaminondæ* contra *Lacedæmonios*, depugnantis.

Palantium, siue *Palas à Phialo Heroë* conditum oppidulum, aut potius vicus: nam *Pausanias* ait ab *Antonino* Im-

VRBES

peratore, ex vico factam esse urbem: *defecit omnino.*

MÆNALVS: ciuitas ad Mænaliū montem, de quo postea.

TEGEA, hodie *Muchli*, incolæ Tegeates, vbi templum Minervæ Alex, commune supplicum Asylum totius Græciæ, in quod confugit Pausanias Lacedæmonius, ab Aleo conditum. Hic quoque theatrum ex marmore à Perseo Macedonum Rege excitatum, in quo conuentus Achæorum celebrabantur.

ORCHOMENON, insula cognominata apud Halicarnasseum lib. I. quod sita sit in paludibus, vnde Orchomeni) populi, quos putat Pausanias ab Homero vocari Polymelos.

Clitor & Clitorium: hodie *Gardichi* Nigro; ætate Strabonis iam interciderat; vndique collibus circumuallata fuit, & ad fluuium cognominem sita.

Nonacris vrbs, & regio Vitruuio, ex cuius montibus Styx aqua frigidissima defluebat: mons ille Nonagrinus dicitur (melius Nonacrinus) apud Lutatium Placidum i. Metamorphoseon.

Pfophis: hodie *Dimizana* Nigro; in Azaniâ regione Arcadiæ munitissima ad Fluuium Erymantum, qui eam à tribus partibus defendit; Arcem habuit, sed hanc diruit Philippus; prius Phegia dicebatur, & antea etiam Erymanthus. Hinc oriundus Aglaüs ille in omni vitâ suâ felix, de quo Pausanias.

Heræa: *Heroo*, ad dextram Alpei ripam, cuius agri dirimuntur à Megalopolitanis Buphago Fl. in hac vrbe Pannos fanum nobile. Apud Plutarchum in Agesilao malè tribuitur agro Corinthiaco.

STYMPHALVS: *Vulsi* Pineto, Nigro *Longamico*; ad lacum & fluuium cognominem sita. Fit eius mentio in vitâ Iphicratis; vetus diruta est, & eius loco noua substituta, ex qua Hadrianus Imperator Corinthum aquas deduxit.

Phialia: hodie *Dania* Nigro; aliter Phigalia dicta Stephano ad Fl. *Nedam*: de eius Templis vide Pausaniam. Huius vrbs pueri, Nedæ Fl. comas suas consecrabant.

MON- CYLLENE: hodie *Cyllene*; Cyllenius Melæ, quem Gemistus cum Stymphalo videretur confundere: Pausanias

T E S } nias hunc regionis illius altissimum putat.
PHOLOE : *Xiria*, hodie Nigro; Centaurorum sedes, vbi
 optimè prouenit herba Centaurea.
A R - } **STYMPHALVS** : *Poglisi* Nigro; Herculeo labore notissi-
 mus, ad quem & palus cognominis in quâ delitescer-
C A - } bant Stymphalides aues : ait Gemistus Zeiriam quo-
 que, Stempylum, & Cyllenem nominari.
D I Æ. } **PARTHENIVS**, cuius meminere omnes penè veteres,
 vbi Parthenij saltus quorum meminit Maro in Buc-
 colicis.
LYCÆVS, quem aliqui Olympum vocant, Arcades au-
 tem montem sacrum : hodie *Muena* ; in eo Iouem
 enutritum ferunt, eratque hîc ara Lycæi Iouis. Pars
 eius ex quâ Fl. Neda existit, Cerauius dicitur apud
 Pausaniam.

FLVII ARCADIÆ

IN AL- PHEVM C A - D E N - T E S	OLBIUS , ab Arcadibus AROANIUS dictus in- quit Pausanias in quem cadunt.	ERYMANTHVS Psophida al- luens, admodū violentus. CLITORIUS de quo in Ad- mirandis dicemus.	
			LADON , in agro Clitoriorum existens, ait Pausa- nias, eiusque aqua cæteris aquis Græciæ præ- cellit. Ogygium vocat Dionysius, Acidonem Strabo, vt putat Niger, sed eâ de re valde du- bito.
			STYX ex Nonacridere regione defluens cadit in Cli- torium fluuium : de eius fontis aquâ in Admira- dis egregia notabimus.

§. 7. De sinibus Peloponnesi.

**SINVS CORIN-
THIACVS**,

<i>Aliter Crissæus, & Cyrrhæus, vt in Pho- cide diximus : Alcyonium Mare Stra- boni, sinus Delphicus Scylaci nomi- natur.</i>

*le Golphe de Lepante, ali-
ter, le Golphe de Patras.*

**SINVS SARO-
NICVS**,

<i>Ita dictus est vel ab vrbe Sarone (Eustathius flu- uium vocat Troezenis) vel Ἰσθμὸς τῆς Ὀρεῖας ἢ Ὀρεῖας verre- re; quia Scylla patris proditrix in hoc mare proie-</i>

Parall. Geogr. Tom. I I.

*le Golphe
d'Engia, in
nouâ Ta-
bulâ ῥοφος
ἐλι-ῥία.*

ἄτα à Minoë, hoc verrere visa est: vel vt ait Plinius, quod Querno nemore hic sinus redimitus esset; at veteri linguâ *Saron* quercum significabat. Dictus fuit & MEGARICVS, & ELEVSINIVS. Hermionicum etiam dici voluit quidam apud Strabonem lib. 8. sed Hermionicus videtur esse distinguendus à Saronico, & Argolico, vt putat Ortelius; aut fortè meo iudicio est pars Argolici.

SINVS AR-
GOLICVS,
*le Golphe de
Napli, ou Na-
poli.*

Sic dictus est ab vrbe Argos, aut meliùs ab Argolide regione: huius partem esse credimus Hermionicum sinum, quia Argolicus videtur duobus Promontoriis Scylleo, & Maleâ terminari.

LACONICVS SINVS
le Golphe de Colochina.

A Laconiâ regione nomen habet, & definitur Promontoriis Maleâ, & Tænario.

SINVS MESSE-
NIACVS,
le Golphe de Coron.

A Messeniâ regione; aliter ASINÆVS, Straboni ab vrbe Asine. Restrigitur Promontorio, & Acritâ.

CYPARIS-
SIVS
SINVS.

Inter Promontoria Ichthum, & Coryphasium: iam nullus est; mare scilicet huic parti labem attulit.

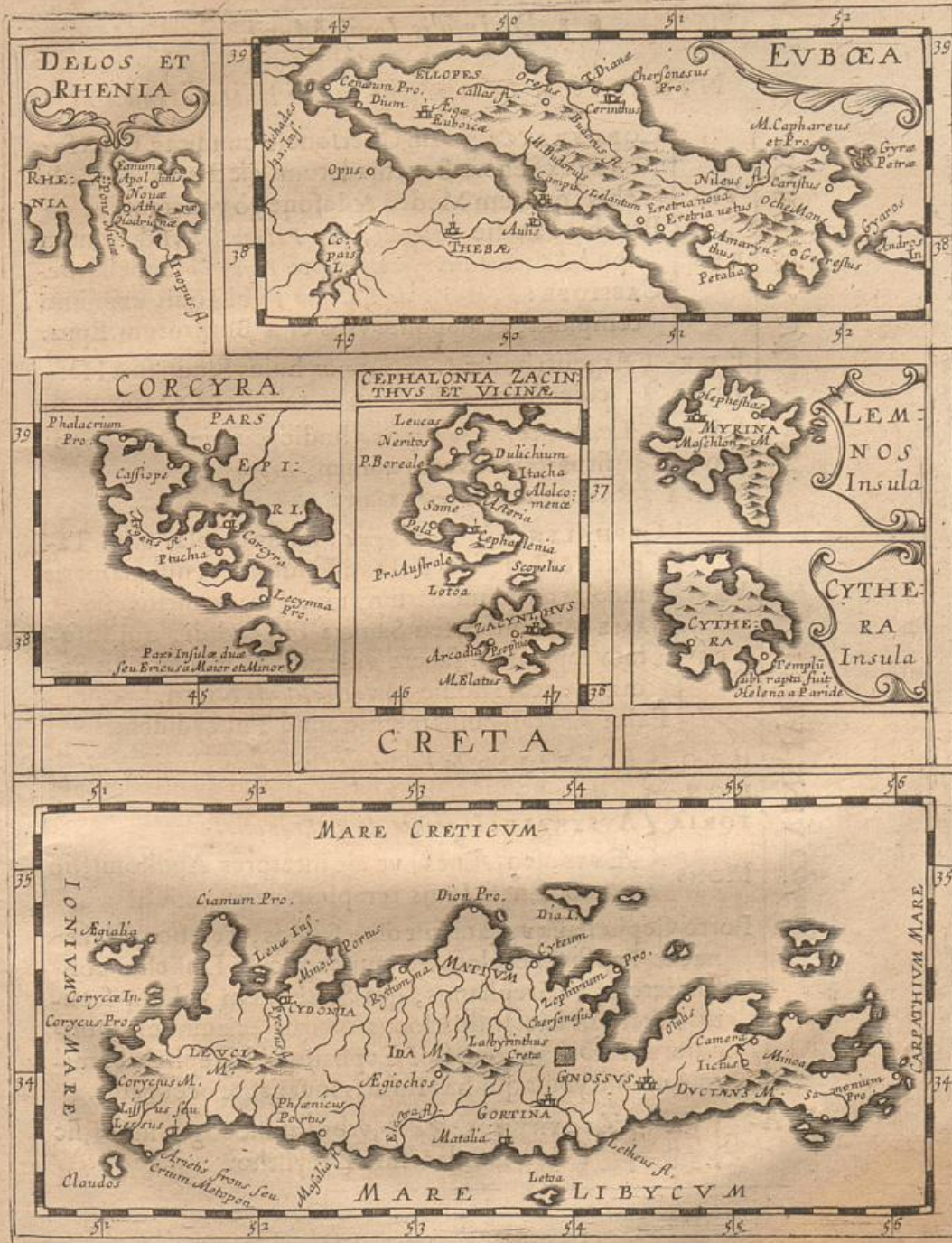
CHELONI-
TES SINVS,
*le Golphe de
l'Arcadia.*

Apud Strabonē videtur appellari TRIPHYLIACVM MARE, ait enim Alpheum Fl. cadere in hoc mare, qui recipitur sinu Chelonite: certè Pylum Nestoris dictam esse Triphylliacam in Elide ostendimus.

CAPVT NONVM.

De Insulis Græcia.

CVM Græcia duplici mari eluatur Ionio & Ægæo, duobus paragraphis de omnibus Insulis agemus, quæ per hæc duo maria sparsæ sunt.

linius,
 s effe,
 t. Di-
 Her-
 Stra-
 Te dif-
 putat
 golic.
 Argo-
 s Her-
 duo-
 termi-
 ber, &
 cã, &
 Stra-
 Prom.
 afium:
 abem
 YLIA-
 dere in
 e: cer-
 acam
 nobus
 c duo

§. I. De Insulis Ionij Maris.

NUMERVS I. De maioribus Insulis in Mari Ionio.

- CORCYRA *Isle de Corfou.*
- VR- { CORCYRA: *Corfou*, in Chersoneso condita à Cherfo-
 BES { crate ex genere Bacchiadarum, eiectis ex eâ Col-
 CHIS, qui cum Medeâ & Iasone eò venerant.
 PRUCHIA: hodie *Paiopoli*, pro *Paleopoli*, vnde vinum
 apud Athenæum *Ppsychium*, pro *Psychium* appellatur.
 CASSIOPE: *S. Marie de Cassiopo*; vbi Iouis eximium
 templum, ei opposita vrbs erat Buthrotum Epiri.
- FLV- { Argeus: hodie *S. Barbaras*; ex huius Fluuij filiâ Her-
 VIVS { cules suscepit Hyllum in fabulis celeberrimum.
- PRO- { Lecymna: *Capo Lascano* hodie, cui ager circumpo-
 MON- { situs retinet vetus nomen, *Lecymne*.
 TORIA { Phalacrium: *Porto Sidari*.
- CEPHALENIA *Cephalogna.*
- VR- { CEPHALENIA: *Cephalogna*, cuius incolas olim Ta-
 BES { phios & Teleboas dictos esse suspicor; nisi malueris
 incolas omnium harum Insularum sic dictos esse.
 SAME, & Samos, seu Samza Thucydidi, qui Insu-
 lam separatam facere videtur, & incolas eius Sa-
 mæos vocat: hodie *Porto Guiscardo* Nigro.
 Pala: *Palachi*, cuius mentio apud Thucydidem.
- PRO- { BOREALE: *la pointe de Guiscardo*, malè *Viscar-*
 MON- { do.
 TORIA { AVSTRALE: *la pointe de S. François*.
- MONS { ÆNVS, seu Ænes, vt ait interpres Apollonij, in
 quo Ænefij Iouis templum: *Eno*.
- Porro Cephelenia vocata fuit olim Samos, Teleboa, Melæ-
 na, & Tapfus: nec defuere qui eam cum Dulichio con-
 funderent, vt Stephanus, qui Strabonem videtur secu-
 tus; certè in hâc Insulâ locus dicitur etiamnum Duli-
 chiorum. Dicta autem fuit Cephalonia à Cephalo comi-
 te Amphitryonis qui has Insulas inuasit, & occupauit.
- Z A- { VR- { ZACYNTHVS: *Zante*, vrbs Insulæ cognominis, sic
 dicta à Dardani filio Zacyntho.

CYN- }
 THVS } BES } Pſophis Zacynthi Acropolis, dicta à Pſophi comite Zacynthi: *eius etiam ruina diſparuere.*
 } Arcadia cuius meminit Diodorus: videtur eſſe ciuitas maritima, huius mentio apud Stephanum in voce Arcas: *perit.*
 Zante. } MONS } Elatus cuius meminit vnus Plinius.

NVM 2. *Minores Inſule Maris Ionij.*

SASO, ſeu }
 Saffo, & } Piratarum ſtatione nota, vt ait Plinius, quam Polybius collocat in ingreſſu ſinus Ionij. A Lucano improprie dicitur *Calaber*: melius *vadis humilis* canitur.
 Safon,
 Saſena.

PAXVS }
 DVPLEX, } ERICVSA, ſiue Paxus: hodie *Pachſu.*
 les 2. *Pachſu.* } Paxus altera, paulo minor Ericuſa: hodie *Anti-Pachſu.*

LEVCAS, }
 ſeu LEV- }
 GADIA, }
 olim NE- }
 RITIA, }
 LEVCAS: *Saincte Maure*; ſic dicta à Leucadio Icaro Penelopes filio. Colonia fuit Corinthiorum, qui à continente Peninſulam illam abſciderunt; ſed poſtea ventis iterum iuncta, & ſæpius ab incolis reſciſſa. Hic quoque Leucas Petra candida, ex quâ desperati amantes ſe præcipitabant; vnde & quotannis in ſacris Apollinis mittebatur damnatus, cui volucres multæ alligabantur.

l'Iſle de Sic Maure.

Neritum, ſeu Neritos: locus hodie *Nerico*, corruptè pro *Nerito*. Ex eâ olim translati ſunt incolæ in vr-
 bem Leucadem, primo Corinthiorum aduentu.

ECHI- }
 NADES }
 les Iſles }
 de Co- }
 zulari. }
 Aliter *Echidne* Senecæ, *Echine* Stephano, *Strophades* Apollodoro, ad Acheloï fluminis oſtium, quarum remotiſſima diſtat ab eo 15. ſtadiis, proxima 5. Earum nonnullæ limo Acheloï continenti iunctæ erant, vt vult Herodotus. Pausanias nullas omnino eſſe putat. Dictæ ſunt vel ab Echione quodam, vel quòd Echinis abundant, vel Echinorum inſtar rigent. Inter eas quidam inter veteres nominant Dulichium, Arremiam, Thoanta, Taphum, in quibus Epæi, Taphj, Teleboæ apud Homerum celeberrimi vixiſſe perhibentur.

ASTERIA
Hefychio
Piries,
hodie
*Didasca-
lio.*

{ Inter Cephalemiam, & Ithacam Straboni, Didymo
verò inter Ithacam, & Samen: Asteris ab Home-
ro dicitur, & habuisse portus multarum nauium
capaces, qui tamen nulli erant tempore Strabonis.
Apollodorus in eâ oppidum Alalcomenas locat
(Steph. Alcomenas vocat) quod Plutarchus in
Ithacam reiecit.

ITHACA,
Dion. Afro
NERICIA.
hodie
*Valle di
Compare.*

{ Ulyssis patria decantatissima apud Græcos, ita dicta
à Pterelæ filio Ithaco, qui cum fratre Nerito reli-
ctâ Cephalemiam hanc occupauit; vnde hic monti
in Ithacâ, ille Insulæ nomen dedit. Ex eâ quidam
Homerum oriundum volunt. Hic portus Phor-
cyna dictus, Insula & vrbs Ithaca Straboni; vtrum
& dicta sit Alalcomenæ, non faciliè pronounciari
potest.

DYLICHIVM, aliter PALEIS
Homero, DOLICHA Stra-
boni, OXIÆ Stephano: Pli-
nius tamen Oxias à Duli-
chio distinguit: hodie
Dulichio.

{ Didymus vnam Insulam Echina-
dum vocat, Homerus ab iis dis-
tinguit. Quidam cõfudere cum
Cephalemiam, quidam etiam cum
Zacyntho. Incolæ eius fuere
Epæi, Dulichienfes cognomi-
nati. Hinc oriundus Irus ille
Homericus.

STRO-
PHA-
DES:
hodie
Strinali.

{ Ita dictæ quod Calais, & Zetha dum persequuntur
Harpyias eò vsque progressi, cursum suum conuer-
terunt. Inde Harpyiis hæ Insulæ addictæ sunt. Cypa-
rissiorum Insulæ duæ dicuntur à Strabone, antea Plo-
tæ. Quomodo autem Echinades dictæ sint Strophas-
des, suprà innuimus.

SPHACTE-
RIA, seu
SPHAGIA:
hodie
Sapienza.

{ Ex aduerso Messeniaci Pyli describitur accuratè à
Pausaniâ lib. 4. Insula erat deserta, & vlginosa,
& rerum omnium egena, sed memorabilis obsi-
dione 300. Lacedæmoniorum, & deditioe, qui
Athenas abducti locum parcemiam, de Pallidis, &
Macilentis dedere.

PROTE, { Quam vicinam Strophadibus facit Stephanus: malè

Prodeno, Nigro } hanc cum Sphagiâ confundit Niger, nam à
Prudo. } Ptolemæo manifestè distinguitur.

TIGANVSA, } Et Theganusa dicta, quam malè Plinius in
Caprea Cotouico, } sinu Laconico collocat, peiùs Stephanus
Caurea Nigro. } facit vicinam Chio.

OENVSÆ } Tres Insulæ apud Plinium ante Messenam collocã-
Venetico, & } tur: hodie tantùm duæ restant diuerso situ, nam
Coagulo. } propiùs accedunt ad Acritam Promontorium.

§. 2. *Insula Maris Ægæi.*

EAS vt præcedentes distinguiamus in maiores, & minores: ma-
 iorum tantùm tres percurremus Creram, Eubceam, Lemnum;
 alias quinque item maiores Lesbum, Chium, Samum, Carpa-
 thum & Rhodum in Asiam reiiciemus. Ex minoribus eas tantùm
 producemus, quarum nomina ignorare nefas.

NUM. I. *Maiores Insula Maris Ægæi.*

C R E T A I N S V L A	V R-	}	GNOSSVS: hodie <i>Cynosa</i> , vt ait Erythræus, Minois regia, olim Ceratus à fluuio eam alluente, quem credit Ortelius apud Diodorum vocari Theren: Niger hodie nihil eius præter nomen mansisse au- tumat.
	B E S		
	IN	}	GORTYNA: hodie <i>Gurtina</i> Sophiano, <i>Metaria</i> Bel- lonio, aliter dicta Gortys, & Gortyn, item & La- rissa, & Cremnia apud Stephanum; eius incolas Cartemnidenfes dicit appellari Phauorinus. Sira erat vrbs illa ad Fl. Lethæum, seu Lethen.
	CON-		
	T I-	}	LABYRINTHVS Cretæ, famosissimum Dædali opus, & Minotauri sedes. Eius vestigia visuntur non pro- cul à radicibus montis <i>Psiloriti</i> .
	NEN-		
	T E.	}	LICTUS, seu Lyttus Homero vt vult Strabo: <i>Paleo- castro</i> .
	V R-		
B E S	}	CYDONIA, seu Cydon, & Cydonis: hodie <i>Canea</i> , no- bis <i>la Canée</i> , omnium iudicio; malè Sophianus no- men nouum scribit <i>Chania</i> : antiquissimis tempo-	

DE VERA GRÆCIA,

- ribus dicta est Apollonia.
- MA- Rhitymna : hodie nomen antiquum leuiter inflexum seruat *Rhetymo*.
- RI- Lissus & Lessus : hodie *Phionissa* Nigro.
- TI- Cyteum : Bellonio *Cytie*, Sophiano *Phrascia* est, Nigro malè putat esse *Canea*, la *Canée*.
- MÆ. Minoa portus : Sophiano *Altemura*, Nigro *Paleocastro*, diuersum à præcedenti.
- Matium : creditur vulgò esse *Candia* ; sic Pinetus. Camara, Lato quoque dicta : hodie *Camera*.
- PRO- Ciamum, seu Cimarum : *Cabo Spada* Sophiano.
- MON- Arietis Frons, seu Crio-Metopon ; priùs *Ermico* dictum, deinde *Cabo Leone* Pineto, Nigro *S. Ianni*.
- TORIA Samonium, & Salmonidis Dioni, & Salmone in Actis Apost. hodie *Cabo Salmone*.
- MON- IDA : hodie *Pfloriti*, olim etiam *Idæus*, & Chryso-
- TES. mallus, vt vult Epitomistes Strabonis, Iouis incunabulis clarus. Ad eius radices Ægiochos locus educationis eius, à caprà sic dictus.
- Dictæus : *Sethie*, & *Lasthi* Bellonio, malè *Labyrintho* apud Sophianum ; Dictæ Strabonis est, Dictinnæus Solino & Plinio
- Leuci : hodie *Madara*, quibusdam rectiùs *de Sfachi*, quos incolunt *Sfachioræ*, de quibus lib. sequenti.
- FLV- Pycnus : hodie *Cladilio*.
- VII. Lethæus, seu Lethes Gortynam alluens : hodie *Naporal*.
- Helestras, Potereus Vitruuio vt ait Nigro : hodie *Lino*.
- MINORES CLAVDOS, seu Clauda, & Gaudus, in quâ maximi Onagri nascuntur : hodie *Gozo* multi perperam credunt ; in nouâ Tabulâ *gónu* dicitur.
- INSVLÆ Dia, Strab. & Ptol. fortè *Cia* Plinij : hodie *Stancia* Sophiano, à Græcis *θία*.
- AD CRE- Letoa in Libyco mari : hodie *Christiano*, Sophiano.
- TAM. Leu-

Iste de Candie.

Leucæ & Budoræ Insulæ Plinio : hodie de
Turlluru.

V R B E S
 E V B O E Æ
 F V B O E A
 I N S V L A

CHALCIS: *Negrepont*, Eubœæ metropolis, sita vbi angustissimus est Euripus; ab Atheniensibus condita ante tempora Troiana, sæpe ab iisdem reparata, multarum coloniarum mater. Supra eam Lelantus campus in quo olim depugnatum acerrimè, vulgò *la Plaine de Negrepont*.

ERETRIA duplex, Vetus, & Noua: Vetus dicta Melaneis, & Arotria, vt ait Stephanus; hæc euerfa est à Persis, teste Herodoto lib. 6. & iterum capta à T. Quintio: Noua hodie nomen retinet *Eretria*, vetus paulò versus Orientem vergebat ad mare.

Petalia cuius meminit vnus Strabo.

Cerinthus: hodie *Ellopiæ*, sita non longè à Budoro; Eustathius putat & dictam Ellopiam, & ad Telethrium montem collocatur à Strabone.

Carystus: hodie *Carysto*, de quâ in Admirandis.

Gerestus: *Geresto*, vbi Gerestia sacra celebrabantur in honorem Neptuni.

AMARYNTHVS à Venatore Dianæ sic dicta, vnde & Diana Amarynthia, & Amarusia dicta; ibi eius sacra celebrabantur.

PRO-
MON-
TO-
RIA } CAPHAREVS in mare Myrtoum procurrens *καρυ-
πέως* Stephano, Zarax Lycophroni vt putat Tzet-
zes à quo, & *Ζυλοφάρος* appellatur: hodie Sophiano *Chinu*, Nigro *Figera*.

Cenæus, seu Cenæum: *Cabo litar* Soph. Nigro *Canais*.
Leon Ptol. Straboni Leuce Acte: Soph. *Cabo Mantello*.

MON-
TES } Ocha insolite magnitudinis Straboni, vnde nomen aliquando Eubœæ; Plinius urbem esse dixit.

Telethrius Oechalix mons in Eubœa, cuius meminere Strabo, Plinius, Theophrastus.

CAPHAREVS Græcorum clade nobilitatus quan-
Parall. Geogr. Tom. II. Kkk

DE VERA GRÆCIA,

do in eius vertice Nauplius ignes excitavit, ut Græcorum naues impingerent in saxa quibus prætectus est. Promontorium pars est eius mōtis.

FLV- } Budorus: *Budoro*, cuius meminere Strabo, & Plinius.

VII } Nileus Straboni, Neleus Antigono, qui videtur à Plinio dici Melas; in quo errorem Plinio affingit Ortelius.

Iste de Negrepont.

EV- } Cognomento Chalcidicus, vel Euboicus, & aliquando antonomasticos Euripus, alterno cursu septies de die, septies de nocte refluxus immodicè Pomponio Melæ. Liuius tamen septies recurrere negat, & totam huius refluxus causam in ventos reiicit. Tam breui tractu distat à Bœotiâ

RI- } (inquit Procopius) ut vnius ligni iniectioe traici queat: olim Chalcidenses & Bœotij eum aggere comportato iungere, ut sibi auxilio esse possent; Philippus ponte eum stravit, quem superiori sæculo reparavit Turca cùm Negropontem expugnasset.

PVS } Iustinus Martyr tradit Aristotelem se in eum proiecisse, sed Suidas apud Chalcidem veneno, Laërtius morbo tradit periisse: hodie dicitur *le destroi de Negrepont*.

LEM-
NOS
INSV-
LA,

Opposita monti Atho, Vulcano sacra, quia hîc primùm ignis repertus est, primùm arma fabricata. Hîc quoque Labyrinthus vnus ex 4. Dicta est Dipolis à duabus vrbibus, & Hypsipylæa, à filia Thoantis quæ seruauit patrem.

hodie

VR- } MYRINA: hodie *Lemno* Bellonio, in cuius forum Mons Athos vmbra suas ei aculabatur, cùm ab eâ abesset sex, & octoginta passuum millibus.

Stalimene.

BES } HEPHESTIAS: hodie *Cochino*; Vulcano sacra.

MONS } Masichlon, cuius meminit Hesychius: hodie *monse di Nettuno*.

N V M. 2. *Minores Insule Maris Ægæi.*

C Y- Cycladum nomen à diuersis extenditur, aut cōtrahitur; certe posterioribus temporibus Rhodus Cycladibus annumeratur: at hîc Plinium ducem sequimur, qui accuratiùs de his Insulis egit. Olim hominibus vacuæ erant, sed in eas cultores immisit Minos, teste Diodoro. Dicuntur autem Cyclades, quia in circulum dispositæ sunt, & circa Delum choream agitare videtur.

CLA-

DE S DELOS, hodie *Sdille*, seu *Stile* dicta & olim *Ortygia Cynthos*, Cynthos, Anaphe, Asteria, &c. reuulsa creditur à Sicilia diu fluctuasse. Totius Græciæ, immo totius orbis emporium erat, ærarium item Græcorum, Deorum patria, ideóque à Persis intacta, primùm illustrata à Sole post diluuium Deucalionis, atque inde dicta Delos: nefas erat in hâc Insulâ, aut canem alere, aut mortuum sepelire.

IN- Delos postea nouæ Athenæ Hadriannæ; hodie *Sdilles*.

SV Apollinis Fanum. Mons Cynthus unde Apollo Cynthius. Inopus Fluuiolus, de quo in Admirandis.

L Æ, Rhenia & Rhene: hodie Burdonio quia coniuncta est cum Delo vno nomine cum illâ *Sdilles*, Sophiano verò nomine proprio *Pherment*; olim Artemite, & Celadusa dicta, quatuor tantùm stadiis à Delo discreta, in quâ Deliensium cadauera sepeliebantur. Capta est à Polycrate Samio, & catenâ alligata Delo, atque Apollini consecrata. Nicias autem vtramque Insulam ponte coniunxit.

hodie

Isole del Archipelago Castaldo,

ANDROS: *Andro*; dicta & *Caurus*, & *Antandrus*, & variis item nominibus quæ ex Thesauro Ortelij repetes; prima Cycladum Plinio. De eius fonte in Admirandis.

TINOS: *Tina*, nobis *Tine*; dicta & *Hydrussa* ab Aristotele ob aquarum inopiam; item ab aliis *Ophiussa* à serpentum multitudine.

Kkk ij

- MYCONOS, & Micone: *Micole*, cui alligatam Delum fuisse Poëtæ fabulantur, vt & iacere sub eâ nouissimos Gigantum ab Hercule cæsos. Mycones incolas omnes fuisse caluos testatur Athenæus, vt & Parasitos.
- Quinquaginta numero
- SIPHNVS: *Siphano*; quondam *Acis*, & *Meropia* Plinio, *Merope* Stephano.
- Isidoro:
- CIA: *Zia*, seu *Zea*, dicta & *Hydrusa*: ab Eubœâ reuulsam ferunt. Malè recentior quidam eius incolis tribuit quæ dixit Heraclides de Cois.
- SERIPHVS: *Serphone* Soph. *Serphena* Nigro; ad quam inuenta à piscatoribus arca, quæ Danaen & Perseum continebat, vnde postea omnes Seriphij mutati in lapides: origo fabulæ, quia Seriphus est admodum lapidosa.
- SPO-RADES dictæ apud Suidam.
- SYROS: *Syro*, Syria Homero, vt annotarunt Strabo & Stephanus, à quo describitur supra Ortygiam, hoc est Delum, infra dicere debuit.
- OLIAROS, & Olearos: *Quiniminio*.
- PAROS: *Pario*, seu *Paro*; dicta & *Pactya*, *Minoïa*, *Demetrias*, *Zacynthos* &c. apud Ortelium. Celebratur à marmore in quo nulla vena alterius coloris, dictum & *Lychnites*, quia ad lucem lampadum cædebatur.
- NAXVS: *Nicsia*; dicta est *Strongyle*, *Dia*, *Dionysa* *Callipolis*, & *SICILIA* Minor Plinio; item & *Veneris* Insula. Hinc marmor olim eruebatur serpentinum dictum, seu *Ophites* Plinio, viride, sed maculis liuidis aspersum.
- SPORADES, *Calydnæ* Homero, quas *Suidas* ait esse duodecim, & à quibusdam appellari *Cycladas*. Harum celeberrimæ *Icaros*, *Ios*, *Gyaros*, *Donyfa*, *Patmos*, *Melos*, *Thera*, &c. } de iis in Asia ex Plinio dicemus.
- THRA-
- CICÆ
- THASVS: *Taso*; dicta & *Thassus*, olim *Æria*, & *Æthria* Plinio, *Ogygia* *Dionysio* Afro, *Eustathio* etiam *Chrysa*, *Ptolemæo* *Thalassia*: celebratur apud Plinium à fodinis, tempore *Philippi* & *Alexandri*, magnum prouētum reddentibus Regi *Macedoniæ*; & à marmore; item à vino, de quo in *Mirabilibus*.

- I N- SAMOS, & Samothracia: hodie *Samandrachi*; item olim Samothrace dicta, & Dardania, vt Plinius, & Eustathius, antea Melita vt vult Strabo, item Leucasia, & Leucania, quòd albescat, vt ait Heraclides in Politiis; insuper & Thracia à Thracibus incolis; quibus cum superuenissent Samij Ionici vocata est Samothracia; dicta est quoque Electria à Flacco & Apollonio; & hinc Corybantes sacra Cybeles celebrarunt: denique Saüs, vt vult Scholiastes Nicandri.
- S V- I M B R O S: *Lembro* Soph. non procul à Samo, 72. mill. pass. ambitus iuxta Plinium, lege 27. numeris permutatis. Stephanus ait fuisse consecratam Cabiris Diis Thracum, atque Mercurio.
- LÆ. S C Y R O S: *Scyro*, vbi regnauit Lycomedes, atque etiam Achilles nutritus est, ideòque hic dicitur à Lycophrone, *Draco Scyrius*: sterilis erat & saxosa, vt ait Suidas. Ex eâ præcipitatus Theseus, ibique sepultus, & eius ossa postmodum à Cimone hinc translata cum prius inde Piratas Dolopas abegisset; eius Insulæ Garum & Lac laudantur apud Athenæum.
- MA- S C O P E L O S: hodie *scopulo* Sophiano.
- C E- A L O N E S V S, & A L L O N E S U S: *Pelagnasi*, seu *Limene Pelagisi*; de quâ disceptauerunt diu Athenienses, & Philippus.
- D O- S C Y A T H O S: *Sciato*; ab Apollonio *Εἰγαλίη* dicta, celebris ob Mugiles delicatissimos. Vrbs eius diruta est à Philippo, ne præda Romanis esset, vt ait Liuius.
- N I- P E P A R E T H O S: *Lemene Nigro*, *Saraqino* Castaldo, *Opula* Beniamino. Melius in Tabulis nauticis *Piperi*. Male inter Cycladas recensetur à Stephano, & interprete Sophoclis. Vinum hinc vilissimum creuisse innuit Athenæus.
- CÆ I N- C I C Y N E T H O S: *Pontico*; cum vrbe cognomine in sinu Pelagico Straboni.
- I N- S A L A M I S: *Coluri*, cum vrbe cognomine; dicta olim & Scyras, & Cychria, & Ophis, & Pityusa: Patria fuit Aiacis, Telamonis, & Teucris, atque celebris victoriâ nauali quam de Persis Themistocles retulit.
- S V- T I-

CÆ } ÆGINA, hodie *Engia*, & *Legina*, in nouâ Tabulâ *Εγνα* vul-
 gò *Lalona*; sic dicta ab *Asopi* filiâ quam Iupiter vitiauit,
 antea *Oenone*, & *Myrmidonia* à Myrmidonibus de quibus
 IN- } Græcorum legibus utebatur. Hanc malè Stephanus Cy-
 cladibus annumerat, pessimè Tzetzes Sporadibus.
 SV- } HELENA: *Macroniso*; quondam Cranaë, postea mutauit
 nomen, cum hîc Paris Helenam vitiaffet, & templum
 LÆ. } Veneri Migonitidi, & Gratiis posuisset. Malè à Plinio
 Sporadibus annumeratur.

PE- } CYTHERA: *Cerigo*; in plurali neutro, & singulari fœmini-
 no, cum vrbe cognomine, cuius nauale Scandia dici-
 tur. Antea dicebatur *Porphyris* à purpurarum hîc lu-
 LO- } culentâ capturâ. Ad hanc primùm appulisse Venerem
 aiunt fabulæ cum ex mari nata esset, vnde dicta *Cythe-*
 PÖ- } *rea*, quæ hîc colebatur armata in templo, sub nomine
Vranix. In hac primùm Paridem vitiasse Helenam
 quidam tradunt. Vide *Heraclidem* de *Cytheriorum*
 NE- } moribus. *Cytheræ* adiacet versus *Cretam Ægialia*,
 nunc *Cicerigo*, seu *Cicerigou*, à Græcis *Δίγς*.
 SIA- } CALAVRIA, hodie *Sidra Sophiano*, meliùs *Ϊδρα Hydra*
 CÆ } in nouâ Tabulâ. Insula 30. stadiorum, quatuor tantùm
 stadiis à continente discreta; dicta à *Calauo* Neptunî
 filio, cum priùs *Εἰρήνη* nominaretur, item *Anthedonia*
 & *Anthus*. Habuit Neptuni templum & asylum in
 IN- } quod fugit *Demosthenes*, & venenum hausit.
 SV- } *Sphæria*: *Sphæria*, tam vicina continenti ad urbem *Troe-*
 zenam in *Argiâ*, vt ad eam pedibus transfiretur. In eâ
 LÆ. } *Sphæri* aurigæ *Pelopis* monumentum. Postea dicta est
 Insula sacra, quòd in eius templo *Virgines Træzenix*,
 zonas suas *Minerux Apaturix* consecrarent in templo
 ab *Æthrâ* hîc constructo.

CAPVT X.

Græcia antiqua Sacra, seu Ecclesiastica.

	A	THENÆ: <i>Setines.</i>
		Patræ: <i>Patras.</i>
ARCHI-		Argos: <i>Argo.</i>
		Lacedæmon: <i>Musihra.</i>
E P I S-		Megalopolis: <i>Leondari.</i>
		Corone: <i>Coron.</i>
COPVS		Helice: <i>Niora</i> , vt vult Molanus.
		Tegea: <i>Muchli.</i>
		Messene: <i>Moscniga.</i>
CORIN-		Naupaëtus: <i>Lepanto.</i>
		Oreum: <i>l'Orio.</i>
THIA-		Porthmus: <i>Porthmo.</i>
		Carystus: <i>Carysto.</i>
C V S		Marathon: <i>Marathona</i> , seu <i>Marafona.</i>
		Megara: <i>Magra.</i>
<i>de Coranto,</i>		Thebæ: <i>Stiues.</i>
		Plateæ: <i>vrbs omnino euauuit.</i>
<i>aliter</i>		Opus: <i>Destruéta est.</i>
		Thespiæ: <i>Tespe.</i>
Achaia		Tanagra: <i>Anatoria.</i>
		Elatea, seu Elatia; <i>concidit.</i>
Archi-		Chalcis: <i>Negrepont.</i>
episcopus.		Caria, seu Corissia, & Carfia: <i>intercidit.</i>
		Strategis: cuius Epif, meminit Nicænum Concilium,
		Colonia Thebaïdis dicitur in inscript. Goltzij
		Secorus: <i>ubi fuerit ignoratur.</i>
ARCH.		Gnossus: <i>Ginosa.</i>
		Hierapetra: <i>Gierapetra.</i>
G O R-		Lappa: <i>Lappa.</i>
T Y N E N-		Subrita: <i>Sa. dioia.</i>
S I S, seu		Eleutheræ, seu Eleutherna: <i>periiit.</i>
C R E-		Cherronesus: <i>Chironiso.</i>
T E N S I S,		Cidonia: <i>la Canée.</i>

de Gurtina,
ou de Can-
dic.

Sifamus: *Chisamopoli*, vel *Chisamo*.
Cytæum, aliter Siteum: *Sitia*.
Cantanum: *vbi fuerit ignoratur*.

A R C H.

Philippi: *Philippopoli*.
Berrhœa: *Boer Turcicè*, indigenis *Veria*.
Dium: *Stadia*.

T H E S-
S A L O-
N I C Æ,

Stobi: *Starachino*.
Paræcopolis, aliter Partecopolis: *perit*.
Deborus, vel Doberus: *Dibry*.
Cassandria: *Cassandria*.

de Saloni-
chi, nobis
de Thessalo-
nique,

Neapolis: *Christopoli*.
Torone: *Castel-Kampo*, vel *Agiomana*.
Lete: *Letta*, seu *Lita*.
Heradea: *Xenosua*.

aliter

Derris, aliter Serre: *Serre*.
Topiris, olim & Doberias in Thraciâ: hodie *Fusio*
Soph. *Rusio* Lydo - Ioanni.

M A C E-
D O N I Æ.

Thasus Insula: *Taso*.
Hephæstia: *Cochino* in Insulâ Lemno.

A R C H.
L A R I S-
S Æ,

Demetrius: *Dimitriada*.
Echinus: *Scarphia*.

de Larizzo,
aliter
Thessaliæ.

Cypera: *Cypara*.
Lamia: *Lamina*.
Tricæ: *Triccala*.
Metropolis: *vbi hæc fuerit nescitur*, ob multas vrbes
vicinas cognomines.
Thebæ Phthioticæ: *Zitaa*.

A R C H.
N I C O-
P O L I.
T A N V S

Onchesmus, aliter Anciasmus: *la Quaranta*.
Phœnice: *perit*.

de Preuxa,
ou de Preui-
se, aliter
Epiri vete-
ris.

Dodone: *eius etiam ruina disparuerunt*.
Hadrianopolis: *aliqui confundunt cum Phœnice proba-*
Butrotum: *Butrinso*. [*bilius*.
Euria: *San-Donato*.
Photica: *eius meminit Phocius, & Diadochum ait*
eius vrbis Episcopum fuisse.
Corcyra Insula: *Corfon*.
Cephalenia Insula: *Cefalogna*.

A R-

- ARCHIEP. Scampis, & Scampe: *Scampi.*
- DYRRACHINVS, de Durazzo, ou de Duras, aliter Epiri nouæ. Apollonia, aliter Apollonias: *Palpolina Italis, Turcis Piergi.*
Aulon: *la Valone.*
Amantia: *Porto Raguseo.*
Lychnidium, aliter Lychnidus: *Guistandel.*
Bullis, seu Bullidum: *situs eius ignoratur in præsentia.*
- ARCHIEP. Callipolis: *Gallipoli, Turcis Gebbole.*
Panium: *Phanorion.*
Cælos in Chersoneso: *destructa est.*
- HERAGLEENSIS d'Heraclee, aliter Europæ in Thraciâ. Cyla, confunditur aliquando cum superiore, melius diuiditur: *concidit cum eadem.*
Aphrodisia, ad Melam Fl. statuitur à Ptolemæo: *disparuit.*
Theodosiopolis: *hodie Esâron Gillio.*
Drusipara: *Misni.*
Lysimachia: *Hexamili.*
Byzia: *Vize.*
Selimbria: *Selieurea Soph. Molano Selombria.*
Arcadiopolis, aliter Bergulium & Bergula: *Bergas.*
- ARCH. PHILIPPOLIS, de Philippopoli, Turcis Philiba, aliter Thraciæ. Diocletianopolis: *ubi fuerit sita ignoratur.*
Diospolis: *huius quoque situs ignoratur.*
Nicopolis: *Boulgrad.*
- ARCH. HADRIANOPOLIS, d'Andrinople, ou d'Endrem, aliter Hæmi-Montis. Mesembria: *Mesember.*
Sofopolis: *ubi steterit nescitur.*
Plotinopolis: *Ploudin.*
Deueltus, seu Zagoria: *Deuelto.*
Anchialus: *Anchialo, seu Kenkis.*
- ARCHIEPISC. TRAIANOPOLEOS, de Traianopoli, aliter Rhodopes. Maximianopolis: *Maximinopoli.*
Abdera: *Polystilo.*
Maronea, postea Clazomenæ: *perit.*
Ænus: *Enio, seu Eno.*
Cypfela: *Ipsala, vel Capsilar.*